

Universitetet
i Stavanger

FAKULTET FOR UTDANNINGSVITSKAP OG HUMANIORA

MASTEROPPGAVE

Studieprogram: LMHIMAS – Historiedidaktikk masteroppgave	Vårsemesteret, 2020 Åpen
Forfatter: Simen Ødegård Gjertsen	 (signatur forfatter)
Veileder: David-Alexandre Thomas Wagner	
Tittel på masteroppgaven: Konføderasjonsmonumenter i USA: En analyse av debatten og kontroversene rundt dem. Engelsk tittel: Confederate monuments in the United States: An analysis on the debate and the controversy surrounding them.	
Emneord: Monument Kollektive minner USA Konføderasjon Borgerkrig Rasisme	Antall ord: 29 602 + vedlegg/annet: 15 sider Stavanger, 25. august 2020.

Forord

Jeg vil først og fremst takke Universitetet i Stavanger og alle mine professorer som jeg har hatt gleden av å lære av for noen flotte år. Min tid som student er nå kommet til en ende og jeg beveger meg videre, men jeg vil alltid være takknemlig for min tid her.

Min tid som student startet på en uventet måte. Etter å ha blitt sendt hjem fra forsvaret på grunn av en skade slo det meg hvor usikker jeg var på hvor veien skulle ta meg videre. Etter å ha blitt sendt hjem var alt av frister utgått og studieåret var allerede i gang. En lang søken brakte meg til et ingeniørforkurs som igjen ledet meg videre til å søke meg inn på dataingeniør ved Universitetet i Stavanger. Ett år passerte og jeg følte ikke at ingeniør var helt for meg. En ny søken startet og etter mye refleksjon endte jeg opp med å søke meg inn på det lektorstudiet som jeg nå har gleden av å fullføre. Det var kanskje hell i uhell som brakte meg der jeg er i dag. Dersom jeg ikke ble sendt hjem fra forsvaret hadde jeg etter alt å dømme ikke endt opp som lektorstudent som igjen hadde gjort at jeg ikke hadde møtt noen av de flotte menneskene som jeg nå har gleden av å kalle mine venner.

Jeg vil rette en stor takk til min veileder, David-Alexandre Thomas Wagner som ledet meg inn på riktig retning og ga meg innspill som var veldig viktig for meg og oppgaven min.

Jeg vil også rette en spesiell takk til mine venner Sunniva og Astrid som begge har kommet med innspill og hjulpet med dersom jeg har hatt spørsmål på veien. Takk skal dere ha.

Jeg vil til slutt takke familien min som hele tiden har holdt meg i tankene sine og kommet med oppmuntrende og motiverende ord.

Simen Ødegård Gjertsen

Stavanger, august 2020

Innholdsfortegnelse

FAKULTET FOR UTDANNINGSVITSKAP OG HUMANIORA.....	1
MASTEROPPGAVE	1
Forord.....	2
1. Innledning.....	4
1.1 Oppgavens grunnmur – Min motivasjon	4
1.2 Problemstilling og andre forskningsspørsmål	6
1.3 Tidligere forskning	7
2. Teorikapittel	8
2.1 Teoretikere og nøkkelbegreper	8
3. Metodekapittel.....	21
3.1 Analysespørsmål.....	21
3.2 Tekstanalyse	22
3.3 Debattens involverte	25
3.4 Empiri og utvelgelsesprosessen.....	26
3.5 Metodekritikk	30
4. Analysekapittel	33
4.1 The Lost Cause og utbyggingen av konføderasjonsmonumenter	33
4.2 Spørreundersøkelser – Et innblikk i befolkningens holdninger.....	36
4.3 Den offentlige debatten i avisene.....	45
4.4 Observasjoner og konsekvenser av debatten – Hvor er den på vei?	65
5. Oppsummerende ord og konklusjon	80
Litteraturliste.....	85
Kildeliste.....	86
Andre nettsteder	94
Spørreundersøkelser	94
FAKULTET FOR UTDANNINGSVITENSKAP OG HUMANIORA - ERKLÆRING	95

1. Innledning

1.1 Oppgavens grunnmur – Min motivasjon

«A car just ploughed through hundreds of people downtown Charlottesville» høres det fra en video sendt inn til ABC News¹. Dagen er 12. august 2017. En planlagt protestmarsj i Charlottesville, Virginia mot den potensielle fjerningen av konføderasjonsmonumentet av sørstatsgeneral Robert E. Lee endte opp som en voldelig affære. Det oppstår flere slagsmål og den nevnte bilen ender opp med å ta livet av en 39 år gammel kvinne. Vi ser en splittelse blant det amerikanske folk. På den ene siden har vi dem som mener konføderasjonsmonumentet representerer deres arv og kultur og at det derfor burde forbli stående. På den andre siden har vi dem som mener konføderasjonsmonumentet representerer en fortid som viser til idealer og syn som ikke fortjener å bli husket gjennom mektige statuer som ruver mange meter over bakkenivå.

Hva skjedde egentlig her? Disse statuene hadde allerede i lang tid vært utsatt for kritikk, men aldri hadde det vært så mye oppmerksomhet rundt dem som nå. Flere har i ettertid endt opp med å knytte denne hendelsen til noe som skjedde to år i forkant. Vi må tilbake til 17. juni 2015 der Dylann Roof, en selverklært høyreekstremist, endte opp med å skyte og drepe 9 mennesker i Emanuel AME kirken i Charleston, Sør-Carolina. Roof gjorde sin motivasjon tydelig i en tilståelse som ble filmet av FBI, målet var å skape splittelse i samfunnet og rasekrig.² Måneden etter, den 10. juli 2015, ble konføderasjonens kampflagg som sto utenfor Sør-Carolina delstatshus fjernet og flere konføderasjonssymboler fulgte etter i månedene som kom. Dylann Roof endte videre opp med å bli den første som fikk dødsstraff for å ha begått en hatforbrytelse.

Midt i skrivingen av denne oppgaven oppstod det en ny situasjon som nok en gang satte fyr på debatten. Den 25. mai 2020 ble George Floyd, en 46 år gammel mann arrestert utenfor en butikk i Minneapolis, Minnesota. Han ble anklaget for å ha forsøkt å kjøpe sigaretter med en falsk pengeseddel, noe som gjorde at de butikkansatte ringte politiet. Politiet benyttet seg av overdreven bruk av makt mot Floyd som gjentatte ganger klaget over at han ikke

¹ White nationalist rally turns violent in Charlottesville, VA. ABC News. Publisert 13.08.2017. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=lu5kfSFAJc>

² Dylann Roof Sentenced to Death for Charleston Church Massacre. NBC News. Sist oppdatert 11.01.2017: URL: <https://www.nbcnews.com/storyline/charleston-church-shooting/dylann-roof-sentenced-death-charleston-church-massacre-n705376>

klarte å puste. Den overdrevne bruken av makt inkluderte blant annet at en av politioffiserene satte sitt venstre kne mellom hodet og nakken på Floyd i flere minutter til han til slutt endte opp bevisstløs. George Floyd ble erklært død etter at han ble fraktet til sykehus.

I den kommende tiden, i kjølvannet av hendelser som de som er nevnt, ble det gitt mye oppmerksomhet til konføderasjonen og dens symboler som fremdeles preger gatene i dag. Parker, gravplasser, monumenter, skoler og annet er knyttet til konføderasjonen, ofte gjennom navn som stammer fra generaler og lignende. Hvordan den ble representert i dagens samfunn, hvordan den tolkes gjennom de forskjellige minnekulturene som vi møter og hvorvidt det burde gjøres endringer knyttet til deres rolle i samfunnet er det vidstrakt debatt om. Konføderasjonen kan som kjent trekkes tilbake til borgerkrigen mellom nordstatene og sørstatene på midten av 1800-tallet og den generelle konsensusen i dag forteller oss at årsakene til borgerkrigen var at sørstatene kjempet for å beholde retten til å eie slaver. Eller er det egentlig riktig? Er det egentlig en konsensus rundt dette? Til tross for at det virker å være stor enighet om dette så har synet har fått mye motstand fra de som mener at borgerkrigen og derfor også de konfødererte statene handlet om sørstatenes rett til eget selvstyre, ikke om slaveri. Dette er et syn som deles av en mengde av samfunnet som kanskje ville overraske mange.

Hva stod så konføderasjonen for? Hvordan blir den husket? Hvilken rolle spiller den i dag? Dette er noen av spørsmålene som preger dagens debatt. Gitt at det er en debatt som har pågått så og si siden borgerkrigen frem til i dag så føler jeg at oppgaven er interessant å ta for meg og at den kan anses som relevant i dag. Debatten knyttet til disse monumentene handler i bunn og grunn om hvorvidt monumenter og deres eksistens og plassering kan tolkes som en slags omfavelse eller benektelse (mer om dette senere) av en fortid som ikke passer inn i et stadig endrende samfunn.

Hvordan fortiden tolkes, hvordan det handles i nåtiden og hvordan det videre kan påvirke fremtiden er det som drev frem min interesse for denne oppgaven.

1.2 Problemstilling og andre forskningsspørsmål

Denne masteroppgaven har som hovedmål å studere utviklingen av debatten knyttet til konføderasjonsmonumentene som vi finner spredt rundt om i USA. Utviklingen vil hovedsakelig ta utgangspunkt i debatten som har skjedd i nyere tid. Fra kirkeskytingen i Charleston i 2015, protestmarsjen i Charlottesville i 2017 og debatten som har fulgt i etterkant av disse. Jeg vil i starten av analysekapittelet også vise til en tidslinje som tar oss lengre tilbake i tid. Tidslinjen vil ta oss tilbake til rekonstruksjonen etter borgerkrigen, utbyggingen av monumenter og håndhevelsen av Jim Crow lovene. Jeg føler at disse punktene er spesielt viktige å vise til da de bidrar til å danne et godt bilde av hvorfor holdningene til konføderasjonsmonumentene er så splittede som de er. Med det sagt så har jeg valgt å definere min hovedproblemstilling som følger:

Hvordan ser debatten knyttet til konføderasjonsmonumenter i USA ut, hvordan har den utviklet seg og hvilke konsekvenser har den hatt?

Under hovedproblemstillingen vil jeg også ha et visst fokus på noen forskningsspørsmål som jeg føler er aktuelle å ta opp. De er også der for å gi oppgaven et mer tydelig formål. Disse forskningsspørsmålene lyder som følger:

1. Hvordan brukes monumentene til å skape en historie og hvordan bidrar til å skape et minnemiljø?
2. Hvilke ulike minnemiljøer møter vi i debatten? Hva legger de til grunn for argumentene sine?
3. Hvilke parter møter vi i debatten? Hvem er de og hvorfor mener de at monumentene burde fjernes eller beholdes?
4. Vil fjerning eller flytting av monumentene føre til at deler av historien blir glemt?

En debatt av denne skalaen er enorm og det finnes mange ulike innfallsvinkler for en slik oppgave. Jeg har over en lengre periode hatt problemer med å nøyaktig definere hva og hvem jeg ønsket å inkludere gitt at debattens skala gjør at den spenner over stort sett alle informasjonsplattformer. I et forsøk på å organisere oppgaven så vil jeg derfor ta utgangspunkt i tekstanalyse av noen avisartikler fra utvalgte aviser. Jeg vil også få informasjon fra nyhetsreportasjer som vil inkludere syn fra både den vanlige befolkningen og

forskere. I tillegg til disse har jeg også valgt å inkludere forskere ved å se på noen artikler som har blitt publisert i kjølvannet av de to overnevnte hendelsene.

1.3 Tidligere forskning

Debatten er vidstrakt og har blitt rapportert og skrevet om tilnærmet overalt. Hva fagtradisjoner gjelder så kan man finne artikler og forskning innenfor mange grener av historiefaget. Politisk historie, afro-amerikansk historie, kunsthistorie er bare noen av mange innfallsvinkler man kan ta.

I skrivende stund så er det ingen forskning i Norge som tar opp debatten knyttet til konføderasjonsmonumenter i USA, men en masteroppgave som er skrevet av Charlotte Hansen Søyland i 2018 er veldig lik i utforming. Søyland har valgt å fokusere på debatten om minnestedet for Utøya-massakren og videre gått inn for å svare på hvordan og hvorfor debatten har utfoldet seg som den har gjort ved bruk av ulike tekster publisert i forskjellige aviser (Søyland, 2018).

Flere av spørsmålene som hun stiller minner veldig om de spørsmålene som jeg kommer til å ta for meg i denne oppgaven. Vi fokuserer begge på teorifelt som innebærer minner, der blant annet Maurice Halbwachs' *kollektive minner*, Jan Assmanns *kommunikative og kulturelle minner* og Paul Connertons *sosiale minner* er aktuelle. Til syvende og sist så fokuserer vi begge på å se på hvordan den offentlige debatten har utfoldet seg og konsekvensene av dem i våre respektive utgangspunkter.

På denne måten har våre oppgaver mye av det samme utgangspunktet i forhold til teori og fremgangsmåte. Det som skiller våre oppgaver er derimot at jeg har valgt et noe bredere kildesortiment ved å ta for meg avisartikler, nyhetsreportasjer samt ulike forskningsartikler mens Søyland har forholdt seg til tekster funnet i ulike aviser.

2. Teorikapittel

Minnestudier er et felt som er bredt fordelt blant mange ulike fagdisipliner og forskningsfelter. Blant disse finner vi naturligvis historie, men også psykologi, filosofi, pedagogikk og sosiologi. Hvordan minner fungerer og hvordan de har påvirkning på mange av våre handlinger, samt hvordan vi tenker har gjort at studiene av dem er blitt så aktuelle i atskillige antall felt.

Hvordan jeg ønsket å definere denne oppgaven i forhold til fagfelt har vært en utfordring i seg selv. Mye av målet med denne oppgaven er å undersøke hvordan debatten om konføderasjonsmonumentene utfolder seg, hva deltagerne i debatten legger til grunn for argumentasjonen sin og hvordan disse argumentene ofte kommer i konflikt med hverandre. Dette leder så videre til hvilke konsekvenser disse motstridige synspunktene kan ha for hvordan historien blir fortalt og hvordan den blir oppfattet. På denne måten føler jeg at oppgaven blir høyst historiografisk. Historiografi handler ikke om å sette lys på hendelsene i seg selv, det handler mer om historien til historien. Hvem som er involvert, hva de skriver og hvilke mål de måtte ha ved det de skriver er blant spørsmålene som man kan stille seg når man tenker historiografisk.

Oppgaven er naturligvis også rotfestet i minnestudier med tanke på at målet er å se på og analysere argumentasjonen til debattens deltagere i et minneteoretisk perspektiv. Da hovedvekten av oppgaven ligger her blir det naturlig å gå gi en oversikt over teoretikerne og begrepene som denne oppgaven vil ta utgangspunkt i under diskurs- og tekstanalysene.

2.1 Teoretikere og nøkkelbegreper

Jeg vil gå over teoretikerne i en rekkefølge som jeg mener føles naturlig for deres involvering innenfor minnestudier som fagfelt. Rekkefølgen vil også ta utgangspunkt i de begrepene som teoretikerne bidrar med ettersom feltet og derav også begrepene har blitt videreutviklet. Videre vil det også bli en todeling av teorikapittelet ettersom det er to viktige aspekter ved denne oppgaven som jeg ønsker å få frem. Den første delen vil ta for seg mer om minner som forskningsfelt. Her vil det være naturlig å starte med Maurice Halbwachs og hans kollektive minner. Vi vil deretter gå videre til Jan Assmanns kommunikative og kulturelle minner før vi så går videre til Paul Connertons sosiale minner. Når disse begrepene er

gjennomgått vil vi gå videre til den andre delen av teorien som innebærer minnesteder. Her vil forfattere som Pim den Boer og Jay Winter komme frem. Historiebevissthet som nøkkelbegrep er også inkludert etter Winter.

Jeg har valgt å dele det inn på denne måten fordi den ene legger grunnlag for den andre. Den første delen har som hensikt å få oversikt over minner som begrep og sosialt fenomen mens den andre delen vil ta dette videre og forklare hvordan vi kan bruke disse begrepene i sammenheng med minnesteder. Hvordan minnestedene blir brukt for å skape en historie, hvordan denne historien kommer frem fra forskjellige debattanter er viktige punkter her.

2.1.1 Maurice Halbwachs: Kollektive minner

Dersom man skal ta for seg minner som et sosialt fenomen så blir det mest nærliggende å begynne med mannen som har bidratt med mye innenfor sosiologisk forskning, nemlig Maurice Halbwachs. Halbwachs er kjent som en relativt ortodoks følger av Émile Durkheim, men også en person som videreutviklet sin egen kreativitet basert på hans nysgjerrighet av Durkheim³. Hans bidrag innenfor sosiologien og utviklingen av begrepet kollektive minner er resultater av dette. Maurice Halbwachs (1877 – 1944) ble som ung tatt opp til den prestisjetunge ungdomsskolen Lycée Henri IV. Her fant han en interesse for filosofi gjennom sitt møte med den franske filosofen Henri Bergson som var lærer der. Dette møtet med Bergson viste seg å bli et fruktbart møte for Halbwachs. Jeg ønsker å gi en kort oversikt over Bergsons definisjoner for å vise litt hvor Halbwachs fikk sin inspirasjon fra. Han ble sterkt påvirket av Bergson og hans syn på minner. Bergson mente at ordet minne vil være sammensatt av to former for minner, der den første består i å oppnå en form for automatisk oppførsel gjennom repetisjon, altså gjennom sensorimotoriske mekanismer. Denne kalte han vaneminner. På den andre siden så har vi det som Bergson kaller 'rene' minner som beskrives som overlevelsen av personlige minner, disse minnene er også underbevisste⁴.

Det vi kan se av dette er at Bergsons definisjon av minner er at det er et særdeles personlig og individuelt fenomen. Minner skapes altså og eksisterer innenfor den som de representerer. Denne individualistiske tolkningen av minner fulgte Halbwachs i lang tid. Etter

³ Coser, Lewis A. Maurice Halbwachs: On Collective Memory. The University of Chicago Press. London. 1992. Side 1.

⁴ Lawlor, Leonard and Moulard Leonard, Valentine. *Henri Bergson*. *The Stanford Encyclopedia of Philosophy* (Summer 2020 Edition). URL: <https://plato.stanford.edu/archives/sum2020/entries/bergson/>

hvert ble dette synet tilsidesatt og erstattet av Durkheims mer kollektivistiske syn, dette etter at han konsulterte med Durkheim selv om overgangen. Han valgte også å forlate filosofi som felt til fordel for å vie seg selv til det voksende feltet sosiologi.⁵ Det var først etter første verdenskrig at vi ser Halbwachs' viktigste bidrag innenfor sosiologien. Han ble tildelt en posisjon som professor ved Universitetet i Strasbourg i 1919 der han møtte andre intellektuelle personligheter som han kunne dele sine syn med. Coser skriver at Strasbourg var den ideelle plassen for en ung Halbwachs, i et miljø der åpenheten for kryssfaglig diskusjon og diskurs var sterk. Halbwachs var også en av dem som advokerte for denne kryssfagligheten⁶.

Det var i sin tid i Strasbourg at Halbwachs publiserte verket *Les cadres sociaux de la mémoire* (The Social Frameworks of Memory) i 1925 der han viste at minner er sosiale fenomener og at de blir brakt videre fra generasjon til generasjon⁷. Hans andre verk *La mémoire collective* (The Collective Memory) fikk en annen skjebne ettersom den ikke ble publisert før 1950, etter Halbwachs' død i 1944 som følge av en arrestasjon av Gestapo året før.

Hva innflytelse innenfor sosiologien gjelder så kan vi med etterpåklokskapen i bakhånd si at hans teorier rundt det kollektive minnet er hans viktigste bidrag. Halbwachs skriver i *The Collective Memory* at «*While the collective memory endures and draws strength from its base in a coherent body of people, it is individuals as group members who remember.*» (Coser 1992, s. 22) Det som hintes til her er igjen at kollektive minner er et sosialt fenomen som foregår innenfor en gruppe mennesker. Disse kollektive minnene blir da sterkt knyttet til, men ikke nødvendigvis eksklusive til denne gruppen.

Vi kan eksemplifisere dette. Kollektive minner refererer altså til hvordan ulike grupperinger husker sin fortid og hvordan disse minnene så blir tolket i nåtiden, men hva menes det her med en gruppe mennesker? Vi som mennesker er sosiale vesener, vi tilhører alle en sosial sfære og dermed tilhører vi også ulike sosiale miljøer. Halbwachs selv refererer til blant annet familien og religionen som slike grupper. Den gjennomsnittlige personen vil ha en nasjonalitet, eller kanskje flere nasjonaliteter som han føler tilhørighet til. Kanskje familien deltar i religiøse begivenheter, familiesamlinger og lignende. Kanskje han spiller på et lokalt

⁵ Coser, Lewis A. Maurice Halbwachs: On Collective Memory. The University of Chicago Press. London. 1992. Side 5.

⁶ Coser, Lewis A. Maurice Halbwachs: On Collective Memory. The University of Chicago Press. London. 1992. Side 9.

⁷ Bosch, Tanja E. *Memory Studies*. University of Cape Town. 2016. Side 2.

fotballag og er derfor ekstra interessert i hva som skjer i fotballverden sammen med de andre på laget. Kanskje han tilhører en vennegjeng som har stor interesse for andre verdenskrig som var besøkt diverse krigshistoriske museer. Man kan på denne måten fort tenke seg frem til at hver person på sin egen måte tilhører en rekke slike grupperinger som hver har sine egne kollektive minner innad i sine respektive gruppe. Ser vi på den gjennomsnittlige nordmann så vil den personen ha kollektive minner knyttet til sin egen vennegjeng og miljøene knyttet til andre sosiale aktiviteter han tar del i. Han vil også være en del av et bredere bilde ved at han tilhører Norge som land og han vil derfor også føle tilhørighet til landet samt befolkningen som helhet.

Basert på de ulike gruppene som vi tilhører så vil vi altså ende opp med forskjellige kollektive minner som igjen refererer til de miljøene som vi er en del av. Disse kollektive minnene blir derfor enda mer tydelige når vi ser på hva som skjer når vi inkluderer noen som ikke er en del av en av disse spesifikke gruppene. La oss ta en stor sportsbegivenhet som eksempel. En vennegjeng deltar i stor finale der det laget de følger ender opp med å vinne finalen. Vennegjengen deltar så i feiringen av seieren sammen med resten av supporterne og tilegner seg dermed gode minner fra denne opplevelsen. Vi spoler så fremover noen år. Samme vennegruppen møtes, i tillegg til enda en person som er en del av vennegjengen, men har ikke samme interesse for sport. De som deltok i finalen begynner å snakke om hvor storartet finalen var og hvor gøy de hadde det. Personen som ikke deltok vil ikke kunne assosiere seg med det de sier fordi han ikke var en del av det. Han er altså ikke en del av denne grupperingen og han innehar derfor ikke de samme minnene. Han er, som Coser skriver, ekskludert fra deres kollektive minne⁸.

Vi har altså nå snakket litt om kollektive minner og hvordan de refererer til ulike sosiale sfærer som man er en del av. Hva om disse sfærene kommer i konflikt med hverandre? Coser skriver at «*People form ties with each other and create bonds of friendship and solidarity; but they also compete with each other. This creates much suffering, fear, hostility, and hatred.*» (Coser 1992, s. 50) Dette sitatet representerer mye av det som denne oppgaven bygger på og er noe som skal snakke mye mer om senere. Det underliggende poenget er likevel at siden vi har så mange ulike grupperinger og kollektive minner knyttet til

⁸ Coser, Lewis A. *Maurice Halbwachs: On Collective Memory*. The University of Chicago Press. London. 1992. Side 21.

dem så vil vi ende opp med kollektive minner som strider med hverandre og som motsier hverandre.

2.1.2 Jan Assmann: Kommunikative og kulturelle minner

Når det snakkes om minnestudier og minner som en sosial konstruksjon eller sosialt fenomen så er det sjeldent at det ikke refereres til Halbwachs. Jan Assmann er blant dem som har tatt inspirasjon fra Halbwachs' teorier om kollektive minner, men som vi skal se så ønsket Assmann å dele begrepet. Dette hadde den hensikt å inkludere aspekter ved minner som Halbwachs ønsket å holde utenfor definisjonen av sitt konsept.⁹ Assmann anerkjenner Halbwachs' oppdagelse om at minner ikke bare var noe personlig, men at de avhenger av sosialisering og kommunikasjon. Vi ser tydelig inspirasjon når han skriver at «*Memory enables us humans to live in groups and communities, and living in groups and communities enables us to build a memory.*» (Assmann 2011, s. 16)

Assmann arbeider altså med mye av de samme beskrivelsene og tankegangene når han tar for seg kollektive minner. Som tidligere skrevet så virket det likevel som Assmann følte at begrepet kollektive minner kunne deles opp. Han insisterer på at han ikke på noen måte forsøker å brede ut eller tynne ut den opprinnelige definisjonen. Det er her vi tar steget over til det som Assmann kaller kommunikative og kulturelle minner.

Halbwachs valgte å ekskludere den kulturelle sfæren fra sin opprinnelige definisjon av kollektive minner, men dette er noe som Assmann føler at spiller en konkret rolle dersom vi ser på minner gjennom sosialisering og kommunisering. Han tydeliggjør den kulturelle sfærens rolle ved å henvise til kunsthistorikeren Aby Warburg, som han antar er den første som behandler bilder som bærere av minner gjennom det han kaller *Bildegedächtnis*, eller *iconic memory*.¹⁰ Selv om det her må påpekes at Warburg ikke brukte denne definisjonen for å vise til kulturelle minner som Assmann kom til å definere det, så viser det likevel til idéen om minner gjennom objektivisering. Warburg virker å hinte til tanken om at objekter i seg selv kan føre til en spesifikk reaksjon fra den personen som ser objektet og at den kan frembringe minner som objektet er ment å representere.

⁹ Assmann, Jan. *Communicative and Cultural Memory*. Springer Science + Business Media. 2011. Side 15.

¹⁰ Assmann, Jan. *Communicative and Cultural Memory*. Springer Science + Business Media. 2011. Side 16.

Med tanken om at kulturelle minner spiller en stor rolle innenfor menneskers identitet går så Assmann videre med å introdusere begrepet kommunikative minner. Som sagt så ønsket ikke Halbwachs å inkludere det kulturelle i sin definisjon. Kommunikative minner tjener da det formålet som en avgrensning mellom Halbwachs' kollektive minner og Assmanns tolkning av kulturelle minner. Dette var igjen delvis fordi Assmann ikke ønsket å endre på det kollektive minnet som Halbwachs beskrev, det var mer for å legge til rette for en definisjon i kulturelle minner som en separat form for minner.¹¹

Table 2 Communicative and cultural memory: areas of difference

Forms, dimensions	Communicative memory	Cultural memory
Content	History in the frame of autobiographical memory, recent past	Mythical history, events in the mythical (<i>in illo tempore</i>) or historical past
Forms	Informal traditions and genres of everyday communication	High degree of formation, ceremonial communication; Rituals, feasts
Media	Living, embodied memory, communication in vernacular language	Mediated in texts, icons, dances, rituals, and performances of various kinds; "classical" or otherwise formalized language(s)
Time structure	80–100 years, a moving horizon of 3–4 interacting generations	Absolute past, mythical primordial time, "3,000 years"
Participation structure	Diffuse	Specialized carriers of memory, hierarchically structured

Figur 1: Assmann, 2011. s. 17

Av figur 1 kan vi se forskjellen som ligger i Assmanns definisjoner. Kulturelle minner opererer i form av institusjonaliserte og objektiverte minner og dette kommer tydelig frem når vi ser på hvordan samfunnet opererer. Den er institusjonalisert eksempelvis gjennom skolesystemet og hva vi som samfunn bedømmer som viktig nok til å inkludere i pensum og lærebøker. Den er objektivert gjennom samfunnets tradisjoner, helligdager og symbolikk. Raskt eksempel på dette kan være 17. mai som i Norge skal representere utformingen og vedtaket av den norske grunnloven. Dette blir feiret med å gå i tog med faner, korps og andre festligheter. Symbolikken kommer også frem gjennom bunader og flagg. Kulturelle minner er altså representert gjennom tradisjoner, som ofte repeteres på årlig basis med den hensikt å forsterke minnet om hvorfor vi feirer dem. Kulturelle minner er på denne måten befestet i det Assmann kaller *the absolute past* (Assmann 2011, figur 1) fordi de kulturelle røttene finner sted i en tid der minnene ikke lenger er i stand til å nå oss på en tydelig måte.

¹¹ Assmann, Jan. *Communicative and Cultural Memory*. Springer Science + Business Media. 2011. Side 17.

På denne måten dannes det et skille mellom kulturelle og kommunikative minner i et tidsperspektiv.

Der det kulturelle minnet finner sted i en fjern fortid så er det kommunikative minnet rotfestet i den nylige fortiden. Assmann definerer kommunikative minner som minnene som finner sted i den dagligdagse kommunikasjon og interaksjon.¹² Det som menes med dette er at det er ikke en minneform som er støttet opp av noen form som institusjonalisering eller tradisjon. Den er ene og alene basert på den daglige kommunikasjonen som vi møter på og han argumenterer derfor for at denne formen for minner har en svært begrenset levealder. Han viser også til studier som beskriver dette, de sier at «*All studies in oral history confirm that [...] living memory goes back no further than 80 years.*» (Assmann 2011, s. 19).

Vi lever i dag i en tid der denne levealderen for det kommunikative minnet når sin grense når det kommer til annen verdenskrig, en periode i vår felles historie. Siden vi begynner å nå grensen for hva det kommunikative minnet er i stand til å overføre så blir vi nødt til å se til det kulturelle minnet for å kunne videreføre minnene fra annen verdenskrig.

Minnesmarkeringer og minnesteder som har fulgt krigens mange katastrofer og tap har det ikke vært mangel på. De tjener et veldig viktig formål som innebærer hvem som skal huskes, hvordan de skal huskes og ikke minst for å tjene som en verdig markering.

2.1.3 Paul Connerton: Sosiale minner

Sosiale minner kan tolkes som forbindelsen mellom sosial identitet og historiske minner. Det er også denne fortolkningen som er høyst relevant for utformingen av denne oppgaven. Det som menes med denne måten å definere sosiale minner er at vår sosiale identitet kobler oss sammen som en gruppe. Kravet for at denne koblingen skal bli oppfylt er at individene i gruppen må ha en felles historisk fortid som binder dem sammen. Denne idéen om at grupper holder sammen gjennom en felles historie er noe av det som Paul Connerton diskuterer i sitt verk *How Societies Remember*. Gjennom Halbwachs' idéer søker Connerton å utfordre den generelle tolkningen om hva kulturelle minner er, en definisjon som ofte er blitt beskrevet som noe nedskrevet eller noe som kommer til uttrykk gjennom objekter.

¹² Assmann, Jan. *Communicative and Cultural Memory*. Springer Science + Business Media. 2011. Side 18.

Dette gjør han ved å henvise til to praktiseringer, der Connerton mener vi møter på de sterkeste formene for sosiale minner, *commemorative ceremony* og *bodily practice*.

Bodily practice, direkte oversatt som kroppslig praktisering, handler om hva vi gjør kroppslig. Dette kan være noe så enkelt som hvordan individer hilser på hverandre, gjennom et håndtrykk, et smil, et nikk samt annet. Slike formaliteter er ting som varierer fra kultur til kultur og selv fra gruppe til gruppe, fra det små som en klubb til det store som en nasjon. Det handler ikke nødvendig bare om hva vi gjør kroppslig, men det kan også ha med hvordan vi kler oss. Connerton argumenterer for dette ved å vise til den franske revolusjonen og hvordan mange endret måten de kledde seg på som en måte å kritisere klasseskillet som eksisterte. Ved å endre måten de kledde seg på ble altså skillet mellom klassene mer diffuse og bidro til å endre samfunnsbildet.

Den andre av de to praktiseringene som Connerton nevner, *commemorative ceremonies* eller minneseremonier, omhandler noe som er viktig å ta med seg i forhold til denne oppgaven. Grupper som helhet må delta i disse minneseremoniene dersom minnene våre skal kunne bli bevart over lengre tid. Connerton sier at «[...] *our experience of the present very largely depends upon our knowledge of the past.*» (Connerton 1989, s. 2). Det vi kan ta med oss fra dette er at siden tolkningene som vi har i nåtiden er så avhengig av kunnskapene vi har om fortiden, så vil det også innebære en fare for å glemme. En av grunnene til dette kan vi også beskrive ved å vise til Connerton som skriver at «[...] *present factors tend to influence – some might want to say distort – our recollections of the past, but also because past factors tend to influence, or distort, our experience of the present.*» (Connerton 1989, s. 2). Man kan derfor si at kunnskapen vi har om fortiden må aktivt hentes frem og brukes, og det i form av disse minneseremoniene.

Videre skriver Connerton at det finnes en sterk kobling mellom minner og følelser. Dette kan vi fort se når vi tenker oss frem til at hvordan historien blir husket kan være avhengig av person til person og hvilke følelser de gitte personene kobler sammen med historien de vil huske. Denne koblingen mellom minner og følelser følte jeg var verdt å merke seg. Det var når jeg tenkte litt over denne koblingen at jeg fort tenkte på grunnlaget til denne oppgaven. Konføderasjonsmonumentene i USA kan ses på som et ypperlig eksempel på hvordan en historie blir tolket ulikt basert på de ulike perspektivene og følelsene knyttet til den. Dette er

noe vi skal utforske mer senere, men jeg mener det er viktig å påpeke viktigheten av koblingen mellom minner og følelser som Connerton viser til.

2.1.4 Jay Winter: Minnesteder

Vi har nå lagt frem noen av teoriene og vist litt til utviklingen av minner i forhold til det sosiale, det kulturelle, det kommunikative og det kollektive. Med det grunnlaget kan vi gå videre og se litt mer på hvordan dette fungerer i forhold til minnesteder og monumenter. Jeg vil si det ikke er mulig å nevne minnesteder uten å trekke frem Pierre Nora og hans flerbinds verk *Les Lieux de Mémoire*. Først skrevet for å analysere det franske minnet, hans verk endte fort opp med å bli svært innflytelsesrik i andre deler av verden. Jeg føler det er viktig å poengtere forskjellen mellom Jay Winters definisjon av minnesteder og Pierre Noras *Lieux de Mémoire*. Pierre Nora definerer en *lieu de mémoire* (et minnested) som samtlige ting av signifikans, enten materiell eller abstrakt, som gjennom menneskelig påvirkning eller over tid har utviklet seg til å bli en bærer av minner til et samfunn.¹³ Definisjonen til Nora er også påvirket av at den var laget med den hensikt å studere og analysere det franske minnet. Den blir derfor som Pim den Boer påpeker «[...] *extremely ideological, full of nationalism, and far from being neutral or free of value judgements.*» (den Boer 2008, s. 21)

Jay Winter på den annen side er veldig tydelig når han sier at hensikten med hans definisjon av *sites of memory* er snevret slik at han tar for seg minnesteder i sin fysiske form, de konkrete stedene og de fysiske monumentene der individer og grupper går for å minnes¹⁴. «*Sites of memory are places where groups of people engage in public activity through which they express “a collective shared knowledge . . . of the past, on which a group’s sense of unity and individuality is based”.*» (Winter 2010, s. 312)

Allerede fra første setning ser vi hvordan vi kan koble sammen det Winter sier med det som vi tidligere har sett fra våre andre teoretikere. Han viser til grupper, noe som var viktig innenfor Halbwachs’ teori om kollektive minner. Halbwachs mente at mennesker som individer husker ut fra de miljøene og de gruppene som de tilhører. Winter mener at minnesteder er plasser der grupper møtes for å gi uttrykk for sine felles minner. Det virker

¹³ Nora, Pierre. *Preface to the English-language edition: From Lieux de mémoire to Realms of Memory*. URL: http://faculty.smu.edu/bwheeler/Joan_of_Arc/OLR/03_PierreNora_LieuxdeMemoire.pdf

¹⁴ Winter, Jay. *Sites of Memory*. Fordham University Press. 2010. Side 312.

derfor som Halbwachs og Winter er enige i forhold til definisjonen av hva det vil si å være en del av en gruppe, nemlig å ha noen felles minner som binder dem sammen.

Minnesteder og monumenter kan på en viss måte være tidløse. De kan tjene som en måte å minne oss på hvilke idealer staten er bygget på, hvordan staten fremdeles står for disse idealene og hvordan de skal videreformidles til kommende generasjoner. Winter mener at minnesteder skal fungere som et referansepunkt, ikke bare til dem som har levd gjennom traumatiske opplevelser, men også for de generasjonene som kommer etter¹⁵. Dette er noe som vi kan kjenne igjen fra Connertons sosiale minner. Connerton sier at grupper gir individer det rammeverket der minnene deres vil bevares¹⁶. Som tidligere skrevet, dersom dette rammeverket skal kunne opprettholdes så må også gruppen som helhet delta i en felles minneseremoni, som vi snakket litt om under Connertons *commemorative ceremonies*. På denne måten kan vi se en link mellom generasjonene. Minneseremoniene og minnene knyttet til dem må videreføres til neste generasjon.

Dette bringer oss videre til neste punkt som Winter bringer opp, nemlig *historical remembrance*, men før vi går dypere på hva det innebærer så føler jeg det er viktig å vise til en forskjell mellom fortid og historie. Mange bruker ofte disse ordene litt som synonymmer i forhold til hverandre, men det finnes viktige forskjeller som separerer dem. Fortiden er alt som har skjedd, alle tanker, alle gjøremål, alle ord som er sagt, alle skudd som er skutt. Alt fra universets begynnelse til åndedraget du tar når du leser dette er fortiden. Historie på den annen side refererer mer til de tolkningene vi har om fortiden. Historie dreier seg om de studiene og den forskningen som vi foretar oss basert på empiri og artefakter fra tidligere tider og hendelser. Det er nå når vi går videre til det Winter kaller *historical remembrance* at vi beveger oss mot en måte å tolke fortiden som en veldig bred, men også ukontrollerbar kilde til minner. Winter skriver:

«How to construct narratives in an age of globalized violence. [...] That voice could be anyone's, and as such, the individual's power of recollection provided evidence of a variety and durability historians has never before had at their disposal. What did these voices offer? Was it memory, in the sense of the individual retrieval of personally encountered events? Or was it history, in the sense of narratives backed up

¹⁵ Winter, Jay. *Sites of Memory*. Fordham University Press. 2010. Side 313.

¹⁶ Connerton, Paul. *How Societies Remember*. University Press. Cambridge, 1989. Side 37.

by the authority of direct experience? The answer was both [...]. That space is what I term "historical remembrance".»¹⁷

Det Winter i utgangspunktet sier her er at historien blir skrevet og fortalt av mange stemmer. Vitner har en rett til å bli hørt og bli tatt seriøst. Dette gjør at vi kan ende opp i en situasjon der vi har flere versjoner av samme scenario. Historien skrives og det kan være en bred konsensus rundt den, men vitner kan likevel komme inn å utfordre den skrevne historien fordi de innehar minner om situasjonen. Winter eksemplifiserer dette veldig godt når han nevner utstillingsmanuset¹⁸ til Smithsonian Institution sin 'Enola Gay'-utstilling i Washington i 1995. Dette manuset ble sterkt kritisert av flere veterangrupper samt medlemmer av kongressen. Etter måneder med kritikk endte til slutt Smithsonian Institution opp med å gjøre store endringer av den planlagte utstillingen av flyet som slapp atombomben på Hiroshima. Dette eksempelet tjener det målet å vise til en situasjon der vitner og deres minner endret deler av en historie som det var mye enighet om. Historie er kanskje ikke så svart på hvitt som det ser ut. Hvem som skriver historien, hvem den skrives for, hvem som høres når den skrives, samt mye annet er ting som må tas i betraktning. På den annen side så kan slike minner også være problematiske. Minner er ikke alltid noe man kan stole på. Som mennesker så glemmer vi deler av minnene våre og de kan rekonstrueres over tid, men til tross for disse problemene så mener Winter at vi kan ikke utelukke den ene eller den andre. Det er nettopp det *historical remembrance* skal fremheve, at historie og minner utfyller hverandre så godt at vi ikke kan se på dem som isolerte og separate.

Et annet punkt som Winter bringer opp, som også er av stor relevans for denne oppgaven, er koblingen mellom minnesteder og politisk makt. Winter sier at mye av debatten rundt minnesteder kan spores til hvorvidt de er instrumenter som skal få frem en politisk agenda. Dersom vi ser på hvem som reiste mange av sørstatsmonumentene, blant annet The United Daughters of the Confederacy (UDC) som vi skal komme tilbake til senere, så blir det i dag så å si umulig å motsi at mange av statuene ble hevet dels for å fremheve segregering og hvit overlegenhet. Dette kan også støttes opp av at Winter mener at minnesteder kan brukes til å legitimere et styre eller en samfunnsform.¹⁹

¹⁷ Winter, Jay. *Foreword: Historical Remembrance in the Twenty-First Century*. The Annals of the American Academy of Political and Social Science 617. 2008. Side 9.

¹⁸ Det originale utstillingsmanuset til Enola Gay-utstillingen kan finnes på følgende URL: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED401218.pdf>

¹⁹ Winter, Jay. *Sites of Memory*. Fordham University Press. 2010. Side 316.

De teoriene som jeg nå har gått gjennom har hatt rollen å forberede oss til den videre analysen som vi senere skal innom. Oppgaven dreier seg som tidligere nevnt om debatten som pågår rundt konføderasjonsmonumentene og de minnekulturene som er involverte i den. Historien og de minnene rundt disse monumentene og minnestedene strides, det er derfor interessant å diskutere og analysere hvorfor det finnes så stor strid mellom historien og minnene. Hva er det monumentene står for? Hvorfor ble de reist? Burde de bli latt stående? Avhengig av hvem du spør så kan du få veldig forskjellige svar på disse spørsmålene.

2.1.5 Historiebevissthet

Ikke nødvendigvis en teori i seg selv, men et begrep som jeg ønsker å legge vekt på gitt at det underliggende temaet vi snakker i denne oppgaven er av en særdeles historisk natur. Jan Bjarne Bøe og Ketil Knutsen viser til den tyske historiedidaktikeren Karl Ernst Jeismann når de definerer historiebevissthet som en indre sammenheng mellom tolkning av fortiden, nåtidsforståelse og fremtidsperspektiver (Bøe, Jan B. & Knutsen, Ketil. 2013. Side 165). Historie som fag handlet lenge om å vite-at. Det jeg mener med dette er at historie lenge har handlet om å lære mest mulig, å kunne flest årstall, å kunne navngi flest mulig historiske personligheter og når ulike hendelser skjedde. 1950 var starten på en ny retning for historiefaget her i Norge. Det var markeringen på starten på overgangen fra å vite-at til å vite-hvordan. Som Erik Lund skriver i boken *Historiedidaktikk* så skulle ikke elevene lenger bare motta ferdig historisk kunnskap slik vi kan se av vite-at. De skulle nå gå over til å tilegne seg erfaring selv med hvordan historisk kunnskap blir til gjennom arbeid med historisk råmateriale (Lund, Erik 2016. s. 54). Jan Bjarne Bøe og Ketil Knutsen viser til den samme tendensen i Storbritannia 1991 i form av «historisk tenkning». Elevene skulle nå utvikle forståelse for abstrakte begreper som årsak, kontinuitet og endring i tillegg til at de skulle jobbe kritisk med kildemateriale (Bøe, Jan B. & Knutsen, Ketil 2013. s. 165). Disse to eksemplene, der historisk forståelse kommer til uttrykk gjennom overgangen fra å vite-at til å bli vite-hvordan viser til kjernen av hva det vil si å være historiebevisst. Det å lære av historien, arbeide kritisk ovenfor kildematerialet vårt og vise til historiebevissthet blir da til et tankesett som innebærer at historien ikke bare er et sett av fakta. De viser også hvordan vi tolker de faktaene som er tilgjengelige for oss og hvordan vi setter dem i en sammenheng.

Med dette i tankene er det kanskje lurt å ta et steg tilbake og stille spørsmålet om hva vi ønsker å finne ut av i denne oppgaven. Vi ønsker å se på konføderasjonsmonumentene på den måten at debatten rundt dem kommer frem. Vi ønsker å se på hvilke argumenter som er de mest synlige og som er blant de sterkere argumentene. Vi ønsker å se på hvem det er som ønsker å se monumentene bli værende og hvem som ønsker at de skal bli fjernet. Det er her jeg mener at begrepet historiebevissthet stiller sterkt. Ved å tenke over rollen som historiebevissthet spiller kan vi gå inn i de mange artiklene vi skal se på og argumentene de kommer med og forsøke å bruke denne bevisstheten som et verktøy. Vi kan bruke den til å bedømme argumentasjonen som artiklene kommer med og hvorvidt artikkelforfatterne tenker over denne sammenhengen mellom fortidstolkningen deres, hvilken virkning tolkningen har for nåtiden og om det er bærekraftig for fremtiden.

3. Metodekapittel

Når vi nå beveger oss videre til oppgavens metoder, empiri og kritikk så ønsker jeg først å skrive et lite avsnitt for å vise hvordan kapittelet kommer til å bli satt opp. Jeg vil først gå over noen av analysespørsmålene jeg har hatt i bakhodet under analysen av artiklene som er samlet inn i delkapittel 3.1. I delkapittel 3.2 vil vi se over av analyseverktøyene som vil bli benyttet. Delkapittel 3.3 vil vise en mer organisert inndeling av debattens involverte og hvor deres stemmer er blitt hørt. Delkapittel 3.4 vil ta for seg empirien som er valgt og hvordan utvelgelsesprosessen har foregått. Til slutt vil jeg se litt på metodekritikk. Gitt oppgavens natur så finnes det noen innvendinger som er aktuelle som kan gjøre en slik analyse problematisk.

3.1 Analysespørsmål

Med empirien samlet så er det på tide å forklare hvordan jeg har gått frem for å analysere dem. Det jeg mener med dette er hvilke spørsmål har jeg stilt meg selv når jeg har gått frem i utvelgelsen av artiklene, spørreundersøkelsene og organisasjonsuttalelsene. Det er spesifikt 3 analysespørsmål som jeg har hatt i bakhodet når jeg har gått gjennom utvelgelsesprosessen:

1. Debatten rundt konføderasjonsmonumentene er en opphetet debatt på flere fronter. Nevneverdig kan man si at det er mye følelser knyttet til den, enten fordi monumentene kan minnes forfedre eller man er redd for at minnene skal forsvinne sammen med monumentene. Viser kildene til et skille i minnekulturer? Forsøker de å appellere til følelser og identitet?
2. I en slik type debatt så vil det ofte være tilfellet at noen dem som skriver leserinnleggene, artiklene, debattinnleggene, etc. skriver for å appellere til et spesifikt publikum eller i et forsøk på å overbevise. Hvilken side av politikken lener kilden mot og hvordan reflekteres dette i argumentasjonen?

3. Historie og konteksten av den er viktig når man skal debattere og argumentere rundt temaer som konføderasjonen. Samfunnet er i endring og hvordan vi tolker historien vil endres med den. Hvordan går kildene frem med å argumentere for monumentenes rolle i dagens samfunn? Har de en rolle videre i fremtiden?

Teoriene som er brukt i denne oppgaven er også valgt med den hensikten å utfylle argumentasjonen som vi finner hos kildene. Analysespørsmålene ovenfor er valgt med teoriene i bakhånd slik at vi kan bedre analysere den argumentasjonen som vi finner i kildene og bedre vurdere hvor argumentasjonen er kommet fra med tanke på dette som vi tidligere har snakket om med identitet og miljø.

3.2 Tekstanalyse

Hovedsakelig så vil denne oppgaven være kvalitativ. Ett av hovedmålene med denne oppgaven er å se på noen av de sosiale mønstrene vi ser rundt konføderasjonsmonumentene i USA. Den kvalitative metoden dreier seg om å gå dypere inn i et tema eller et emne. Dette gjøres blant annet ved, som jeg skal gjøre, å tolke flere artikler og intervjuer, koble dem sammen og konstruere en helhet. Den er en mer dyptgående metode enn sin motpart, den kvantitative metoden, som dreier seg mer om å se på et stort antall innsamlede data for å se om det finnes sammenhenger og om det finnes brede konsensuser eller splittede holdninger blant en befolkning.

Selv om denne oppgaven hovedsakelig kommer til å forholde seg til den kvalitative tekstanalysen så vil jeg også ta i bruk noen kvantitative komponenter i form av spørreundersøkelser. Det å bruke både kvalitative og kvantitative komponenter sammen er kjent som *samlet bruk*. Janice Andersen beskriver det som at å mikse metodebruk kan gi en bedre og dypere forståelse av tematikken man ønsker å belyse, noe som igjen kan styrke tilliten til konklusjonene man når.²⁰ Årsaken til at jeg gjør dette er fordi det er interessant å se på hvordan ulike spørreundersøkelser gir oss ulike resultater avhengig av hvor i landet undersøkelsene blir gjennomført. De er også interessante å se på i forhold til de tekstene vi

²⁰ Andersen, Janice. «Mixed methods»-design i helseforskning. Sykepleien 2017;105.

PDF kan finnes på følgende URL: <https://sykepleien.no/forskning/2017/12/mixed-methods-design-i-helseforskning>

skal analysere. Vi skal se på artikler, nyhetsreportasjer og intervjuer fra ulike deler av landet. Jeg føler derfor det kan være fruktbart å se på hvordan analysene av disse kan kobles sammen med det vi finner i spørreundersøkelsene. Målet er at de kvalitative analysene vi gjennomfører skal være støttet opp av de kvantitative tendensene som vi ser av spørreundersøkelsene.

De aller fleste læreplaner forteller deg at du skal analysere, tolke, vurdere, reflektere, gjøre rede for, drøfte over, definere og beskrive det som du leser og hører. Tilbake på ungdomsskolen og videregående så tenkte jeg ikke stort over dette og brukte ofte flere av disse begrepene nærmere synonymt med hverandre. Selv i dag så er det ikke alltid åpenbart hvilke av dem som skal brukes til enhver situasjon. Derfor ville jeg bruke litt tid på å se nærmere på noen av begrepene som jeg mener er mest aktuelle til oppbygningen av denne oppgaven.

Å analysere noe vil si å gjennomføre en nøyaktig analyse av noe som er sammensatt av flere deler for å forklare et gitt problem eller utvikling.²¹ I dette tilfellet vil det være en analyse av meninger og argumenter tilknyttet konføderasjonsmonumentene i USA. Debatten rundt dem er sammensatt av mange ulike argumenter og meninger, den inkluderer alt fra spørsmålet om monumentene burde fjernes til den dypere meningen bak konføderasjonen og dens motiver. Analysen blir derfor knyttet til nettopp disse spørsmålene og argumentasjonen de ulike sidene bringer med seg.

Å fortolke dreier seg om den meningen som vi legger i en tekst, et utsagn eller en handling.²² Man kan si det som at man observerer noe som andre har skrevet, sagt eller gjort og forsøker å tillegge mening til det og skape forståelse for det. Fortolkning er særdeles viktig i en oppgave som dette der store deler av empirien kommer til å ta utgangspunkt i artikler som er skrevet med den hensikt å få frem sin egen mening og argumentasjon. Fortolkningen kommer altså inn når vi går inn i hver enkelt artikkel og gir mening til og skaper forståelse for teksten som helhet. Når vi leser artiklene kan vi blant annet spørre oss selv hva som er formålet med teksten, hvem den er skrevet for, om den hører til en spesifikk politisk retning,

²¹ Tranøy, Knut Erik og Tjønneland, Eivind. *Analyse i Store norske leksikon* på snl.no. Hentet fra URL: <https://snl.no/analyse>

²² Pettersen, Tove. *Fortolkning i Store norske leksikon* på snl.no. Sist oppdatert 08.04.2020. Hentet fra URL: <https://snl.no/fortolkning>

er argumentasjonen rotet til fakta. Slike spørsmål er vi nødt til å stille oss selv dersom vi skal ha noe fruktbart å ta med oss fra fortolkningen av teksten.

Å vurdere kan defineres som å verdsette, anslå eller bedømme. Det jeg ønsker å legge vekt på her er det å bedømme en avsenders troverdighet, det som også kalles en avsenders etos. Mange av kildene som denne oppgaven tar utgangspunkt i, som vi skal komme inn på i delkapittel 3.3, kommer fra en nettside som presenterer kilder side ved side med den hensikten å gi et mer helhetlig bilde. Artikkelforfatterne som blir brukt kommer fra et variert sett med aviser som er satt på en politisk skala som igjen er et forsøk på å tilegne meninger og argumentasjon som spenner over hele det politiske spekteret. Artikkelforfatterne kommer ikke bare fra forskjellige aviser, de har også forskjellig utgangspunkt. Noen av dem er historikere som har blitt kalt inn til intervju, noen av dem er personer som har kommet med leserinnlegg, noen av dem er forskere som på eget initiativ har skrevet artikler til aviser, noen av dem er vanlige ansatte i aviser som har skrevet artikler om saken. På grunn av de varierte utgangspunktene og de ulike måtene informasjonen kan bli fremlagt så mener jeg det er viktig å legge vekt på vurderingen av det som skrives. Artikkelforfatter og informasjon om han/hun er derfor viktig å vektlegge når man skal tolke og analysere det som står skrevet. Informasjon om forfatter er ikke alltid tilgjengelig, men hvis mulig er jeg interessert i hvor avisen de skriver for befinner seg på det politiske spekteret, jeg er interessert i om personen er ansatt i den avisen eller annen informasjon og jeg er interessert i en eventuell utdanningsbakgrunn som kan bidra til å legge mer vekt på personens argumenter. Jeg har ingen intensjon i å grave etter informasjon. Det eneste jeg kommer til å ta utgangspunkt i er det som blir beskrevet om personen i artikkelen. Eksempelvis er det enkelt å få informasjon om artikkelforfatter dersom personen er ansatt hos et universitet eller lignende fordi dette ofte er gitt i artikkelen. Leserinnlegg finnes på den andre enden av spekteret fordi det sjelden gis noen informasjon om forfatter annet enn navn. I de situasjonene der forfatterens etos ikke kan bedømmes på en god måte blir man nødt til å se nærmere på forfatterens logos, på de konkrete argumentene eller påstandene som legges frem som tar oss tilbake til fortolkningen av teksten.

3.3 Debattens involverte

Før vi går mer inn på hvem spesifikt som er inkludert i analysen så har jeg lyst til å vise til hvilke sider av debatten som jeg har valgt å ta utgangspunkt i. Når jeg sier sider så mener jeg altså dem som har deltatt i debatten og hvor deltagelsen kommer fra. Jeg har valgt å sette det inn i følgende skjema for å få det vist på en mer organisert måte.

<i>Parter</i>	<i>Representert via</i>
<i>Befolkningen</i>	Spørreundersøkelser, nyhetsreportasjer, artikler
<i>Forskere</i>	Artikler
<i>Organisasjoner</i>	Kunngjøringer, artikler
<i>Politikere</i>	Nyhetsreportasjer, taler, sosiale medier, artikler

Jeg har valgt å dele det inn på denne måten fordi alle de gitte partene har gjennom utvelgelsesprosessen og innsamling av empiri kommet med argumenter som jeg kommer til å ta for meg i analysekapittelet. Jeg følte derfor at denne inndelingen var naturlig. Jeg ønsket å få et inntrykk av ståstedet til den generelle befolkningen, dette gjennom spørreundersøkelser. Dette er noe jeg kommer til å se på i andre delkapittel av analysekapittelet, å diskutere litt rundt de sosiale tendensene som vi kan ta fra disse spørreundersøkelsene. Befolkningen kommer også til å bli representert gjennom nyhetsreportasjer der tilfeldige personer på gaten blir spurt om deres umiddelbare respons i tillegg til debattinnlegg som vi kan finne i ulike aviser. Denne kategorien vil også inkludere journalister som skriver artiklene.

Forskere hadde en naturlig inndeling her. Når jeg sier forskere så inkluderer det historikere og professorer av ulike grener. Ett av argumentene som vi skal gå mer inn på i analysen handler om historikernes rolle i samfunnet og i debatten. Som sagt, så er en avsenders etos noe som er verdt å vektlegge. Denne parten vil ha en sterk etos på grunn av deres stillinger ved høyere utdanningsinstitusjoner, som igjen kan ha sterk påvirkning på deres logos. Artikler og intervjuer fra denne parten kan derfor ofte tildeles ekstra vekt. I debatter der

historie er en viktig faktor så ender historikere veldig ofte opp med å bli spurt etter deres meninger. Flere artikler vil derfor inkludere sitater fra dem.

Organisasjoner er en interessant part fordi de ofte handler og taler ut fra et spesifikt mål eller agenda. Vi har organisasjoner som er til spesifikt for å kjempe for preserveringen av monumenter, noe som vil føre til at disse organisasjonene naturlig vil lene mot den konservative sfæren. På den andre siden så har vi mange historieforeninger som også deler sine meninger, men som også forsøker å forholde seg noenlunde nøytrale i sine kunngjøringer. Disse kunngjøringene snakker også på vegne av hele organisasjonen, noe som vil si at kunngjøringene ofte kan vektlegges ganske sterkt på grunn av at de er sammensatt av flere medlemmer. Eksempel på organisasjoner som kjemper i favør av bevaring kan være United Daughters of the Confederacy (UDC) og Sons of Confederate Veterans (SCV) mens du på den andre siden har historieforeninger som American History Association (AHA).

Politikere er også en interessant part å undersøke og politikk i seg selv er noe som er interessant å undersøke. Her må det sies at målet med denne oppgaven ikke kommer til å gå dypt inn på den politiske sfæren eller i politiske partier. Likevel mener jeg at inkluderingen av dem som en part er grei fordi deler av politikeres mål er å forbinde sin politikk med en bred og kollektiv historie med det målet å oppnå innflytelse og overbevisning av en større andel av befolkningen. På grunn av deres innflytelse så kan ordene deres ofte bære stor kraft og jeg ønsker derfor å undersøke noe av det som er sagt innenfor den politiske sfæren.

3.4 Empiri og utvelgelsesprosessen

Med inndelingen av partene ute av veien så er det på tide å gå dypere inn på hvem som er inkludert innenfor de respektive partene og hvordan utvelgelsesprosessen har foregått. Vi starter med det sistnevnte. Når man arbeider med å undersøke forskjellige meninger som under en debatt av denne typen så er det fordelaktig å gå frem med en innstilling om at man ønsker å se debatten fra flere sider. Ved å gjøre det på denne måten så klarer man å tilegne seg et mer helhetlig bilde av debatten. Man kan strengt tatt ikke kalle det en debattanalyse dersom man ikke undersøker den fra flere sider. Ønsket mitt var derfor å finne kilder som reflekterte dette. Tankegangen min var denne, å søke gjennom en rekke forskjellige aviser og velge ut artikler som jeg følte bygde på argumenter som talte for den ene eller den andre

siden på en debatterende måte. Når jeg her sier en debatterende måte så mener jeg at jeg ønsket at artiklene skulle komme med argumenter som kompletterer debatten, altså argumenter som taler for den ene eller den andre siden på en reflektert og godt gjennomtenkt måte.

Med denne tankegangen som base så valgte jeg å benytte meg av en nettside som har nettopp den hensikten som jeg nå har beskrevet, å fremlegge nyheter fra flere sider. Denne nettsiden kalles AllSides.²³ AllSides er en nettside som plasserer ulike aviser innenfor en kategori basert på hvilken side av det politiske spekteret de mener at avisene tilhører. Alle plasseringene er basert på nettbasert, skrevet innhold. AllSides arbeider ut av troen om at ordentlig objektive nyheter ikke eksisterer, at media ofte forsøker å manipulere leseren ved å appellere til leserens følelser ved å fortelle dem det de ønsker å høre. I dagens medie verden finnes det et hav av meninger, fra sosiale medier, til blogger, til aviser og til tv-reportasjer. Saker som blir rapportert om og skrevet om i nyhetsbildet er ofte underliggende basert på fakta, men hvordan sakene blir fremlagt kan variere. AllSides beskriver det selv som at de gjør dette for at vi skal få en bedre forståelse for verden rundt oss og en bedre forståelse for hverandre. Jeg føler det er viktig å forklare hvordan AllSides har gått frem for å kategorisere de ulike avisene. AllSides benytter seg av en politisk skala, som vist i figur 2.

Figur 2: Kan finnes på URL: <https://www.allsides.com/about>

Av figuren så kan vi se at AllSides har valgt å plassere aviser på en femdelt skala. Skalaen beveger seg fra venstre som blir definert som den mer liberale enden av spekteret, til høyre som blir definert som den mer konservative enden. Metodologien som brukes for å plassere hver avis innenfor en gitt kategori baserer seg på flere metoder. Selv skriver de at de bruker flere metoder for å rangere partiskheten i media, inkludert redaksjonell gjennomgang, tredjepartsforskning, uavhengige anmeldelser som hvem som helst kan bidra til og

²³ Kan finnes på følgende URL: <https://www.allsides.com/unbiased-balanced-news>

spørreundersøkelser.²⁴ Resultatet av rangeringen vil så bli vist på følgende måter, som vist av figur 3. Den øverste delen av bildet viser en avis som er blitt rangert som en tydelig venstrelenende avis mens det nedre bildet viser en avis som er rangert som en tydelig høyrelenende avis. På samme vil en rangering i sentrum bli definert som sentralt partisk, eller en avis som ikke lener tydelig i den ene eller den andre retningen.

Figur 3: Kan finnes på samme URL som figur 2.

Til tross for at dette virker som en grei rangering, så er den også noe problematisk. Å være i midten av skalaen betyr ikke at den er bedre. Å være i midten betyr ikke nødvendigvis at mediene er nøytrale og fri for partiskhet. På samme måte så betyr det å lene langt mot venstre eller langt mot høyre på den politiske skalaen ikke alltid at mediene er ekstreme. Den enkle måten å si det på er at aviser eller personer som skriver med sentral partiskhet i tankene hverken lener spesielt mot den ene eller den andre siden av det politiske spekteret. På den ene siden så kan slike kilder være veldig nyttige for oss, siden de i noen tilfeller prøver å forholde seg upartiske. På den annen side så kan de være vanskelige å plassere i tillegg til at de kan være uforutsigbare. Den ene saken de skriver kan lene mot venstre mens den neste kan lene mot høyre. Vi skal derfor være forsiktige i bruken av disse kildene mener jeg nettopp av den grunnen at de kan være problematiske å jobbe med. Vi må være litt mer observante i bruken av dem. Det må nevnes at denne skalaen som AllSides kommer med rangerer ikke basert på fakta og hvor troverdige kildene er. De baserer skalaen sin rent basert på hvorvidt de er partiske eller ei basert på metodologien de jobber med. Perspektiv er derav den eneste grunnen til at AllSides er valgt. Dersom det kan stilles spørsmål ved

²⁴ Hver av de nevnte metodene er gjennomgått dypere på følgende URL: <https://www.allsides.com/media-bias/media-bias-rating-methods>

troverdigheten til kilden så vil jeg enten kryssjekke ved å bruke andre kilder eller forkaste den.

Til tross for dette så vil jeg argumentere for at en løsning som AllSides tilbyr, muligheten til å kunne søke opp de nyhetene vi måtte ønske for så å enkelt kunne navigere fra venstre til høyre basert på deres politiske skala, er en svært formålstjenlig og effektiv måte å samle slik informasjon. Dette med forbehold om at kildene fremdeles blir vurdert av den som skal bruke dem.

Etter å ha samlet inn et antall avisartikler som jeg følte var tilstrekkelig, så satt jeg igjen med 45 artikler spredt over 22 ulike aviser. Disse artiklene ble valgt fordi de inneholdt argumenter som jeg følte var verdt å analysere. Artiklene ble så sortert ut fra hvilket ståsted jeg mente de hadde som enten var for, mot eller nøytralt. Av de 45 artiklene så argumenterer 18 av dem for monumentene, 21 av dem argumenterer mot monumentene og vi sitter da igjen med 6 artikler som forholdt seg nøytrale nok til at de verken lente den ene eller den andre veien. Som sagt, artiklene er valgt ut på grunn av argumentene de inneholder og de kan inkludere holdninger fra samtlige av partene som er gitt i delkapittel 3.2. Målet var ikke å forholde meg til enkelte aviser, men heller å hente artikler som spredte seg over hele det politiske spekteret som vist gjennom AllSides sin modell. Jeg vil også poengtere at selv om hovedfokuset i utvelgelsesprosessen var basert på argumentasjonen som var i artiklene så forsøkte jeg likevel å forholde meg i større grad til anerkjente aviser. Måten analysen kommer til å bli gjennomført med hensyn til avisene er at jeg kommer til å dele opp analysen etter argumenter. Hver deloverskrift vil ta for seg ett argument og hvordan dette argumentet blir håndtert fra de ulike sidene av den politiske skalaen. Tidsrommet for publiseringen av artiklene er også noe jeg hadde i tankene. Selv om debatten alltid har vært tilstedeværende så har den virkelig blusset opp i tre tilfeller som alle har inntruffet i nyere tid. Den første av dem var kirkeskytingen av Dylann Roof i juni 2015, den andre var 'Unite the Right'-bevegelsen i Charlottesvill i august 2017 og den mest nylige av dem mordet på George Floyd i mai 2020. Artiklene er hentet inn med disse hendelsene i tankene og mesteparten av dem er derfor publisert i vinduet 2015 til 2020.

Som tidligere nevnt så var det brede synspunktet til befolkningen også noe som jeg var interessert i å se på ved siden av det som er blitt skrevet om i aviser og sagt i uttalelser. Dette var dels på grunn av at jeg følte det hadde vært interessant å se på om tendensene

som vi ser i avisene er den samme som vi kan se av spørreundersøkelsene. Jeg samlet derfor sammen noen undersøkelser, alle fra forskjellige kilder, som alle hadde den hensikten å kartlegge blant annet om befolkningen var enig i plasseringen av konføderasjonsmonumenter, hva de representerer, hva som var årsakene til den amerikanske borgerkrigen, etc. 5 undersøkelser ble samlet sammen fra 5 forskjellige forskningssentre fra 5 ulike årstall. Som man kan se av tabellen så er en av undersøkelsene hentet fra før de tre hendelsene av 2015, 2017 og 2020. Årsaken til dette er at jeg ønsket å se om det var noen åpenbare forskjeller fra før og etter disse hendelsene.

<i>Årstall</i>	<i>2011</i>	<i>2017</i>	<i>2018</i>	<i>2019</i>	<i>2020</i>
<i>Forskningssenter</i>	Pew Research Center	Ipsos/ Reuters Poll	Winthrop Poll	Elon Poll	Quinnipiac Poll
<i>Antall respondenter</i>	1 507	2 149	969	1 467	1 332

3.5 Metodekritikk

Før vi avslutter metodekapittelet og beveger oss inn i analysen så har jeg lyst til å se på noen av kritikkene som jeg selv har tenkt over under oppbyggingen av oppgaven og metodebruken. Det første jeg ønsker å trekke frem her har å gjøre med hvem som velger å involvere seg i debatten når det kommer til forskere og historikere. Det er slik at mange av dem velger å holde seg utenfor debatten og heller forholde seg passive. Dette var noe som jeg først og fremst la litt merke til under innsamling av empiri. Jeg ønsket derimot ikke å komme med en slik påstand uten noe som kunne støtte opp mot dette. Jeg begynte derfor å kontakte noen professorer i USA som har skrevet om temaene konføderasjonsmonumenter og minnestudier. Jeg kom i kontakt med forfatter, professor og historiker William Fitzhugh Brundage som jobber ved University of North Carolina. Jeg foreslo dette spørsmålet ovenfor ham og han responderte på en måte som støttet opp for tanken om det finnes flere

historikere som hadde foretrukket av monumentene ble stående, men som også velger å holde seg utenfor den offentlige debatten.

Spørsmålet blir da, hvordan kan man rette kritikk mot dette? Det første som slo meg, var at under innsamlingen av data fant jeg ytterst få artikler som var skrevet av forskere og historikere som advokerte for bevaringen av konføderasjonsmonumentene. Problemet blir da at det kan virke som om det er en bredere konsensus i favør fjerningen av monumentene blant denne parten enn det som det egentlig er. Jeg føler derfor det er en verdig kritikk fordi det kan gi et falskt inntrykk av en konsensus som ikke er så åpenbar som det kan se ut. Hvorfor dette kan være tilfellet og hvorfor mange velger å holde seg utenfor er noe jeg går litt mer inn på i analysen.

En annen kritikk som potensielt kan rettes, er bruken av AllSides til innhenting av data. Dette er ikke nødvendigvis noe som behøver å være veldig problematisk, men jeg føler likevel det er verdt å nevne fordi det finnes noen feller man kan havne i. Metodologien til AllSides inkluderer bruken av flere metoder for å rangere en avis, blant annet bruken av det de kaller 'community feedback' som er tilbakemeldinger som kommer fra hvem som helst. Hvem som helst kan altså ved et enkelt tastetrykk stemme for om de er uenige eller enige i rangeringen som AllSides har satt opp. Vi kan eksemplifisere dette ved å se på avisen The Hill. The Hill er rangert som sentralt partisk av AllSides. Tilbakemeldingene på den annen side er ikke enige. 11 160 stemmer har sagt seg enige i rangeringen, mens 14 091 har sagt seg uenige.²⁵ Som tidligere skrevet så kan denne typen kilder, som blir rangert som sentrale på den politiske skalaen, være problematiske å jobbe med og man er nødt til å nøye vurdere kilden dersom man skal benytte seg av den. En potensiell løsning på dette kan være å forholde seg til kilder der det er enighet om hvor kilden plasseres på den politiske skalaen. Et eksempel på dette kan være Washington Post som ifølge AllSides lener delvis mot venstresiden. Den har 29 382 stemmer som er enige i dette mens den har 18 995 stemmer som er uenige. På grunn av forskjellen mellom stemmer så klassifiserer AllSides dette som at befolkningen er enig i rangeringen. Dette har ikke hatt en avgjørende effekt på hvilke aviser eller artikler jeg har valgt, men det viser likevel til en tendens om at det er mye varierende meninger til hvem som passer inn hvor på skalaen. Hovedsakelig har jeg benyttet meg av min egen fornuft når

²⁵ Tallene er hentet fra [AllSides - The Hill](#) den 07.08.2020. Tallene vil endres med tid.

jeg har valgt aviser og artikler, men AllSides sin rangering og meningsmålingene fra befolkningen har støttet opp for valgene mine også.

En kritikk kan være rettet mot antallet perspektiver som jeg har valgt å inkludere i en slik oppgave. En debatt av denne skalaen er overveldende med tanke på informasjon som man kan inkludere og hvor mange perspektiver som kan trekkes inn. Kritikken kan derfor rettes mot det at jeg ikke har mulighet til å grave meg ordentlig dypt innenfor noen av partene som jeg nevner. Ja, jeg kan se denne kritikken. Det jeg vil si til dette er at målet mitt med denne oppgaven var ikke å grave meg dypt inn i noen av partene, men heller grave meg dypere inn i argumentasjonen som kommer frem. Målet var mer å gi et overblikk over hvem som er inkludert, hvordan de går frem i argumentasjonen og hvordan de stiller seg i debatten. I tillegg vil jeg si noen ord om antallet kilder som er innhentet. Det kan argumenteres for at antallet artikler som er hentet inn er lavt. Deler av årsakene til dette var at jeg ønsket å gå dypere inn på hver artikkel som er hentet inn og fokusere mer på argumentet som er gitt og knytte det opp mot teoriene som er valgt samt se på hvordan ulike artikler strider mot hverandre.

4. Analysekapittel

Noe som er verdt å merke seg er at en av årsakene til at vi har et stort skille i minnemiljøer og deres versjoner av historien om konføderasjonsmonumentene stammer tilbake til borgerkrigens dager. Borgerkrigen sluttet i 1865, men kampen mot rasisme skulle likevel fortsette i mange år fremover. Selv om slaveriet nå var over etter borgerkrigen så endte det opp med en ny versjon av rasisme i form av lovlig segregering i Jim Crow æraen.

Borgerrettighetsbevegelsen så den lovlige segregeringen fra Jim Crow tiden på sine kne i midten av 1960-årene. Fremskritt ble altså gjort steg etter steg, men det har tatt i overkant av 150 år for å nå dagens punkt. Selv i dag er det mange som roper ut i likhetens navn, mot rasismen som ofte er blitt knyttet til konføderasjonsmonumentene. Før vi ordentlig setter i gang med analysen føler jeg derfor et behov for å sette lys på denne tidslinjen. Fra emansipasjonserklæringen, til Jim Crow æraen, til borgerrettighetsbevegelsen og frem til den dag i dag.

Måten dette kapittelet kommer til å bli satt opp er som følgende. Vi vil starte med å snakke om tidslinjen rundt «The Lost Cause» i delkapittel 4.1 før vi tar for oss de nevnte spørreundersøkelsene. Årsaken til at spørreundersøkelsene følger etter tidslinjen er fordi jeg er interessert i å undersøke om og eventuelt hvordan The Lost Cause fremdeles eksisterer i dagens samfunn. Dette vil bli gjennomgått i delkapittel 4.2. Med den generelle befolkningens tankegang i bakhånd vil vi så ta steget inn i avisartiklene og leserinnleggene for å se på argumentene for og mot monumentene i delkapittel 4.3. Den siste delen av analysekapittelet, delkapittel 4.4, vil så ta for seg noen av konsekvensene av debatten som jeg selv har lagt merke til i tillegg til andre observasjoner som jeg følte var verdt å trekke frem.

Det sagt, la oss nå snakke om det som er blitt kjent som myten om «The Lost Cause».

4.1 The Lost Cause og utbyggingen av konføderasjonsmonumenter

Den 22. september 1862 advarte Abraham Lincoln de 11 konfødererte statene gjennom den innledende emansipasjonserklæringen at dersom de ikke la ned våpnene sine og returnerte til Unionen, så ville han erklære slavene deres som frie mennesker den 1. januar 1863. Når konføderasjonen ikke endte opp med å legge ned våpnene sine ved inngangen til 1863, kom

Lincoln ut med den endelige versjonen av emansipasjonsklæringen. Lincoln kunngjorde den som en passende og et nødvendig krigstiltak for å undertrykke opprøret fra konføderasjonsstatene²⁶ Med andre ord, Lincoln endret med dette måten borgerkrigen ble sett på. Det var ikke lenger en krig om statenes rettigheter (States' Rights), det var nå en krig om menneskerettigheter, en krig for frigjørelse av slaver.

Det som vi i dag kjenner som 'The Lost Cause' er rotfestet i det som David Blight beskriver som «*a Southern culture awash in an admixture of physical destruction, the psychological trauma of defeat, a Democratic Party resisting Reconstruction, racial violence, and with time, an abiding sentimentalism*». (Blight 2001, s. 258). Etter konføderasjonsstatenes nederlag og borgerkrigens ende i 1865 var det noen som søkte å endre det faktumet at sørstatene hadde nektet å legge ned våpnene sine i starten av 1863. Ett av resultatene av dette kom gjennom omformingen av sørstatsgeneral Robert E. Lee. I årene frem mot 1890-tallet ble Lee omgjort til en mann fri for feil, en slags gudsfigur som kjempet en rettferdig kamp mot Unionen. Denne kampen var kampen for statenes rettigheter til selvstyre. Denne tankegangen, som ble kjent som 'The Lost Cause', fikk sin gradvise fremtreden i tiårene etter borgerkrigens slutt. Ved inngangen til 1890-årene hadde den etablert seg som en sørlig følelse av at deres perspektiv av krigen var at de kjempet for en rettferdig sak, deres rett til selvstyre. Blight kommer med et veldig godt eksempel på dette og viser hvordan 'The Lost Cause' var blitt en bredt anerkjent versjon av Sørstatenes motivasjoner. Han viser til innvielsen av 'The Confederate Museum and White House of the Confederacy' den 22. februar 1896 der Guvernør Charles T. O'Ferrall og tidligere konføderasjonsgeneral Bradley T. Johnson talte. Dagens første taler, O'Ferrall, presenterte 'The Lost Cause' som en hellig arv, en arv som representerte alle dem som hadde kjempet for en rettferdig sak. Han oppfordret derfor alle til å hedre de modige soldatene som hadde kjempet i konføderasjonens navn.²⁷ Dagens andre taler, Johnson, var blant dem som hadde bidratt sterkest i bevaringen av konføderasjonens tradisjoner i årene etter borgerkrigen gjennom hans bidrag som talsmann for ideologien til 'The Lost Cause'. Blight skriver:

²⁶ Hentet fra URL: <https://www.battlefields.org/learn/videos/emancipation-proclamation>

²⁷ Blight, David W. *Race and Reunion: The Civil War in American Memory*. Cambridge, Massachusetts; London, England: Harvard University Press, 2001. Side. 256.

«To him, there was nothing “lost” about the South’s cause. “The world is surely coming to the conclusion,” announced Johnson, “that the cause of the Confederacy was right.” White Southerners had only “resisted invasion!” the General insisted.» (Blight, 2001, s. 257)

Denne tankegangen som Johnson advokerte for, var den som kom til å være den dominerende opinionen blant befolkningen. Dette viser til den komplette manifesteringen av ‘The Lost Cause’, et synspunkt som søkte å bevare konføderasjonens tradisjoner og videreføre deres kamp mot Unionen som en ærerik krig. Konføderasjonens synspunkter sto altså sterkt ved inngangen til 1900-tallet. Dem som advokerte for den søkte å fortsette der konføderasjonen slapp. Konfødererte veterangrupper, som ‘The United Daughter of the Confederacy’ (UDC) og ‘The United Confederate Veterans’ (UCV), ble dannet med det hovedmålet å fortelle den sørlige versjonen av borgerkrigens historie. Det var spesielt UDC

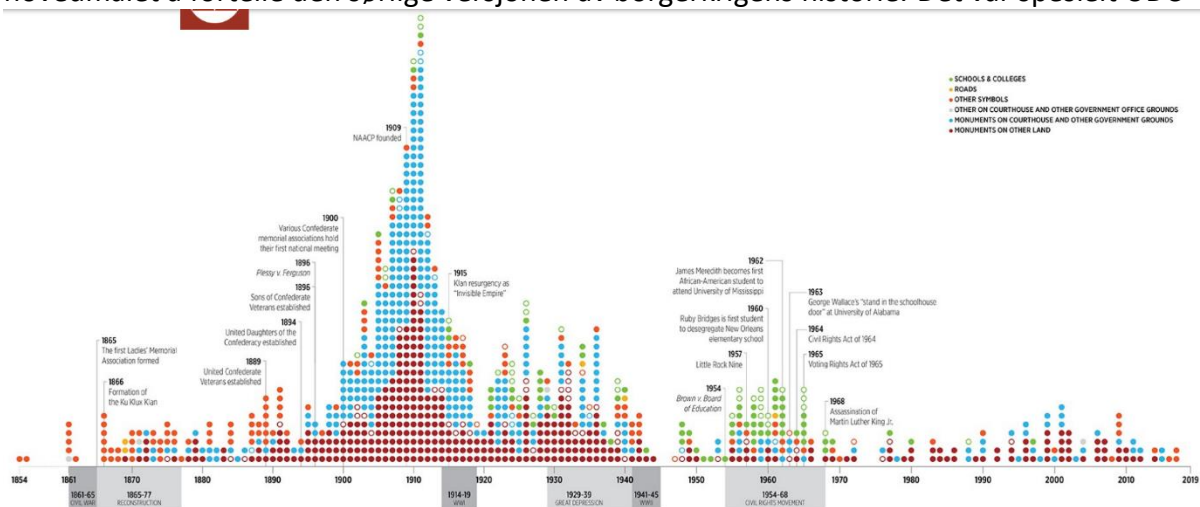

Figure 4: Hentet fra URL: <https://www.splcenter.org/20190201/whose-heritage-public-symbols-confederacy#findings>

som var utslagsgivende i videreføringen og spredningen av konføderasjonens minne. Gjennom en svært suksessrik innsamling av penger gikk de inn for blant annet vidstrakt utbygging av konføderasjonsmonumenter og skriving av skolebøker. De gikk altså tydelig inn for å plante frøene som spredte visjonen om hvit overlegenhet.²⁸

UDC samt andre veteran grupper jobbet altså iherdig for å spre idealene etter konføderasjonen rundt om i landet. Reisingen av konføderasjonssymboler og monumenter har foregått så å si siden slutten av borgerkrigen og selv den dag i dag, men det er spesielt to perioder der antallet symboler etter konføderasjonen er reist har vært veldig høyt. Disse to

²⁸ Blight, David W. *Race and Reunion: The Civil War in American Memory*. Cambridge, Massachusetts; London, England: Harvard University Press, 2001. Side. 273.

periodene er ikke nødvendigvis så tilfeldige heller når vi tenker på når de fant sted. Dette er noe som vi skal se senere. Figur 4 som vises ovenfor illustrerer de to periodene. Den første perioden fant sted under Jim Crow æraen og den andre perioden fant sted under borgerrettighetsbevegelsen. Jim Crow æraen, som fant sted fra 1870-årene og inn i 1960-årene, var en tid der lokale og statlige lover håndhevet den lovlige segregeringen av hvite og svarte borgere. Karen Cox, historieprofessor ved universitetet i Nord-Carolina, argumenterer i en artikkel for Washington Post for at UDC er årsaken til at flesteparten av disse monumentene ble hevet. Hun viser til enorm brutalitet mot afroamerikanere på 1890-tallet og de tidlige tiårene av 1900-tallet i. Henrettelser, mord og alvorlige skader ble utført av et estimert antall på 10 000 hvite menn og gutter. I midten av denne brutaliteten drev UDC og andre organisasjoner med heving av statuer i økt tempo. I Jim Crow æraen ble monumenter plassert overalt, noen på gravplasser og parker, men langt flere ble plassert på lokale og statlige tinghus.

Cox beskriver denne plasseringen som at *«These monuments, then, not only represented reverence for soldiers who fought in a war to defend slavery. They also made a very pointed statement about the rule of white supremacy: All who enter the courthouse are subject to the laws of white men.»* Borgerrettighetsbevegelsen fant sted på 1950- og 1960-tallet og viser til kampen som afroamerikanerne kjempet for å tilegne seg like rettigheter som de hvite. Vi kan også merke oss at utbygging av konføderasjonssymboler og monumenter ikke er eksklusive til disse periodene. Hevingen har ellers foregått relativt jevnt siden slutten av borgerkrigen, de blir fremdeles reist den dag i dag.²⁹

4.2 Spørreundersøkelser – Et innblikk i befolkningens holdninger

Vi har nå sett i en kort gjennomgang opprinnelsen av 'The Lost Cause' og reisingen av konføderasjonsmonumenter som fulgte den. Vi har sett at målet med 'The Lost Cause' var å fremheve en versjon av borgerkrigen som favoriserte konføderasjonen og de idealene som den sto for. Disse idealene, som søkte å undertrykke den afroamerikanske befolkningen, sto sterkt i årene etter borgerkrigen og ble ført videre inn i Jim Crow æraen og inn mot borgerrettighetsbevegelsen. Selv om borgerrettighetsbevegelsen brakte med seg stor

²⁹ Blant de nyere monumentene har vi denne som ble reist i Alabama i august 2017. Hentet fra URL: <https://nypost.com/2017/08/27/new-confederate-monument-unveiled-in-alabama/>

fremgang i likhetens navn så finnes det fremdeles tegn som tilsier at The Lost Cause fremdeles lever i dagens USA. Målet med dette delkapittelet blir å by på en diskusjon om hvorvidt tankene som The Lost Cause brakte med seg fremdeles eksisterer den dag i dag og om eventuelt om den drar i en spesifikk retning. De 5 nevnte spørreundersøkelsene vil bli gjennomgått hver for seg før de ses i sammenheng med hverandre i delkapittelet som følger. Hovedpoenget med denne diskusjonen er å se på hvordan befolkningen stiller seg i forhold til konføderasjonssymboler, monumenter og relevansen av slikt i dag. Spørsmålene som dekker disse temaene, er de som kommer til å bli diskutert. Det er spesifikt tre punkter som har blitt fokusert på. De tar opp følgende:

- 1. Finnes det en hovedårsak til borgerkrigen?**
- 2. Standpunkt angående plasseringen av monumentene. Fjerne eller la stå?**
- 3. Relevans av konføderasjonssymboler og rasepolitikk i dag.**

4.2.1 Pew Research Center – 2011

Dette er den eneste undersøkelsen som er inkludert som fant sted før de tre store hendelsene fra 2015, 2017 og 2020. Undersøkelsen ble utført på landsbasis og inkluderer svar fra 1 507 personer. Målet med deres undersøkelse var å finne ut om borgerkrigen fremdeles var relevant 150 år etter at den startet. Basert på svarene de fikk ble undersøkelsen gitt et navn som gjenspeiler dette, altså borgerkrigen er fortsatt svært relevant og den er fortsatt svært splittende.

1. Finnes det en hovedårsak til borgerkrigen?

48% av svarene sa at hovedårsaken til borgerkrigen hovedsakelig dreide seg om sørstatenes kamp om statenes rettigheter (States' Rights). 38% mente at den hovedsakelig dreide seg om slaveri, 9% mente at de begge hadde samme vekt og 6% svarte at de vet ikke. Det er altså en svært delt mening når det kommer til hovedårsaken til borgerkrigen.

2. Standpunkt angående plasseringen av monumentene. Fjerne eller la stå?

Måten Pew håndterer dette spørsmålet er mer knyttet til om det er greit for politiske ledere å hedre konføderasjonsledere i dag. Grunnen til at jeg har knyttet dette til om monumentene burde bli stående eller ei er fordi det er mulig å trekke linjer mellom om det

er greit å hedre konføderasjonsledere og om det er greit å ha konføderasjonsmonumenter. 49% mente det var upassende for politiske ledere å hedre konføderasjonsledere, 36% mente det var passende og 15% hadde ingen mening.

3. Relevans av konføderasjonssymboler og rasepolitikk i dag.

56% av svarerne mente at borgerkrigen fremdeles holdt relevant innenfor amerikansk politikk og innenfor det politiske livet generelt i dag. 39% mente at borgerkrigen var viktig fra et historisk standpunkt, men at den hadde lite relevans i dag. 5% hadde ingen mening.

4.2.2 Ipsos / Reuters Poll – 2017

Denne undersøkelsen ble utført på landsbasis fra 18 – 21 august. Undersøkelsen ble altså gjennomført en uke etter slutten på 'Unite the Right'-bevegelsen i Charlottesvill. Jeg mener derfor at denne undersøkelsen holder stor vekt. Dette fordi den ble utført på landsbasis som vil gi et mer gjennomsnittlig svarresultat, men også på grunn av når den ble gjennomført.

1. Finnes det en hovedårsak til borgerkrigen?

Måten Ipsos stilte spørsmålet sitt er mindre relatert til den direkte årsaken til borgerkrigen og mer knyttet til hvilket ord de relaterte sterkest til konføderasjonsmonumentene. Jeg føler likevel relevansen mellom de to måtene å stille spørsmålet er sterke nok til å inkludere svarene under dette spørsmålet. Svaralternativene var: 1. Sinne 2. Skam 3. Stolthet 4. Rasisme 5. Arv 6. Styrke 7. Ingen av disse og 8. Vet ikke. Svarene som skiller seg ut, er arv med 40% av de totale stemmene og rasisme med 23% av stemmene.

2. Standpunkt angående plasseringen av monumentene. Fjerne eller la stå?

54% av stemmene mente at konføderasjonsmonumentene burde bli latt stående på offentlig grunn, blant annet inkludert parker, bysentrum og rettshus. 27% av befolkningen mente på sin side at de burde bli fjernet og 19% visste ikke.

3. Relevans av konføderasjonssymboler og rasepolitikk i dag.

Ipsos går inn for en fremgangsmåte som tar for seg om det finnes forskjellsbehandling i samfunnet mellom den mørke og hvite delen av befolkningen i forskjellige situasjoner. De forskjellige situasjonene inkluderer 1. På jobben 2. På butikker/restauranter 3. På sykehus og

helsesituasjoner 4. Behandling fra politi 5. I rettssaker 6. På skolen 7. Under valg. Felles for alle disse er at det er en relativt stor del av befolkningen, gjennomsnittlig ca. 25%, som mener at den mørke delen av befolkningen blir dårligere behandlet enn den hvite. På den andre siden har vi et gjennomsnitt på ca. 49% som mener at behandlingen mellom mørke og hvite er lik. Annet vi kan trekke ut fra disse er at gjennomsnittlig 5% mener den hvite delen av befolkningen blir dårligere behandlet enn den mørke.

4.2.3 Winthrop Poll – 2018

Denne undersøkelsen ble gjennomført i 11 spesifikke stater som er verdt å merke seg. De inkluderte statene er Alabama, Arkansas, Florida, Georgia, Louisiana, Mississippi, Nord-Carolina, Sør-Carolina, Tennessee, Texas og Virginia. Alle disse statene var på et eller annet tidspunkt en del av de konfødererte statene. Det som derfor er verdt å merke seg er at svarene derfor kan tolkes som upartiske. Uavhengig om dette hadde vært tilfellet eller ei så er svarene likevel av stor relevans.

1. Finnes det en hovedårsak til borgerkrigen?

25% av svarene sa at hovedårsaken til borgerkrigen var knyttet til slaveri. 21% mente statenes rettigheter (States' Rights), 49% mente at begge av de foregående svarene var likevektige mens de resterende 5% enten ikke var sikre eller nektet å svare.

2. Standpunkt angående plasseringen av monumentene. Fjerne eller la stå?

Winthrop valgte å dele denne delen i to deler. Den ene delen dreide seg om fjerning av monumenter som avbildet konføderasjonssoldater mens den andre delen dreide seg om fjerning av konføderasjonsledere og politikere. Når det kommer til den førstnevnte så sa 42% av svarene direkte at de burde bli latt stående, uten å gjøre noe mer med dem. 28% ville la dem stå, men kontekstualisere dem gjennom plaketter. 23% ønsket å flytte dem til museer. Bare 5% ønsket å fjerne monumentene mens 3% var usikre eller nektet å svare. Her ser vi et veldig tydelig standpunkt fra befolkningen med en overveldende andel som ikke ønsket å fjerne dem. Det virket å være noe mer aksept til fjerning av konføderasjonsledere og politikere, men overvekten er fremdeles svært merkbar.

3. Relevans av konføderasjonssymboler og rasepolitikk i dag.

Winthrop, litt på samme måte som Ipsos, ønsket å vite om det finnes forskjellsbehandling i dagens USA. Raserelasjoner mellom de mørke og hvite var det første spørsmålet som ble stilt, der resultatet var at 38% mente det var ok mens 41% mente det var dårlig. Oppfølgerspørsmålet spurte om den nevnte relasjonen var på bedringens vei. 31% mente den var på bedringens vei mens 61% mente at den var verre enn den tidligere hadde vært. Spørsmål ble også stilt i forhold til gunstigheten til konføderasjonsflagget i dag, 37% svarte at de så på flagget som svært eller noe gunstig. 46% så på flagget som noe eller svært ugunstig. 18% var ikke sikre eller nektet å svare. Av oppfølgerspørsmålet så svarte 38% at konføderasjonsflagget er et symbol som viser til rasekonflikt mens 47% mente den viser til særlig stolthet. 15% visste ikke eller nektet å svare.

4.2.4 Elon Poll – 2019

Denne undersøkelsen fant sted spesifikt i Nord-Carolina og hadde målet om å forstå hvordan statens befolkning så på konføderasjonsmonumenter, -flagg og -symboler. På samme måte som med Winthrop-undersøkelsen så er det verdt å merke seg at Nord-Carolina var en konføderasjonsstat og svarene kan bli påvirket deretter.

1. Finnes det en hovedårsak til borgerkrigen?

44% av svarene sa at hovedårsaken var knyttet til slaveri mens 49% mente den var knyttet til statenes rettigheter (States' Rights).

2. Standpunkt angående plasseringen av monumentene. Fjerne eller la stå?

Flesteparten av borgerne i Nord-Carolina mente at monumentene burde bli latt stående på offentlig grunn. Dette synet var delt av 65% av befolkningen mens de resterende 35% mente de burde bli fjernet. Spørsmål ble også stilt til andre alternativer annet enn å fjerne eller la dem være. Hele 73% mente at det var en god idé å kontekstualisere monumentene gjennom plaketter. 16% mente det var en dårlig idé mens de resterende 11% ikke hadde noen mening. 65% mente det var en god idé å flytte dem til historiske museer, 23% mente dette var en dårlig idé mens 12% ikke hadde noen mening.

3. Relevans av konføderasjonssymboler og rasepolitikk i dag.

Spørsmål ble stilt til konføderasjonsflagget og om den var støtende for den afroamerikanske befolkningen i dag. 68% mente at den var støtende mens 32% mente den ikke var det. Det blir da interessant å vite hvor ofte de som deltok i undersøkelsen opplevde å se et konføderasjonsflagg dagligdags. 18% svarte ofte, 46% svarte av og til, 32% svarte sjelden og 4% svarte aldri. 51% mente også at mørke generelt blir dårligere behandlet enn hvite mens 17% mente hvite er dårligere behandlet. 32% mente de blir behandlet likt.

4.2.5 Quinnipiac Poll – 2020

Denne undersøkelsen er den mest nylige undersøkelsen, fra juni 2020 og ble gjennomført på landsbasis. Undersøkelsen ble gjennomført kort tid etter mordet på George Floyd og hadde derfor en tydelig vekt på måten politiet utfører jobben sin.

1. Finnes det en hovedårsak til borgerkrigen?

Denne undersøkelsen hadde ingen spørsmål som kan bli knyttet til dette spørsmålet på en god måte. Dette spørsmålet vil derfor ikke bli tatt hensyn til i denne undersøkelsen.

2. Standpunkt angående plasseringen av monumentene. Fjerne eller la stå?

Undersøkelsen spurte etter svarerens mening knyttet til den potensielle fjerningen av monumentene, men også i forhold til annen symbolikk, i dette tilfellet potensiell omdøping av militære baser som var navngitt etter konføderasjonsgeneraler og andre ledere. 52% av de totale svarene støttet fjerningen av monumenter fra offentlig grunn mens 44% stilte seg mot dette. Quinnipiac stiller dette resultatet opp mot en annen undersøkelse fra 2017 der 39% støttet fjerning og 50% stilte seg mot. Vi har altså en økning av støtte til fjerningen av monumenter i 2020 i forhold til 2017. Hva omdøping av militærbaser gjaldt så støttet 47% denne idéen mens 47% også stilte seg mot dette.

3. Relevans av konføderasjonssymboler og rasepolitikk i dag.

Spørsmål som kan inkluderes her er befolkningens holdning til bevegelser som 'Black Lives Matter'. Av de totale svarene så svarte 57% av befolkningen at slike bevegelser var gunstige mens 30% mente de var ugunstige. 10% hadde ikke hørt om denne bevegelsen og 4% ønsket

ikke å svare. Spørsmål ble også stilt til om diskriminering av mørke er et stort problem i dagens USA. En stor overvekt av svarene på 68% mente at diskriminering er et stort problem i USA i dag mens 27% svarte nei.

4.2.6 Observasjoner

Med alle 5 undersøkelsene redegjort, hva kan vi trekke ut av dem som kan si oss noe om befolkningens holdninger? Den første observasjonen jeg ønsker å trekke frem hvordan holdningene til konføderasjonsmonumentene, om de burde fjernes eller bli latt stående, har utviklet seg. Utviklingen som jeg ønsker å vise til er nettopp mangelen på utvikling. Det jeg mener med dette er at holdningene knyttet til konføderasjonsmonumenter og -symboler har forholdt seg relativt stabile over perioden som er dekket av undersøkelsene. Samtlige av undersøkelsene viste til en splittelse som er nær ved å splitte befolkningen i to like deler. Fire av dem stilte spørsmål som direkte spurte om monumentene burde bli stående eller ei. To av undersøkelsene, Winthrop og Elon ble gjennomført i tidligere konføderasjonsstater og i begge ser vi en tydelig overvekt i favør av å beholde monumentene der de er. Winthrop så sin side melder 70% som ønsker å beholde monumentene der 28% av de 70% mener de burde kontekstualiseres. Elon på sin side melder 65% som vil la dem stå.

De to undersøkelsene som hadde utgangspunkt i konføderasjonsstater, hadde altså en større andel av befolkningen i favør av å bevare monumentene. På den ene siden kan det argumenteres for at dette ikke er overraskende med tanke på hvor de to undersøkelsene kommer fra. En mulig tråd vi kan trekke her er til det som nevnes Connerton og koblingen han gjør mellom minner og følelser. Som vi påpekte kan historien bli husket annerledes avhengig av personen som husker. Der følelsene kommer inn her er at mange som lever i disse tidligere konføderasjonsstatene kjenner til forfedre som levde i denne perioden. Monumentene blir derfor, som Pierre Nora sier, et objekt som gjennom menneskelig påvirkning utvikler seg til å bli en bærer av minner. Deres standpunkt kan derfor sies å være forståelig. Vi snakker om mennesker som ønsker å huske fortiden sin, et ønske som monumentene i stor grad bidrar til å oppfylle. Noe som også er verdt å påpeke er at selv om dette kan gjelde for en andel av befolkningen så trenger det nødvendigvis ikke å gjelde for alle. Det er blitt en generell konsensus blant historikere at flesteparten av konføderasjonsmonumentene ble hevet av veterangrupper som UDC med hensikten å

berettigede konføderasjonens tradisjoner. Så selv om monumentene på den ene siden kan fungere som en måte for folk å huske sine forfedre uten noen kobling til rasisme så vil det også være en andel av befolkningen som bruker monumentene til å hedre konføderasjonen og 'The Lost Cause'.

Den andre observasjonen jeg ønsker å trekke frem er tallene som omtaler hovedårsaken til borgerkrigen. Alle undersøkelsene som stilte spørsmål knyttet til årsak meldte tall som nok en gang deler befolkningen. En stor del av befolkningen mener at hovedårsaken til borgerkrigen dreide seg om States' Rights. Pew meldte 48%, Winthrop meldte 21% for States' Rights alene i tillegg til ytterligere 49% som mente at slaveri og States' Rights spilte en likevektig rolle. Elon meldte til 49%. Ipsos skiller seg litt ut her med utformingen av spørsmål, men viser til tall som sier at 40% av befolkningen mener monumenter representerer arv og 23% mener de representerer rasisme. Hva kan vi så trekke ut fra disse tallene. Jeg mener at dette viser en direkte tilknytning til The Lost Cause. En stor del av The Lost Cause var å få frem tankegangen om at konføderasjonens kamp var en rettferdig en. Dette gjorde de blant annet gjennom å forme historien slik at den ville vise til at deres motivasjoner i grunnen lå i deres rettigheter til selvstyre, ikke slaveri. Av disse tallene virker det som om denne nå gode 150 år gamle historien fremdeles står sterkt blant befolkningen. Hva kommer så dette av? Da dette er et veldig godt spørsmål så har jeg ikke noe godt svar på hvorfor dette er tilfellet, men jeg kan komme med faktorer. Veterangrupper som UDC har spilt en stor rolle gjennom deres storstilte utbygging av monumenter, samt deres bidrag til produksjon av skolebøker som også inneholdt informasjon som støttet opp om 'The Lost Cause'.³⁰ Legg til lovlig segregering på toppen av det hele så er det ikke vanskelig å se hvorfor en stor del av den hvite populasjonen kunne ende opp med å anerkjenne den allerede sterkt utbredte tankegangen. Et sterkt argument som underbygger argumentene fra 'The Lost Cause' er løsrivelseserklæringene som kom fra flere sørstater før formingen av konføderasjonen i februar 1861. Dersom man søker opp disse erklæringene kan man fort finne ut av deres motivasjoner for løsrivelse og dannelse av konføderasjonen var knyttet til slaveri. Jeg har valgt å eksemplifisere dette med løsrivelsesdokumentet fra Alabama den 11.

³⁰ Blight, David W. *Race and Reunion: The Civil War in American Memory*. Cambridge, Massachusetts; London, England: Harvard University Press, 2001. Side. 273.

januar 2861. Alabama var blant de syv originale statene som først formet konføderasjonen³¹
Erklæringen sier at:

*And as it is the desire and purpose of Alabama to meet the slaveholding States of the South, who may approve such purpose, in order to frame a provisional as well as permanent Government upon the principles of the Constitution of the United States.*³²

Som Thompson også nevner, det faktum at erklæringen nevner Alabamas ønske om å slå seg sammen med de andre slaveholdende statene er også en måte å sette lys på at slaveri også var fellesnevneren som bandt dem sammen. Dette kan sies å være et sterkt argument som motsier historien som ble fortalt gjennom The Lost Cause. Man kan så stille seg spørsmålet om hvorfor dette ikke blir opplyst om i skolen. Noe av problematikken ved dette kommer frem i et rundbordsmøte arrangert av Catherine Clinton, nedskrevet i boken *Confederate Statues and Memorialization*. Clinton nevner at forestillingen om at krigen handlet om States' Rights og ikke om slaveri, er noe som blant annet blir diskutert i skolebøker i Texas.³³ Dette er noe som kan trekkes videre til noe som historiker Karen Cox nevner på samme side i boken, at mange tror på det de ønsker å tro på. Det å endre på det som folk ønsker å tro på kan være vanskelig og ofte umulig fordi de ikke ønsker å endre mening. Det nevnes i slutten av diskusjonen knyttet til skolebøker hvordan dette kan være rotfestet i dem som bestemmer hva som skal inkluderes i skolebøkene, dem som skriver læreplanene og andre med høyere posisjoner.³⁴ Hvordan denne debatten utfolder seg i skolesystemet og i skolebøker er en sak som kunne endt opp med å bli en egen masteroppgave i seg selv. Her nøyer jeg meg med å bruke det som en av flere mulige faktorer til hvorfor befolkningen er så splittet i sine meninger som de er.

³¹ Thompson, Kathleen. *Secession Documents : Alabama*. Publisert 12. juli 2018. Hentet fra URL: <http://www.civildiscourse-historyblog.com/blog/2018/6/30/secession-documents-alabama>

³² Thompson, Kathleen. *Secession Documents : Alabama*. Publisert 12. juli 2018. Hentet fra URL: <http://www.civildiscourse-historyblog.com/blog/2018/6/30/secession-documents-alabama>

³³ Clinton, Catherine. *Confederate Statues and Memorialization*. Georgia. University of Georgia Press. 2019. Side 58.

³⁴ Clinton, Catherine. *Confederate Statues and Memorialization*. Georgia. University of Georgia Press. 2019. Side 59

4.3 Den offentlige debatten i avisene

Dette delkapittelet kommer til å bli strukturert på den måten at jeg setter den opp etter argumenter. Mer presist vil hver deloverskrift innenfor dette delkapittelet ta for seg et argument som snakker i favør av å bevare monumentene. Neste deloverskrift vil så ta for seg de mest populære motargumentene. Vi kan illustrere dette slik:

Eks: 4.3.1.1 Argument

Motargumenter

Diskusjon

4.3.1.2 Argument

Motargumenter

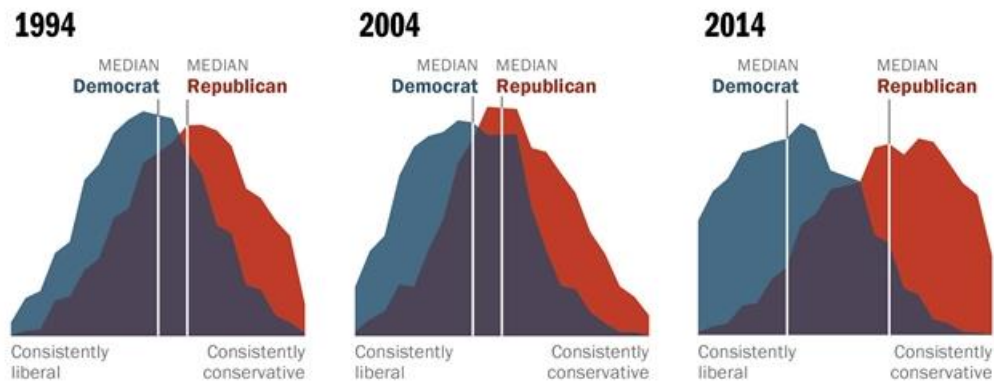
Diskusjon

Alle argumenter, både for og mot, som blir listet kommer fra avisartiklene som er samlet. Som tidligere sagt så har jeg valgt å fokusere på argumentasjonen i artiklene. Måten utvelgelsesprosessen ble formulert på har ført til at jeg i mange tilfeller har valgt å trekke frem de artiklene der argumentasjonen var sterkest etter min mening. Mine egne tolkninger vil også bli inkludert, men dette vil bli inkludert etter at argumenter og motargumenter er blitt gjort rede for. Det må også nevnes at argumentene og motargumentene som jeg kommer til å ta for meg er de mest populære argumentene basert på mine egne undersøkelser. Det finnes mange måter å formulere argumenter og å trekke frem alle av dem vil ikke være mulig. Det er også mulig å samle mange argumenter innenfor samme argumentasjon da mange av dem er veldig like. Jeg har derfor dedikert seksjoner til de argumentene jeg anser for å være de mest populære, men også blant de sterkeste.

4.3.1 Politisk polarisering og dens betydning for analysen

Når vi nå skal bevege oss inn i selve analysen av argumentasjonen så ønsker jeg å sette lys på en av tendensene som argumenterbart har blitt mer betydningsfull de siste tiårene.

Nyhetsbildet i USA er særdeles polarisert og ifølge Pew Research Center har dette politiske

Figur 5: Kan finnes på URL: [Pre Research Center - More Ideologically Divided than in the Past](https://www.pewresearch.org/politics/2014/06/12/political-polarization-in-the-american-public/)

skillet blitt sterkere i de siste tiårene. Figuren som vises ovenfor viser til en av observasjonene som ble gjort, nemlig i hvilken grad medlemmer av de to ulike partiene er blitt mer ideologisk konsistente og har ytterligere driftet fra hverandre. Der dette blir relevant for oss er i den grad dette kommer til uttrykk gjennom avisartikler. Pew Research Center viser til deres observasjon om at «Those who hold consistently liberal or conservative views, and who hold strongly negative views of the other political party, are far more likely to participate in the political process than the rest of the nation»³⁵ En tydelig større del av befolkningen er altså endt opp enten i en mer liberal eller mer konservativ del av det politiske spekteret i årene mellom 2004 og 2014. Det sammen med det vi kan ta av sitatet ovenfor kan antyde en større grad av involvering blant befolkningen generelt. Dette er en antydning som vi kan relativt enkelt kan se bare ved å lese oss opp på nyhetene i kjølvannet av Dylann Roof i 2015, Charlottesvill i 2017 og George Floyd i 2020. Shelley Puhak viser også til den samme tendensen i sin artikkel for Teen Vogue der hun sier at engasjementet for fjerningen av konføderasjonsmonumenter slo gjennom for fullt på 1990-tallet og fikk ekstra momentum etter Dylann Roof.³⁶

³⁵ Pew Research Center. *Political Polarization in the American Public*. Publisert 12.06.2014. Hentet fra URL: <https://www.pewresearch.org/politics/2014/06/12/political-polarization-in-the-american-public/>

³⁶ Puhak, Shelley. *Confederate Monuments and Tributes in the United States, Explained*. Teen Vogue. Publisert 06.09.2017. Hentet fra URL: <https://www.teenvogue.com/story/confederate-monuments-and-tributes-in-the-united-states-explained>

Pew Research Center melder også, basert på deres undersøkelser, at den økende ideologiske og politiske polariseringen kan føre til at kompromisser i begge ender blir stadig vanskeligere. Å finne en middelvei kan altså bli vanskelig. Hvorfor er dette viktig for oss? Det er viktig fordi denne økende polariseringen også vises i nyheter og derfor også i artiklene vi skal analysere. Dette er noe vi var inne på når vi snakket om bruken av AllSides for å finne artikler. En større del av befolkningen er deltagende i debatten, det politiske skillet er blitt ytterligere separert og de som mer konsekvent tilhører enten den liberale eller konservative delen av spekteret er mer utsatt for å delta i debatten. Disse tre faktorene forteller meg at vi er nødt til å være mer påpasselig under analysen av artiklene som er samlet inn. Jeg har hatt det i bakhodet under analysen av hver artikkel at deler av formålet til artikkelforfatter kan være å støtte opp under eget ideologisk synspunkt og undergraving av den andre enden. Kildekritikk av artiklene som fremlegger de kommende argumentene er derfor av stor viktighet.

4.3.2 Argument: Vi må lære av historien, ikke slette den.

Dette er det første argumentet som jeg ønsker å sette lys på, som også argumenterbart er det mest populære argumentet blant dem som ønsker å bevare monumentene. Enkelt sagt så påstår argumentet at dersom vi fjerner konføderasjonsmonumentene så vil det føre til glemming av historien, sletting av historien eller en vregning av historien. Tanken blir da istedenfor å bruke monumentene til å lære av de feilene som er blitt gjort slik at de kan unngås i fremtiden.

«*Monuments are part of the historical evidence. This is why erasing even the loathsome statues of Confederate generals is an error*»³⁷ kommer det fra historiker Dominic Green. I hans artikkel går han inn på viktigheten av historiske bevis, til tross for det de måtte representere. Ved å fjerne dem hva offentligheten fjernes også muligheten til å bruke dem til å fortelle historien videre. Han går videre med å si at det var galt av Thomas Jefferson å eie slaver, men at det også blir urettferdig for de generasjonene som kommer etter dersom monumentene blir fjernet. «*We owe it to the dead and the unborn to tell the truth through the Confederate statues [...]*» Hovedpoenget hans virker dermed å lene seg på det at selv

³⁷ Green, Dominic. *The war of the statues is a battle for freedom*. Spectator USA. Hentet fra URL: <https://spectator.us/war-statues-battle-freedom/>

mørk historie er verdt å huske. At selv om historien ikke nødvendigvis fortjener å hedres så må den likevel huskes, noe som kan gjøres gjennom monumentene tilstedeværelse og ved å videreformidle den egentlige historien de representerer.

Jusprofessor Alfred Brophy kommer med en vinkling som tar oss tilbake til den tiden der monumentene ble reist når han sier at «*My initial thought is that removing these monuments leads to forgetting. We need to be aware that people in power at that time thought it was appropriate to celebrate slavery and Jim Crow.*»³⁸ Brophy mener med dette at monumentene må settes innenfor konteksten av tid, at de må forstås ut fra når de ble bygget og reist. Et annet poeng han ønsker å få frem er at fjerningen av dem kan føre til en form for vregning av historien gjennom at andre monumenter kan ta deres plass. Derfor er det mer hensiktsmessig for Brophy historisk sett at de opprinnelige statuene får stå som en påminnelse av tiden de fremstiller. Han virker å mene at å la dem stå vil være en mer ærlig måte å presentere med mørkere delen av historien delvis fordi de ble satt opp i en tid der rasisme var langt mer akseptert enn i dag. Denne aksepten og dermed også hvordan samfunnet har utviklet seg kan komme bedre frem dersom de får stå.

Et noe mer aggressivt argument kom fra TV-vert Tucker Carlson som sammenligner fjerningen av monumentene med Talibans ødeleggelse av religiøse artefakter i Afghanistan i 2001 og ødeleggelsen av kulturell kunst i Kina under Mao Zedong. Fellesnevneren ifølge Carlson selv var at disse gjerningene hendte på grunn av en spesifikk gruppe mennesker som vist i følgende sitat: «*Political cults all have one thing in common, they just try to destroy history and culture to conform to their vision*».³⁹ Det virker som poenget til Carlson er at fjerning eller ødeleggelse av konføderasjonsmonumenter er en politisk drevet sak med den hensikt å fremme egne verdier og egen vinning. Sett fra Carlsons standpunkt så vil jeg tolke dette som at han mener at fjerning vil tilsvare sletting, nemlig på grunn av påstanden om at det vil føre til politisk vinning fra en annen sfære.

Historiker Victor David Hanson argumenterer litt på samme måte som Tucker Carlson og trekker linjer fra romerske keisere frem til det han ser på i dag som en ny 'abolitio

³⁸ Newsome, Melba. *Is Removing Confederate Monuments Like Erasing History?*. NBC News. Publisert 25.04.2017. Hentet fra URL: <https://www.nbcnews.com/news/nbcblk/are-removing-confederate-monuments-erasing-history-n750526>

³⁹ Blake, Andrew. Tucker Carlson compares dismantling Confederate monuments to destroying ancient religious statues. The Washington Times. Publisert 18.06.2020. Hentet fra URL: <https://www.washingtontimes.com/news/2020/jun/18/tucker-carlson-compares-dismantling-confederate-mo/>

memoriae' som kan oversettes til en sletting av minne. Han sier at «*Romans emperors were often a bad lot — but usually confirmed as such only in retrospect. Monsters such as Nero [...] or the later psychopaths Commodus and Caracalla, were flattered by toadies when alive — only to be despised the moment they dropped*»⁴⁰ I etterkant av deres død søkte altså senatet ofte etter å slette arven etter disse keiserne gjennom en såkalt 'damnatio memoriae' eller 'damnation of memory' som førte til slettingen av minnet. Dette forekom så gjennom ødeleggelse av statuer, inskripsjoner og annen kunst som inkluderte keiserens ansikt og lignende.

Hanson går så videre til å argumentere med at det er enkelt for en slik sletting av minner å forekomme når dem som gjennomfører den «*enjoy the high moral ground and the damned are evil incarnate.*» Han er derfor fast i sin argumentasjon når han senere sier at før monumentene fjernes så må det være tydelig sikkerhet om at man er moralsk forpliktet til å gjøre det. Et annet punkt blir også trukket til et annet argument som vi kommet tilbake til senere, at dersom alt som har med konføderasjonen skal fjernes så gjelder vel det også andre viktige historiske personligheter også. Poenget er at hvis det hele har med å fjerne personligheter som kan bindes opp mot slaveri og rasisme, hvor stopper det hele?

Den setningen som kanskje er blant de mest brukte når det kommer til dette argumentet vil si noe i banen av at det er ikke mulig å endre historien som allerede har hendt. Derfor må man heller lære av historien monumentene representerer istedenfor å fjerne dem. Det finnes mange artikler som trekker frem dette som sitt hovedargument og flere nyhetsreportasjer viser til korte innspill der tilfeldige mennesker på gata sier det samme. Eksempelvis har vi John Davidson som sier i en meningsspalte for USA Today at «*[...] we should try to educate our fellow citizens. Monuments and place names should be part of that education.*»⁴¹ Et annet eksempel kan være denne artikkelen fra meningsspalten i NBC News der forfatter Sophia A. Nelson trekker inspirasjon fra et sitat fra George Bush. Hun sier at «*We do not learn when we run from our wrongs. We learn when we face them.*»⁴² Donald Trump benyttet seg også av denne argumentasjonen og jeg føler det er viktig å trekke frem

⁴⁰ Hanson, Victor D. *Our War against Memory*. National Review. Publisert 22.08.2017. Hentet fra URL:

<https://www.nationalreview.com/2017/08/erasing-history-censoring-confederate-past-rewriting-memory-mob-vengeance/>

⁴¹ Davidson, John. *Use Confederate statues and names to educate*. USA Today. Publisert 29.06.2020. Hentet fra URL:

<https://eu.usatoday.com/story/opinion/todaysdebate/2020/06/29/use-confederate-monuments-place-names-educate-editorials-debates/3282736001/>

⁴² Nelson, Sophia A. *Opinion: Don't Take Down Confederate Monuments. Here's Why*. NBC News. Publisert: 01.06.2017. Hentet fra URL: <https://www.nbcnews.com/think/news/opinion-why-i-feel-confederate-monuments-should-stay-ncna767221>

ordene hans fordi de bærer så mye vekt med tanke på at han er USAs president. Han tok blant annet til twitter for å komme med sine ytringer i kjølvannet av hendelsene i Charlottesville der han sa «*You can't change history, but you can learn from it.*» Også etter mordet på George Floyd holdt han samme standpunkt. Under en seremoni der han skrev under på en politireform ytrer han også at USA burde «*build upon our heritage, not tear it down.*»⁴³

Motargumenter

Det finnes mange som stiller seg mot argumentet om at fjerningen av monumentene fra sine nåværende plasseringer ikke er det samme som å slette historie. Fox News journalist Christopher Carbone trekker frem uttalelsen fra American History Association (AHA) som ble publisert i kjølvannet av ekstremistbevegelsen i Charlottesville i 2017. Den sa at «*To remove a monument, or to change the name of a school or street, is not to erase history, but rather to alter or call attention to a previous interpretation of history*»⁴⁴ Dette sitatet viser til viktigheten av at man forstår seg på tiden der statuene ble reist, men mener det motsatte av det som kommer frem hos Alfred Brophy i argument-seksjonen ovenfor. Det som AHA mener er at en eventuell fjerning ikke vil føre til noen form for glemming av historien, den viser til betydningen av samfunnsendring og hva som bør hedres i dagens samfunn.

Artikkelen viser også til et av de mer utbredte motargumentene til troen om at fjerning fører til sletting. Dette er et motargument trekker frem hva som er et monuments rolle i samfunnet, hva et monument defineres som. «*A monument is not history itself; a monument commemorates an aspect of history, representing a moment in the past when a public or private decision defined who would be honored in a community's public spaces*».

Monumenter per definisjon søker blant annet å fylle en rolle som innebærer at de avbilder noe som er av historisk signifikans og er verdig å minnes. Artikkelen setter lys på dette ved å referere til sitatet til AHA. Hva som er verdig å hedres via et monument vil avhenge av når de

⁴³ O'Reilly, Andrew. *Trump says 'we must build upon our heritage, not tear it down' amid Confederate statue removals*. Fox News. Publisert 16.06.2020. Hentet fra URL: <https://www.foxnews.com/politics/trump-build-upon-our-heritage-not-tear-it-down>

⁴⁴ Carbone, Christopher. *Oldest historians group on Confederate monuments: Preservation and 'historical context' needed*. Fox News. Publisert 31.08.2017. Hentet fra URL: <https://www.foxnews.com/us/oldest-historians-group-on-confederate-monuments-preservation-and-historical-context-needed>

blir reist. Et samfunn i endring vil derfor også føre til spørsmål om hvorvidt de er verdige til å få stå.

Dersom vi tar et steg tilbake og går tilbake til artikkelen fra NBC News. Førsteamanuensis Kirk von Daacke sier seg enig i Brophy sin uttalelse om at historien må forstås i sin egen kontekst, men viser også til at det å la monumentene stå som de er kan være svært problematisk. Motargumentet hans baserer seg på mangelen på konkret kontekst og at foreløpige inskripsjoner mer viser til en glorifisering av 'The Lost Cause' og benektelsen av brutaliteten som foregikk i Jim Crow æraen og under slaveriet. Hans løsning på dette bringer oss inn på kontekstualisering som er et argument som kommer til å bli diskutert senere.

En VOX-artikkel skrevet av historiker William Fitzhugh Brundage trekker frem en parallell mellom konføderasjonsmonumentene og lignende historiske situasjoner. Han sier at «*This is hardly the first time that a society has confronted the issue of dealing with art harnessed to objectionable causes. Art museums are filled with medieval and early modern Western art that is offensive to many of our contemporary values*». ⁴⁵ Det er altså langt fra første gang en flytting eller fjerning av noe som kan anses for å ha estetisk og historisk verdi har forekommet. Som vi allerede har vært inne på så har det med hva vi ser på som verdig å hedre i henhold til våre kontemporære verdier. Han mener at på samme måte som har skjedd med kontroversielle artefakter tidligere, de burde bli flyttet til et sted der de kan bevare sin historiske betydning, som i et museum. Monumentene kan på den måten bli tolket som historiske artefakter istedenfor offentlige statuer. Han avslutter med å foreslå at før en eventuell fjerningsprosess begynner så burde de alle bli fotografert og målt slik at de kan arkiveres og dermed forbli tilgjengelige for historikere og kunsthistorikere i fremtiden.

Det var mange som kom med skarp kritikk mot Trump og hans argument om at «*You can't change history, but you can learn from it*». Blant dem som tok tak i argumentet hans har vi historiker Karen Cox som kom ut med en artikkel for The Washington Post. Hun kritiserer sterkt hva man egentlig kan lære av å se på disse monumentene. Hun viser til at deres historie refererer til myten om The Lost Cause og hvordan de ikke benytter seg av en sann historie. Man kan argumentere for at det hun mener her er at det eneste som kan læres av å se på disse monumentene er den falske historien som er spredd av etterfølgerne fra

⁴⁵ Brundage, William F. *I've studied the history of Confederate memorials. Here's what to do about them*. VOX. Publisert 18.08.2017. Hentet fra URL: <https://www.vox.com/the-big-idea/2017/8/18/16165160/confederate-monuments-history-charlottesville-white-supremacy>

konføderasjonen. Dette kommer frem i de avsluttende setningene av artikkelen der hun sier «*Today's defenders of Confederate monuments are either unaware of the historical context or do not care. [...] they are more invested in the mythology that has attached itself to these sentinels of white supremacy, because it serves their cause.*»⁴⁶

Diskusjon

Det er mye som kan sies om monumentenes plassering i offentligheten er berettiget eller ei. Det første som slår meg, er problematikken mellom rollen et monument skal oppfylle og dens plassering. Monumenter er til for å hedre. Det blir derfor problematisk når monumentene avbilder konføderasjonsgeneraler og andre politiske ledere samtidig som de pryder offentlig grunn. Både argumentene for og mot fjerningen bruker monumentene i seg selv som verdifulle i hva de representerer og historien det bringer med seg. På den ene siden er det å la dem stå en mer ærlig måte å vise til en mørk fortid mens de på den andre siden hedrer noe som vi ikke ønsker å hedre lengre. Som vi så tidligere så ble flesteparten av konføderasjonsmonumentene reist av en veterangruppe som hadde hovedmål å fortsette å fremskynde de rasistiske idealene som kjent fra The Lost Cause.

Det blir dermed enkelt å se hvordan det blir problematisk å la dem fortsette å pryde det offentlige rom, spesielt uten noen form for endring. Dette av to årsaker, for det første så støtter de tankegangen om hvit overlegenhet som i seg selv kan være grunn nok til diskusjon. Den andre årsaken kan vi trekke tilbake til Paul Connerton. Benjamin Forest og Juliet Johnson trekker frem et begrep av Connerton som går under navnet 'repressive erasure'. Dette kan defineres som en mer direkte form for glemming som har den hensikten å gagne statens syn og interesser. Forest og Johnson eksemplifiserer dette ved «*Repressive forgetting is [...] exemplified by the Soviet practice of airbrushing figures out of photographs when they fell from the Party's favour. It is a top-down, imposed forgetting that serves the interest of the state or a narrow group.*»⁴⁷ Den andre årsaken til at monumentene blir problematiske er derfor fordi de søker å tjene formålene til dem som ønsker å holde på

⁴⁶ Cox, Karen. *The whole point of Confederate monuments is to celebrate white supremacy*. The Washington Post. Publisert 16.08.2017. Hentet fra URL: <https://www.washingtonpost.com/news/posteverything/wp/2017/08/16/the-whole-point-of-confederate-monuments-is-to-celebrate-white-supremacy/>

⁴⁷ Forest, Benjamin & Johnson, Juliet. *Confederate monuments and the Problem of forgetting*. Cultural Geographies, 26(1), Side 128. URL: <https://doi.org/10.1177/1474474018796653>

idealene fra The Lost Cause. Med tanke på samfunnets kontinuerlige utvikling og det at konsensusen om at rasisme er svært sett ned på i dag, så gir det mening at monumentene og deres plassering må diskuteres.

Dette poenget er noe som har blitt trukket fram av aviser også. I artikkelen fra VOX som vi allerede har sett på sier Brundage at det ikke burde ligge noen tvil om intensjonen til monumentene og flere av kulturvernbevaringslovene som flere stater har kommet med som beskytter det rasistiske minnelandskapet.⁴⁸ En annen artikkel fra National Review kommer inn på noe av det samme og sier at det er problematisk for støttere av monumentene å se dem forsvinne da det vil bli sett på som et slag mot deres arv og kulturelle minne.⁴⁹

4.3.3 Argument: Monumentene burde ikke fjernes, de bør kontekstualiseres

Der flere stater har innført lover som ulovliggjør fjerningen av disse monumentene så finnes det også mange som forsøker å berette deres eksistens på andre måter. Flere har forsøkt å gi dem ny mening ved å kontekstualisere dem. Kontekstualisering betyr i dette tilfellet å tilføre monumentet noe nytt i et forsøk på å endre måten de blir sett på og derfor hvordan de blir tolket. Dette kan gjøres på flere måter, blant annet å sette opp plaketter som forklarer hensikten ved monumentet og tydeliggjør hvordan samfunnsutviklingen har ført til at dens hensikt er endret. Kontekstualisering har, som det forrige argumentet fort endt opp med å bli en av de mer populære argumentene for bevaringen av dem. Men som vi skal se så er dette også et mye mer utbredt argument selv blant dem som skulle ønske å se monumentene fjernes.

Gary Shapiro, filosofiprofessor ved University of Richmond, skriver i et debattinnlegg for New York Times om det han mener er en misforståelse av måten monumentene tolker i dag. Han setter spørsmålstegn til hvorfor enkelte statuer eller steder blir definert som et 'monument' og andre 'memorial (eller minnesmerke)'. Han viser til en definisjon av kunsthistoriker Arthur Danto som sier at «We erect monuments so that we shall always remember and build memorials so that we shall never forget. Monuments commemorate

⁴⁸ Brundage, William F. *I've studied the history of Confederate memorials. Here's what to do about them.* VOX. Publisert 18.08.2017. Hentet fra URL: <https://www.vox.com/the-big-idea/2017/8/18/16165160/confederate-monuments-history-charlottesville-white-supremacy>

⁴⁹ Lowry, Rich. *Mothball the Confederate Monuments.* National Review. Publisert 15.08.2017. Hentet fra URL: <https://www.nationalreview.com/2017/08/charlottesville-virginia-robert-e-lee-statue-remove-right-decision-confederate-monuments-museums/>

the memorable and embody the myths of beginnings. Memorials ritualize remembrance and mark the reality of ends.»⁵⁰ Etter Shapiros mening blir det derfor feil å fjerne monumenter og det fordi han mener at det som tidligere var monumenter nå er blitt minnesmerker. Han skriver selv at monumenter demonstrerer hvilke kvaliteter et samfunn anser som verdige til å bli sett på som uunnværlige for deres identitet. Han er dermed rask med å poengtere at de heller burde bli sett på som minnesmerker og ikke lenger monumenter. Dette mener han fordi de ikke lenger representerer kontemporære verdier, men fordi de representerer en tid som fremdeles må huskes. «*The contested works, originally built in a monumental spirit, are now defended as memorials.*» Hans forslag er derfor kritisk kontekstualisering. Å omringe minnesmerkene med eksempelvis plaketter som bidrar til å gjøre statuenes rolle til den som en minnesmarkering, ikke en hedring.

An artikkel fra Post and Courier hentet inn 5 historikere til intervju slik at de kunne bidra med sine syn. Bernard Powers, historieprofessor ved College of Charleston, mener at «*Contextualization is an important way of coming to grips with the past in its myriad dimensions.*»⁵¹ Han mener at kontekstualisering er en måte for samfunnet å fortelle hele versjonen av historien. Han eksemplifiserer dette med John Calhoun og hvordan korrekt kontekstualisering kan lede til en mer ærlig og korrekt måte å formidle historien. Dette er et syn som deles av mange, inkludert en rekke historikere som vi skal se litt på i diskusjonsdelen. Tankegangen virker å vektlegge viktigheten av å ha hele det historiske spekteret tilgjengelig slik at vi skal være i stand til å fortelle en bredere historie.

Ethan Kytle og Blain Roberts skriver i en artikkel for The Atlantic om det de anser for å være en måte å renske historien, et problem som heller burde løses gjennom en balansegang mellom å konfrontere historien og respektere den. De mener statuene er vitner for en mørk tid og at selv om den er ukomfortabel så er den fremdeles viktig. Deres argumentasjon dreier seg rundt et eksempel fra Charleston og hvordan de offentlige områdene er blitt endret til det bedre. «*Over the last five years, community activists have transformed Charleston's public spaces. They have erected a dozen historical markers that memorialize*

⁵⁰ Shapiro, Gary. *The Meaning of Our Confederate 'Monuments'*. The New York Times. Publisert 15.05.2017. Hentet fra URL: <https://www.nytimes.com/2017/05/15/opinion/the-meaning-of-our-confederate-monuments.html>

⁵¹ Parker, Adam. *Five historians revisit topic of Confederate monuments*. The Post and Courier. Publisert 26.08.2017. Sist oppdatert 15.04.2019. Hentet fra URL: https://www.postandcourier.com/features/five-historians-revisit-topic-of-confederate-monuments/article_10d1d298-8837-11e7-aa7e-e3e6b6ffbcc2.html

*the black freedom struggle from the antebellum period through the civil-rights era.»*⁵² Dette viser til en annen innfallsvinkel i argumentasjonen for kontekstualisering, nemlig reising av nye statuer som skal fungere som motvekt mot konføderasjonsmonumentene. Deres påstand er at inkluderingen av monumenter fra begge sider vil føre til en mer inkluderende og et mer nøyaktig narrativ som en bedre måte å motvirke konføderasjonen enn det å fjerne dem ville vært.

Motargumenter

I den samme artikkelen som vi så tidligere fra Post and Courier har vi historieprofessor Amanda Mushal som problematiserer kontekstualisering av monumenter. Hun anerkjenner metoden som et steg i riktig retning, men stiller seg veldig kritisk til hvor effektivt det ville ha vært. «*Unless people are close to the monuments, they are unlikely to see the new signage. For the rest of the community, the monuments remain unchanged, and they project an unchanged message.»*⁵³ Mushal trekker dermed frem monumentenes utseende og størrelse frem som et motargument. For henne så er det rett og slett ikke nok med plaketter fordi de i de fleste tilfellene ikke er synlige nok eller merkbare nok til at det skal kunne utgjøre noen forskjell. Hun går videre med å nevne at plaketter og annen form for kontekstualisering hadde vært mer passende og hadde hatt en større effekt i et museumslandskap der hele poenget er å komme tett på monumentene, studere dem og lære om dem.

Historiker Anne E. Marshall forteller i hennes artikkel i Lexington Herald-Leader om hennes erfaring med kontekstualisering. Hun forklarer at hun, noen år før publiseringen av denne artikkelen i 2017, sto i favør av kontekstualisering. Som mange andre var hun bekymret for at fjerning av monumenter kunne føre til en form for hvitvasking av historien og at hun derfor advokerte for «*adding the voices of the oppressed to the historical landscape through signage, markers and other statues representing the stories and experiences of slavery and*

⁵² Kytte, Ethan J. & Roberts, Blain. *Take Down the Confederate Flags, but Not the Monuments*. The Atlantic. Publisert 25.06.2015. Hentet fra URL: <https://www.theatlantic.com/politics/archive/2015/06/-confederate-monuments-flags-south-carolina/396836/>

⁵³ Parker, Adam. *Five historians revisit topic of Confederate monuments*. The Post and Courier. Publisert 26.08.2017. Sist oppdatert 15.04.2019. Hentet fra URL: https://www.postandcourier.com/features/five-historians-revisit-topic-of-confederate-monuments/article_10d1d298-8837-11e7-aa7e-e3e6b6ffbcc2.html

Jim Crow.»⁵⁴ Denne holdningen ble endret nettopp da hun så et eksempel der kontekstualisering ikke fungerte.

Freedom Park, Louisville, Kentucky. Bilde Hentet fra URL: <https://louisville.edu/freedompark>

Situasjonen hun refererer til er Freedom Park i Louisville som vist på bildet ovenfor. Formålet med Freedom Park var å fungere som en motvekt til konføderasjonsmonumentet på andre siden av veien. Å vinkle historien fra begge retninger som dette burde ha fungert mente Marshall. Det gjorde det ikke ettersom protestene mot konføderasjonsmonumentet som til slutt førte til at den ble fjernet og flyttet til Brandenburg i 2016.⁵⁵ Marshall argumenterer derfor at kontekstualisering fungerer ikke fordi «*monuments speak not only to who had power in the past, but who has it in the present*». Dette er et poeng som vi kommer tilbake til i et annet argument, men det handler grunnleggende om at monumentene alltid vil ha en tilstedeværelse som snakker til konføderasjonens idealer.

En artikkel som vi har sett tidligere, skrevet av William Fitzhugh Brundage, kommer også med et motargument som trekker frem en av de enorme utfordringene som følger kontekstualisering. Han sier at «*In an ideal world with unlimited resources, a proposal to add monuments might make sense. But given the vast number of monuments to the Confederacy across the United States it would take decades, and millions of dollars, to add enough statuary to create a more inclusive commemorative landscape.*»⁵⁶ Det hadde altså krevd en

⁵⁴ Marshall, Anne E. *Historian on 'Confederate Kentucky': Time to remove the statues*. Lexington Herald-Leader. Sist oppdatert 17.08.2017. Hentet fra URL: <https://www.kentucky.com/article167643757.html>

⁵⁵ Charles H. Parrish, Jr. *Freedom Park*. University of Louisville. Hentet på URL: <https://louisville.edu/freedompark>

⁵⁶ Brundage, William F. *I've studied the history of Confederate memorials. Here's what to do about them*. VOX. Publisert 18.08.2017. Hentet fra URL: <https://www.vox.com/the-big-idea/2017/8/18/16165160/confederate-monuments-history-charlottesville-white-supremacy>

enorm mengde ressurser og tid dersom alle eller mange av monumentene skulle bli kontekstualisert på en god måte. Vi kan bruke tall fra Southern Poverty Law Center for å illustrere skalaen av en slik operasjon. Deres tall fra 1. februar 2019 viser til 1 747 konføderasjonssymboler som fremdeles står. Konføderasjonssymboler inkluderer blant annet monumenter og navn på skoler, byer og militærbaser. Dette kan også illustreres gjennom deres kart der både stående og fjernede symboler vises.⁵⁷ Dette tallet vil naturligvis være annerledes avhengig av når dette blir lest, men det viser likevel skalaen til en slik operasjon.

Diskusjon

Monumenter er avhengige av å bli plassert i en historisk kontekst for at vi skal forstå dem. Å plassere dem sammen med passende bilder, statuer, tekst og lignende hjelper med å sette dem i en historisk kontekst som kan hjelpe med å øke den historiske forståelsen rundt dem og kan derfor hjelpe med å berettige deres plass i samfunnsbildet. Dette er i hvert fall det som er den ideelle situasjonen. Argumentet om kontekstualisering er komplisert.

På den ene siden så har det historisk verdi fordi inkluderingen av nye monumenter eller tekst som gir et mer utfyllende bilde av historien. Å kunne se en sak fra flere sider og vise til positive og negative er noe som verdsettes sterkt og er nødvendig i undersøkelsen av historie. Mange som støtter monumentene ser seg fornøyd med kontekstualisering, Dominic Green som vi var inne på tidligere er blant dem. Da dette gir mening med tanke på at monumentene i den situasjonen fremdeles får bli værende så er det også flere historikere som også sier seg fornøyd med å legge til mer kontekst til dagens konføderasjonssymboler. En artikkel fra Historynet trekker frem 15 ulike historikere der flere av dem ser verdien i kontekstualisering. Catherine Clinton sier at «*Perhaps we would be better served by funding counter-monuments to feed the hunger for new and different stories told with imagination.*»⁵⁸ og argumenterer med at en mer kreativ utbyggelse og kontekstualisering av monumentene kan bidra til bedre forståelse. Gary Gallagher deler samme mening, men er mer konkret i sin uttalelse når han sier at fjerning eller ødeleggelse av monumentene til en

⁵⁷ Kartet kan finnes på URL: [Google Kart](#)

⁵⁸ Civil War Times Magazine. *Empty Pedestals: What should be done with civic monuments to the Confederacy and its leader?* Historynet. Publisert oktober 2017. Hentet fra URL: <https://www.historynet.com/empty-pedestals-civic-monuments-confederacy-leaders.htm>

viss grad er en form for ødelegging av historiske bevis. Han foretrekker derfor å legge til «[...] *text that places monuments within the full sweep of how Americans have remembered the Civil War. I also support erecting new monuments devoted to previously slighted groups or events.*» D. Scott Hartwig nevner hvordan borgerkrigen og de vanskelige tidene som fulgte den er kompleks og han være smertefull for enkelte. Men han stiller spørsmål til om fjerningen av dem er svaret som vil lege sårene til dem som anser dem som støtende. Han mener det er mer nærliggende at det vil lukke ett sår, men åpne et annet. Han sier derfor at istedenfor å fjerne monumentene «[...] *build new ones, where appropriate, that tell the story of those who struggled bravely for freedom and equality*». Alle disse argumenterer for den historiske verdien ved å beholde monumentene, et argument som i seg selv er et godt et.

På den andre siden, selv om monumenter har historisk verdi og kan bli ansett som historiske bevis så finnes det også flere problemer ved dette. Et poeng fra Katrina Dunn Johnson, kurator ved militærmuseet i South Carolina, argumenterer med at «[...] *some historians forget that they are studying real people with emotions.*»⁵⁹ Hvor støtende og smertefulle monumentene kan være for mange er altså noe som ikke burde undervurderes. Et eksempel på dette kan Caroline Randall Williams' artikkel i New York Times sin meningsspalte der hun beskriver at hun er et levende eksempel på hvordan disse monumentene kan tolkes som smertefulle. Hun selv er, ifølge DNA tester og familiehistorie «*the descendant of black women who were domestic servants and white men who raped their help.*»⁶⁰ Hun anser på den måten sin egen kropp for å være et levende eksempel på et konføderasjonsmonument. Situasjonen rundt monumentene er komplisert. Det finnes fordeler ved å bevare dem og kontekstualisere dem, men det er også vanskelig å motsi at det også er mange problemer som kontekstualisering ikke kan løse.

4.3.4 Argument: Den politiske skråningen

Dette argumentet kan virke diffust når man ser på tittelen. Argumentet skråningen innebærer som vi skal se at fjerningen av det ene monumentet vil føre til fjerningen av den neste. Dette mønsteret vil så fortsette og flere påstår det til slutt vil lede opp med fjerningen

⁵⁹ Johnson, Katrina Dunn. *No Holier Spot of Ground: Confederate Monuments & Cemeteries of South Carolina*. The History Press. South Carolina. 2009. Introduksjon.

⁶⁰ Williams, Caroline R. *You Want a Confederate Monument? My Mody Is a Confederate Monument*. The New York Times. Publisert 26.06.2020. Hentet fra URL: <https://www.nytimes.com/2020/06/26/opinion/confederate-monuments-racism.html>

av landsfedrenes monumenter. Motivasjonene for dette argumenteres det for at skal være hovedsakelig politisk anlagt av dem som fører dette argumentet. Som vi skal se så er dette et argument som også trekkes frem av USAs egen president, Donald Trump. Ellers er det mye som kan inkluderes innenfor dette argumentet, men grunnleggende så handler det om politisk maktbalanse med et hint av sletting av historien som vi har sett før.

En artikkel fra National Review starter med det vi kan anse som kjernen i dette argumentet, nemlig at «*For the Left, taking down Confederate memorials is just the beginning.*»⁶¹ I denne setningen alene ser vi mye av det som argumentet skråningen handler om. Artikkelforfatter Kyle Smith argumenterer med dette for at venstresiden⁶² søker å fjerne mer enn bare de åpenbare konføderasjonsmonumentene. Han kommer med påstander som kan tolkes som rent spekulative i den forstand at han mener at venstresiden «*doesn't much care about them either, at least not in the way they claim.*». Det han mener er at venstresiden bruker kontroversene rundt disse monumentene som en måte å tilegne seg en moralsk høygrunn. Denne moralske høygrunnen kan så bli brukt for å ødelegge monumenter og andre ting som kan assosieres med høyresiden. Smith bruker en del av artikkelen på å forklare hvordan en slik situasjon potensielt kunne utfoldes, hvordan fjerningen av monumenter vil ta seg videre til rivning av Mount Rushmore, fjerning av landsfedre som George Washington og Thomas Jefferson og selv mannen som kan sies å ha mye av honnøren for å stoppe slaveriet Abraham Lincoln vil til slutt bli et mål. Poenget til Smith er at venstresiden kommer til å ta denne debatten for langt og vil ikke si seg fornøyd så fort. Han trekker frem et ekstremt tilfelle av et tre i Brooklyn. Ved dette treet sto en plakett som sa at treet var plantet av Robert E. Lee. Plaketten ble fjernet på ukjent vis. Smith sier at denne plaketten hadde ingenting med hedring av konføderasjonen å gjøre, men fordi den hadde en liten tilknytning til Robert E. Lee så måtte den fjernes. Venstresiden tar det igjen for langt mener Smith, «*It simply gave information you might or might not find interesting. Who could be offended?*».

John Daniel Davidson skrev en artikkel for The Federalist og holder her samme standpunkt som Kyle Smith. Han trekker linjer mellom *damnatio memoriae* som vi har sett før til politisk makt. Davidson henter til at hele formålet med *damnatio memoriae* var politisk motivert.

⁶¹ Smith, Kyle. *Monumentally Naïve*. National Review. Publisert 11.09.2017. Hentet fra URL: <https://www.nationalreview.com/magazine/2017/09/11/confederate-monument-removal-leftists/>

⁶² Når jeg skriver ordet venstresiden så refererer jeg til det som kalles The Left eller venstresiden av det politiske spekteret i USA.

Poenget var å ta dem som ble ansett for forrædere eller bare ansett som ugunstige for videre politikk og fjerne dem fra det offentlige minnet. I dag har denne praksisen kommet tilbake mener Davidson. «*Today, the practice has been revived, albeit under the pretext of inclusion and tolerance.*»⁶³ Det han mener med dette er at det er en stor del av den amerikanske befolkningen som mener de kjemper for størst mulig inkludering. Han problematiserer dette ved å si at det handler ikke så mye om inkludering og toleranse, men heller om politikk og makt. Han ser altså på sensureringen av konføderasjonssymboler som en måte for venstresiden å tilegne seg mer politisk makt. På samme måte som Kyle Smith i forrige avsnitt så kan dette argumentet derfor tolkes som at fjerningen av monumenter aldri har handlet om rettferdiggjøring, men istedenfor er rent politisk motivert.

Denne politiske motivasjonen og tilegnelse av makt er noen som kanskje kommer noe mer tydelig frem hos historiker Kyle Sinisi. I et intervju fra Post and Courier trekker han frem hvordan kontroversene rundt Charlottesville har gitt visse politiske grupper muligheten «*[...] to further define the symbol, and the historical person, in accordance with their own fantasies and agendas.*»⁶⁴ Gitt at debatten tidvis ender opp med å bli så opphetet som den blir så ser ikke Sinisi argumentasjonen om at fjerningen av monumentene er rotfestet i forståelse eller rettferdighet. Han mener at den derimot fører til en ytterligere forvrengning av historien fordi hovedargumentene ender opp med å bli redusert til en moderne leksjon i rasepolitikk fra dem som søker å ta dem ned.

Selv USAs president Donald J. Trump kom ut i med uttalelser i kjølvannet av hendelsene i Charlottesville som kan trekkes til denne skråningen. «*This week, it is Robert E. Lee and this week, Stonewall Jackson. Is it George Washington next? You have to ask yourself, where does it stop?*»⁶⁵ På pressekonferansen som fant sted 15. august, bare dager etter episodene som kommenteres, er Trump rask med å poengtere det han ser på som et stort problem med å ta ned monumenter. Det han sier her er at dersom statuene skal fjernes i anti-rasismens og anti-slaveriets navn, vil ikke det da også si at andre historisk viktige personligheter som George Washington, som også var en slaveeier, burde fjernes? Trump kommer ikke her med

⁶³ Davidson, John D. *New Orleans Is Wrong To Remove Its Confederate Monuments*. The Federalist. Publisert 15.04.2017. Hentet fra URL: <https://thefederalist.com/2017/04/25/new-orleans-wrong-remove-confederate-monuments/>

⁶⁴ Parker, Adam. *Five historians revisit topic of Confederate monuments*. The Post and Courier. Publisert 26.08.2017. Sist oppdatert 15.04.2019. Hentet fra URL: https://www.postandcourier.com/features/five-historians-revisit-topic-of-confederate-monuments/article_10d1d298-8837-11e7-aa7e-e3e6b6ffbcc2.html

⁶⁵ Beauchamp, Zack. *What Trump gets wrong about Confederate statues, in one chart*. VOX. Publisert 15.08.2017. Hentet fra URL: <https://www.vox.com/identities/2017/8/15/16153220/trump-confederate-statues>

noe nytt i forhold til argumentet om skråningen. Årsaken til at jeg velger å ta ham inn her er på grunn av posisjonen og den makten ordene hans innehar.

En annen måte å tolke dette argumentet kommer i form av begrepet ikonoklasme.

Ikonoklasme kan defineres som ødeleggelse av symbolske gjenstander, monumenter og annen kunst med bakgrunn i politiske motiv. En eksemplifisering på dette kan være da skribent Ben Domenech kom ut med flere twitter responser etter at bystyret i Alexandria, Virginia stemte for å flytte et monument som viser en konføderasjonssoldat. Domenech viser til at det er svært ironisk at byen ønsker å flytte dette monumentet som en ytterligere seier mot konføderasjonen. Dette fordi «[...] *this is a statue showing the Confederacy as it was: defeated.*»⁶⁶ Dette monumentet bar navnet Appomattox. Monumentet viste en soldat som stod vendt mot sør, mot slagmarken der medsoldatene hans falt under slaget om Appomattox tinghus. Dette var slaget som er blitt kjent som den som bar med seg slutten på borgerkrigen. Domenech kritiserer derfor bystyret for å stemme for fjerning av et monument som eksplisitt står der for å symbolisere slutten på borgerkrigen og beseiringen av de konfødererte statene. Domenech går hard ut og sier at Alexandria bystyre «[...] *has no understanding of the purpose of statues like this. Get rid of it! We can't be bothered to learn things.*». Han avslutter med ordene «*History Delenda Est*» som kan bli oversatt til 'History must be destroyed', en tydelig kritikk mot politikerne i Alexandria og mot ikonoklasmen. Dette kan også tolkes i forhold til argumentet om skråningen. Selv monumenter som viser en beseiret konføderasjon må fjernes og det bare fordi de kan knyttes til den på en eller annen måte. Hedring eller ei.

Motargument

En artikkel i Washington Examiner trekker frem forskjellen på det som filosofiprofessor Berny Belvedere kaller bakovervendte og fremadvendte monumenter. Han definerer det selv som «*Backward-looking monuments are those specifically intended to teach the lessons of history. [...] Forward-looking monuments are those we use to proclaim what is best about us, to signal who we are and to project into the future who we will continue to be.*»⁶⁷ For

⁶⁶ Belvedere, Berny. *Confederate Monuments Belong in Museums, Not Public Squares*. Washington Examiner. Publisert 26.04.2017. Hentet fra URL: <https://www.washingtonexaminer.com/weekly-standard/confederate-monuments-belong-in-museums-not-public-squares>

⁶⁷ Belvedere, Berny. *Confederate Monuments Belong in Museums, Not Public Squares*. Washington Examiner. Publisert 26.04.2017. Hentet fra URL: <https://www.washingtonexaminer.com/weekly-standard/confederate-monuments-belong-in-museums-not-public-squares>

Belvedere er det derfor problematisk med argumentene som trekker frem politisk makt. De fremadvendte monumentene burde fortelle oss hvordan vi skal bevege oss fremover, men mye av det de står for er ikke en del av den kontemporære politikken som de en gang var. Denne artikkelen er ment som en kritikk mot artikkelen som vi så i argument-seksjonen av John Daniel Davidson. Belvedere kritiserer Davidson for å generalisere den politiske venstresiden gjennom å dra alle over én kam. Dersom en person ønsker å se monumentene borte fra det offentlige rom så betyr ikke det at denne personen må regnes blant de sensurerende venstrestremistene som søker å se alt som har tilknytning til konføderasjonen og den konservative kretsen fjernet. Belvedere argumenterer med dette at ikke alt handler om politikk og maktforholdet i det politiske spekteret. Alle kan ikke regnes innenfor samme kategori. Det vil alltid være noen som tar ekstreme grep. Argumentet om at enkelte tar det for langt, som vi eksemplifiserte med skiltet ved treet er således et verdig argument, men kan ikke inkludere alle.

Blant de sterkere motargumentene beveger vi oss tilbake til når monumentene ble reist og hvorfor de ble reist i første omgang. Jack Smith, journalist for Mic.com, stiller spørsmål til hvorfor et monument faller sammen som om den skulle vært laget av papir når den blir dratt av pedestallen sin. Dette er fordi mange av monumentene er masseproduserte.⁶⁸ Det er blitt bredt kjent at istedenfor å bruke titusenvis av dollar på monumenter av kvalitetsmaterialer som granitt og marmor, så kjøpte blant annet UDC mange masseproduserte statuer for noen få hundre dollar per stykk. Smith sier at en av årsakene til at disse monumentene ble masseproduserte er for det veldig spesifikke formålet å fremme undertrykking av den afroamerikanske befolkningen. Det finnes også mange monumenter som er laget av kvalitetsmaterialer som også er hevet for andre formål enn å drive politisk undertrykking, men mer om dette i diskusjonsdelen. Flesteparten av dem ble satt opp i Jim Crow æraen mellom 1900 og 1920 og i borgerrettighetstiden fra midten av 1950-tallet til midten av 1960-tallet. Stephanie McCurry, historieprofessor ved Columbia Universitet, beskriver statuehevingen godt når hun sier at *«It [the first wave] came at the turn of the century when white southerners were attempting to disenfranchise black people. The second burst came in resistance to black civil rights and political rights in the 1960's. It's very predictable.»*

⁶⁸ Rostan, Tim. *Some Confederate monuments are from the 19th century, and some are from the 20th*. MarketWatch. Publisert 21.08.2017. Hentet fra URL: <https://www.marketwatch.com/story/some-confederate-monuments-are-from-19th-century-and-some-are-from-the-20th-2017-08-18> Informasjonen som er hentet finnes i Twitter-videoen i midten av artikkelen.

Det vi ser her er altså noe som kan trekkes frem i argumentasjonen om politisk makt og politiske agendaer. Som vi har sett så finnes det argumenter som mener at fjerningen av monumenter er en måte for venstresiden å tilegne seg mer innflytelse og dermed også politisk makt. Dette motargumentet trekker derimot frem hevelsen av disse masseproduserte monumentene som en politisk agenda i seg selv som søkte undertrykking av afroamerikanere. Dette er noe vi også kan trekke frem til dagens samfunn. En ting vi kan si med sikkerhet er at plasseringen av monumenter er av stor viktighet. Historiker Adam Dombay forklarer det godt: «*We should not forget that the control of public space is a reflection of control of public policy. So long as you have monuments celebrating the Confederacy in places of honor, the public space will not be equally owned [...]*»⁶⁹ Kontroll av offentlig grunn er viktig i dagens USA og spiller en rolle i det politiske bildet. Monumenter står ofte utenfor tinghus, i bysentrum og blir ofte beskyttet av statlige lover som ulovliggjør fjerningen av dem. Argumentasjonen blir da den at monumenter som opptar disse plasseringene på en måte allerede er blant restene fra The Lost Cause som spiller en rolle i det politiske bildet og påvirker den politiske maktbalansen.

Diskusjon

Argumentene og motargumentene som omhandler det politiske bildet og den potensielle skråningen som kan følge den er mange. Det som her er inkludert er det som jeg anser, basert på mine egne undersøkelser, for å være de mest populære argumentene som omtaler det monumentene innenfor det politiske bildet. Det første jeg ønsker å sette lys på i denne situasjonen er noe som jeg allerede har nevnt, det å kamme alle under én kam. Dette var et argument som Berny Belvedere brukte i sin kritikk av John Davidson, men det er et argument som kan trekkes begge veier. På den ene siden så har vi de mer konservative som kan påstå at alle liberale er sensurkrevende og ønsker å fjerne alt som har med konføderasjonen å gjøre uavhengig av kontekst og forbindelse. På den andre siden har vi de mer liberale som kan påstå at alle de mer konservative er sympatisører av konføderasjonen og ønsker å bevare alle tilknytninger til den. Dette har da det formålet å bevare visse sider av

⁶⁹ Parker, Adam. *Five historians revisit topic of Confederate monuments*. The Post and Courier. Publisert 26.08.2017. Sist oppdatert 15.04.2019. Hentet fra URL: https://www.postandcourier.com/features/five-historians-revisit-topic-of-confederate-monuments/article_10d1d298-8837-11e7-aa7e-e3e6b6ffbcc2.html

raseulighetene som ble fremmet under Jim Crow lovene. Dette er noe som også Ben Shapiro har påpekt i sin artikkel for The Daily Wire der han starter med «*White supremacy exists in the absence of statues; Antifa Leftism exists in the presence of statues.*»⁷⁰ Han mener at begge sider har gode argumenter, men at disse sjeldent blir hørt. Dette fordi at det som velges å fokuseres på istedenfor er politisk generalisering på begge fronter. Begge sider bruker altså kontroversene rundt monumentene til å fronte sine egne politiske agendaer, på godt og vondt. Shapiro mener dette burde bli ansett som uærlig identitetspolitikk. Da jeg kan se argumentasjonen her, så velger jeg også å sette spørsmål til hvilken side som trekkes sterkest i tauet. Selv om det finnes ekstremtilfeller både hos de konservative og de liberale så endrer ikke det på det faktum at monumenter per definisjon er til for å fremheve et samfunns idealer.

Jay Winter sier at «*The critical point about sites of memory is that they are there as points of reference not only to those who survived, but also for those born long after them*»⁷¹

Nøkkelordet her er referansepunkt, som er den rollen monumentene skal fylle. På en viss måte kan man på denne måten argumentere for at monumenter kan være tidløse.

Problemet med dette blir igjen at samfunnet er ikke statisk, den er i stadig endring. Hva et samfunn vil anse som sine idealer vil dermed også endres. Dersom de skal fungere som et referansepunkt for fremtiden så burde de også representere de idealene som man vil bære med seg til fremtiden. Dette er et av hovedproblemene ved å bevare mange av monumentene, spesielt de masseproduserte.

Et annet punkt jeg ønsker å trekke frem har med den av og til uærlige måten media gjenforteller historien. Dette kan trekkes tilbake til politisk agenda og hvordan dette også kan gjenspeiles i media. Jeg forsøkte å forklare det i metodekapittelet, men føler det er passende å trekke det frem her også. Man skal alltid være kritisk i kildebruk. Dette kan sies å særdeles være tilfellet når man jobber med media som videreformidler av kilder. Mange kilder som snakker om når monumentene ble reist og til hvilket formål har helt rett når de sier at mange av dem ble reist for å fremme undertrykkingen. Men som vi har sett så kan man ikke gre alle med én kam. Jeg vil argumentere for at dette også gjelder for

⁷⁰ Shapiro, Ben. *Why Are We Really Talking About Removing Confederate Monuments? Not For The Reason You Think*. The Daily Wire. Publisert 17.08.2017. Hentet fra URL: <https://www.dailywire.com/news/why-are-we-really-talking-about-removing-ben-shapiro>

⁷¹ Winter, Jay. *Sites of Memory*. Fordham University Press. 2010. Side 313.

monumentene. Etter borgerkrigen hadde vi noen tiår før reisingen av monumentene virkelig satte fart. Jeg vil bare understreke at hovedårsaken til reisingen var for å bevare myten om The Lost Cause som vi allerede har sett, men det var ikke den eneste årsaken. Historiker Edward Ayers påpeker dette når han blir spurt om hvorfor det tok så lang tid. Hans respons var «[...] *why the lag? Well, it is, in part because that's when Confederate veterans were dying. And their daughters, United Daughters of the Confederacy, took main responsibility for making sure that they were not forgotten.*»⁷² Så selv om UDC også hadde det som sitt formål å fremme The Lost Cause og drive politisk undertrykking, så maler ikke det hele bildet. Det kan derfor argumenteres for at monumentene noen av monumentene ikke nødvendigvis ble hevet i undertrykkelsens navn, men at noen av dem også er et resultat av avdøde veteraner som familiemedlemmer ønsket å hedre, på godt og vondt.

4.4 Observasjoner og konsekvenser av debatten – Hvor er den på vei?

Vi har nå sett gjennom det jeg anser for å være hovedargumentene for og mot i den offentlige debatten basert på mine undersøkelser. Selv om det finnes flere argumenter så blir det ofte enkelt å kategorisere dem innenfor en av argumentene som er listet ovenfor. Vi beveger oss inn i et nytt delkapittel der formålet er å se på hva som har skjedd i etterkant av de tre hendelsene fra 2015, 2017 og 2020 og debatten de har ført med seg. Jeg synes det virker interessant å ikke bare diskutere noen av konsekvensene som debatten har ført med seg, men også noen andre observasjoner som ikke nødvendigvis trenger å ha noen store konsekvenser. Jeg ønsker å inkludere noen dem mer fordi de er interessante i seg selv. Hvilke konsekvenser har debatten brakt med seg opp gjennom årene som vi kan se? Hva betyr dette for den videre fremtiden? Er det noen andre interessante observasjoner vi kan gjøre oss? Dette er blant spørsmålene som vi skal gå dypere inn på nå.

4.4.1 Vedtatte lover

Den første observasjonen jeg gjorde meg, som også kan sies å være en konsekvens av kontroversene som har hendt er at flere sørstater har vedtatt lover med formålet å beskytte

⁷² PBS Newshour. *The shifting history of Confederate monuments*. PBS.org. Publisert: 14.08.2017. Hentet fra URL: <https://www.pbs.org/newshour/show/shifting-history-confederate-monuments>

monumentene. Først må jeg bare påpeke at det finnes lover på forskjellige nivåer, lover som opererer på forskjellig basis og lover som har eksistert i mange tiår allerede. Vi har noen føderale lover som har effekt under en potensiell sak som omhandler fjerningen av et monument. Av disse føderale lovene så er det to av dem som har størst sannsynlighet for å bli tatt i bruk, National Historic Preservation Act (NHPA) og National Environmental Policy Act (NEPA).⁷³ Selv om disse føderale lovene er viktige i saker som omhandler monumenter og har vært aktive fra henholdsvis 1966 og 1970 så er det ikke disse jeg hovedsakelig ønsker å sette lys på. Jeg synes det er mer interessant å se på statlige lover som har blitt vedtatt i nyere tid.

Flere stater har siden 2000 vedtatt lover som ulovliggjør fjerning av monumenter, noen av dem også i enda nyere tid. North Carolina i 2015, Alabama i 2017, Tennessee i 2016⁷⁴ er blant dem og det finnes flere. Det betyr altså at flere sørstater har introdusert disse preserveringslovene selv etter kontroversene som omhandler Dylann Roof i 2015. En CSAS (Center for the Study of the American South) undersøkelse stilte seg også spørsmål til dette og trakk blant annet frem tilhørighet som en potensiell effekt. De definerer tilhørighet som i hvor stor grad et individ føler at de hører til i sitt politiske samfunn.⁷⁵ Jeg synes tanken om tilhørighet er interessant fordi den gjør at vi kan argumentere for at monumentene og spesielt innføringen av preserveringslovene som ulovliggjør påvirker følelsen av tilhørighet. Man kan se en kobling mellom svak tilhørighet og en ytterligere splittelse i samfunnet, blant annet fordi preserveringslovene kan bidra til å sette grenser for i hvor stor grad en person kan føle sann tilhørighet. Som Jay Winter påpeker så er «*Sites of memory are places where groups of people engage in public activity through which they express “a collective shared knowledge . . . of the past [...]»* (Winter, 2010, s. 312). Slik jeg ser det så kan vi tolke dette sitatet på to måter i forhold til dette med tilhørighet. På den ene siden så kan preserveringslovene potensielt lede til redusert følelse av tilhørighet blant den afroamerikanske delen av befolkningen i sør. Dette er noe som CSAS også har nevnt som en av sine forventede konsekvenser i sin undersøkelse. På den andre siden så har du den mer

⁷³ Phelps, Jess R. & Owley, Jessica. *Etched in Stone: Historic Preservation Law and Confederate Monuments* i University of Miami School of Law Institutional Repository. 627-688. 2019. Side 641.

⁷⁴ Subberwal, Kaeli. *Several States Have Erected Laws To Protect Confederate Monuments*. HuffPost. Publisert 18.08.2017. Hentet fra URL: https://www.huffpost.com/entry/states-confederate-statue-laws_n_5996312be4b0e8cc855cb2ab

⁷⁵ Britt, Lucy., Steelman, Tyler & Wager, Emily. *Effects of Confederate Monuments on Political Attitudes and Behavior*. Center for the Study of the American South. University of North Carolina. 2019.

konservative delen av befolkningen. Vi må fremdeles huske å ikke gre alle under samme kam som vi har påpekt før, men jeg vil påstå at det er veldig sannsynlig at en gruppe mennesker vil utnytte dette ytterligere. Som vi allerede har sett så benytter ekstremistgrupper seg av disse monumentene som samlepunkter for bevegelser. Når staten så innfører lover som ulovliggjør fjerning av monumenter, hvilket signal sender det til ekstremistgruppene? I stor grad kan vi se på monumentene ikke bare som fysiske samlepunkter, men de signaliserer også samholdet mellom dem støtter hvit overlegenhet. På denne måten så mener jeg at disse preserveringslovene har potensiale for to effekter. Den ene kan lede til redusert tilhørighet for afroamerikanere mens den andre kan lede til ytterligere følelse av tilhørighet og samhold blant enkelte grupperinger av den hvite befolkningen. Som flere tidligere har påpekt så sender monumentene et signal til hvem som eier det offentlige rom og hvem som har mest makt i den politiske sfæren. Det at stater velger å preservere monumentene kan ytterligere forsterke dette signalet. Paul Connerton hadde et godt poeng når han sa at det var en kobling mellom følelser og minner. Vi har her ulike minnemiljøer som på sine egne måter kobler ulike følelser til den samme hendelsen som er borgerkrigen.

4.4.2 Skillet mellom 'falske' helter og 'ekte' helter

Et punkt som jeg vurderte å legge inn som et argument dreier seg om dette med å trekke grenser mellom konføderasjonsmonumenter som avbilder forrædere og monumenter som avbilder landsfedre. Mange kaller dem helter med feil. Jeg vurderte å sette dette som et motargument mot ikonoklasme. Problemet med det er at dette er et argument som strengt tatt kommer fra begge sider. Jeg vil derfor argumentere for at dette mer kan ses på som en konsekvens av debatten gitt at det er et tema som er kommet enda tydeligere frem som et resultat av debatten rundt dem. Den kritiske debatten har nådd punktet der man diskuterer monumentene på en individuell basis. Man må dømme monumentene for hva personen som avbildes er kjent for. Kjempet han for bevaring av slaveriet? Er han en landsfader? Man må vurdere monumentene basert på hva de bidro med til tross for enkelte feil de måtte bære med seg.

Jeg vil starte med et sitat fra historiker Edward Ayers der han sier at *«It is a fact that, if people understood why these monuments were put up when they were and who put them*

*up, for what rationale, it could play an instructive role.»*⁷⁶ Bakgrunnen for denne observasjonen ligger i at mange artikler som jeg leste gjennom, uavhengig av hvilket standpunkt de hadde, ønsket at diskusjonen knyttet til monumentene måtte tas opp på en individuell basis. Ikke alle monumenter er like og derfor trakk jeg frem sitater fra Ayers for å vise at diskusjonen om monumentene krever forståelse på flere områder. Så hva mener jeg egentlig når jeg skriver skillet mellom 'falske' helter og 'ekte' helter? Det jeg mener er at en av årsakene til at ikke alle monumentene er like er fordi antallet forskjellige personligheter som blir avbildet er mange. I løpet av debattens gang er det mange ulike symboler knyttet til konføderasjonen som har blitt fjernet, vandalisert og lignende. Som vi husker fra tidligere så har flere argumentert for at dette er en skråning som vil fortsette og som til slutt vil inkludere landsfedrene. Motargumentene for dette mener at samfunnet selv vil sette strek og bedømme hvor skråningen flater ut, men det finnes likevel eksempler av protester som har rettet seg mot personer som George Washington⁷⁷ og Thomas Jefferson⁷⁸. Og det er her diskusjonen rundt 'falske' helter og 'ekte' helter kommer inn.

Mellom alle artiklene som diskuterte frem og tilbake om statuene skulle fjernes eller ikke var det også artikler som snakket om at det måtte settes et skille. Denne gruppen med artikler advokerte for dette skillet gjennom en diskurs på individuell basis. Diskursen må ifølge disse artiklene innebære nøye overveininger av personen som avbildes, når monumentet ble reist, hvem som hevet det, hvor det står, hvorfor det ble reist, hva monumentets kulturelle funksjon innebærer, om den samfunnet om de idealene som ønskes og annet. Slik situasjonen er i dag så er det mange som går løs på monumenter uavhengig av graden av involvering de hadde i slaveriet. Dersom monumentene kan knyttes til rasisme på en eller annen måte så finner enkelte deler av folkemengden det som grunn nok til å ta dem ned. De mest brukte eksemplene i artiklene jeg gikk gjennom trakk frem fire historiske figurer, George Washington, Thomas Jefferson, Jefferson Davis og Stonewall Jackson. Eugene Robinson, skribent for The Washington Post, forklarer det på en god måte når han sier det er en tydelig forskjell mellom monumenter, «*There is an obvious difference between George*

⁷⁶ PBS Newshour. *The shifting history of Confederate monuments*. PBS.org. Publisert: 14.08.2017. Hentet fra URL: <https://www.pbs.org/newshour/show/shifting-history-confederate-monuments>

⁷⁷ Williams, David. *Protesters tore down a George Washington statue and set a fire on its head*. CNN. Publisert 19.06.2020. Hentet fra URL: <https://edition.cnn.com/2020/06/19/us/portland-george-washington-statue-toppled-trnd/index.html>

⁷⁸ Acker, Lizzy. *Protesters pull down Thomas Jefferson statue in front of Portland high school*. OregonLive. Publisert 14.06.2020. Hentet fra URL: <https://www.oregonlive.com/portland/2020/06/protesters-take-down-thomas-jefferson-statue-in-front-of-portlands-jefferson-high-school.html>

*Washington and Thomas Jefferson, who founded our union, and, say, Jefferson Davis and Stonewall Jackson, who tried to destroy it. The fact that Washington, Jefferson and other early presidents owned slaves should temper our admiration for them but not erase it entirely.»*⁷⁹ Det ligger mye verdi i dette sitatet fordi han henter til denne diskursen som burde holdes og hvordan vi kan stille personene som stilles spørsmål til. Kyle Smith som vi har snakket om tidligere hadde samme tankegang og sier at *«the failure of others to draw a distinction between Confederate traitors and flawed heroes such as George Washington and Thomas Jefferson does not mean that conservatives can't draw it. We can, we must, and we will do so.»*⁸⁰ Robinson og Smith representerer to vidt forskjellige standpunkter. Robinson er veldig i favør av å fjerne monumentene mens Smith lener mot den konservative siden. Felles for dem begge er at de henter til diskursen, at det finnes en skille, at man må gå inn for saklig diskusjon for å finne ut hvor denne streken kan trekkes.

Hvordan kan man så få til et slikt skille? Jeg mener at historikere og andre forskere kan bidra og spille en viktig rolle her. Historikerens rolle er noe som av og til blir trukket frem, men sjelden er denne rollen så tydelig som her. Borgerkrigen og historien om monumentene er kompleks. Borgerkrigen i seg selv handler om sør mot nord, men så har vi også en lang periode i etterkant av krigen der myten om The Lost Cause utviklet. Dette utviklet seg så videre til at veteran grupper samlet inn mye penger slik at de kunne reise monumenter rundt om i sørstatene, noen av dem store og i ordentlig kvalitet mens andre var masseproduserte. Det er mange faktorer som spiller inn på hvordan vi kan tolke de ulike monumentene. Det er altså en svært historisk kompleks situasjon, i den grad at en stor del av befolkningen sannsynligvis ikke kjenner til den så godt som de burde. Dette kan vi se av spørreundersøkelsene der en stor prosentandel mente at borgerkrigen handlet om States' Rights. Historikere kan bidra ved å informere folket. James Grossman, daglig leder for AHA⁸¹, mente i et intervju for Washington Journal at historikere er viktige fordi de kan bidra med historisk kontekst og at det derfor burde være en historiker til stede under viktige samlinger

⁷⁹ Robinson, Eugene. *There is no earthly reason this nation should be defiled by Confederate statues*. The Washington Post. Publisert 22.06.2020. Hentet fra URL: https://www.washingtonpost.com/opinions/solving-the-confederate-monument-problem-is-easy-tear-them-all-down/2020/06/22/10bb8082-b4ae-11ea-a510-55bf26485c93_story.html

⁸⁰ Smith, Kyle. *Monumentally Naïve*. National Review. Publisert 11.09.2017. Hentet fra URL: <https://www.nationalreview.com/magazine/2017/09/11/confederate-monument-removal-leftists/>

⁸¹ AHA er en forkortelse for American History Association.

som omhandler monumenter med konføderasjonsbakgrunn.⁸² Tankegangen blir da den at historikere kan spille en viktig rolle i vår forståelse av historien. Catherine Clinton sier i rundbordsmøtet i boken *Confederate Statues and Memorialization at «We are having a battle in textbooks. We are having a battle in flags. We are having referendums in states. We as historians are having an impact.»*⁸³ Historikere har så absolutt en rolle å spille i denne debatten og kan bidra med informasjon og kontekst slik at diskusjonen om hvorvidt et monument burde fjernes eller ei kan finne sted.

En annen måte å se det på er i forhold til mytens rolle. Jan Bjarne Bøe og Ketil Knutsen beskriver i boken *Innføring i Historiebruk* hvordan myter i seg selv kan ha en verdi ettersom de forteller oss noe om felleskapets og individets identitet og formidler hvordan historiebevisstheten kan ta flere former.⁸⁴ De beskriver også at myter kan være farlige. Myten om The Lost Cause kan derfor være farlig fordi den vitner om en historie i en forvrengt form videre fører til politiske gnisninger. Robert E. Lee er kanskje et av de bedre eksemplene på dette. Lee var en sørstatsgeneral som kjempet for bevaringen av slaveriet. The Lost Cause myten omformet historien til å avbilde Lee som en mann som kjempet for sørstatenes rett til selvstyre mot et brutalt nord. Historikers rolle blir derfor å bidra til å korrigere denne historien.

Poenget som jeg ønsker at vi skal sitte igjen med etter dette er at ingen er perfekte. Ingen monumenter er perfekte og ingen historiske personer er perfekte. Det vil alltid være noe vi kan stille spørsmål til. Ja, George Washington eide slaver, men det er ikke derfor han huskes. Han er kjent som en av landsfedrene, ikke som Stonewall Jackson som vi husker som en av konføderasjonsgeneralene som kjempet for bevarelsen av slaveriet. Det er derfor alfa og omega at diskursen trekkes frem. Gjennom den er det kanskje mulig å sette en strek for hvem som må gå og hvem som kan bli. Skråningen trenger ikke være så bratt som mange mener den er.

⁸² Intervjuet kan finnes på URL: <https://www.c-span.org/video/?432763-4/washington-journal-james-grossman-discusses-battle-confederate-monuments>. Referansen er hentet fra tidsvinduet 20:28 – 20:58.

⁸³ Clinton, Catherine. *Confederate Statues and Memorialization*. Georgia. University of Georgia Press. 2019. Side 44.

⁸⁴ Bøe, Jan B. & Knutsen, Ketil. *Innføring i historiebruk*. Cappelen Damm Høyskoleforlaget. Kristiansund. 2013. Side 20.

4.4.3 Misbruk av historikeres innspill

Mens vi er inne på historikere og rollen deres ønsker jeg å sette lys på dem som ofte fører videre ordene deres. Som vi allerede har diskutert så er situasjonen knyttet til konføderasjonsmonumentene kompleks. I løpet av mine undersøkelser har jeg alltid åpnet artikler med et kritisk blikk. Jeg dannet meg et visst overblikk over for hvor artikkelen var plassert på det politiske spekteret basert på hvilken avis som publiserte artikkelen, hvem som skrev artikkelen og mye vekt plassert på hva som faktisk stod i teksten og hvordan argumentasjonen foregikk. I de fleste tilfellene var det ikke stort å sette fingeren på, men i løpet av kildeinnsamlingen forekom det også tilfeller som vitnet om misbruk eller vregning av kilder. Vregning eller misbruk av kilder kan innebære å trekke frem enkelte utsagn som kommer av kilden for så å legge til en tolkning av den som ikke samsvarer med det kilden helhetlig mener. Blant de involverte i debatten finner vi en rekke historieorganisasjoner som blant annet kom ut i kjølvannet av de nevnte hendelsene med uttalelser. Etter hendelsene i Charlottesville i 2017 kom American History Association med en uttalelse som diskuterte historikerens rolle og vektla forståelsen av historisk kontekst i diskursen om potensiell fjerning.

Tilfellene som inspirerte dette delkapittelet kom blant annet fra Fox News der artikkelforfatter Christopher Carbone tar utgangspunkt i uttalelsen fra AHA. Overskriften i artikkelen lyder som følgende: «*Oldest historians group on Confederate monuments: Preservation and 'historical context' needed*»⁸⁵ Denne overskriften ser kanskje ikke feil ut i seg selv i første omgang ettersom uttalelsen fra AHA inkluderer både snakk om preservering og historisk kontekst. Problemet er at måten artikkelen trekker frem disse to punktene ikke korresponderer ordentlig med det som blir formidlet i uttalelsen og er derfor etter min mening åpen for feiltolkning. Overskriften kan få det til å virke som AHA mener at preservering av monumentene er nødvendig, den er dårlig formulert etter min mening. I uttalelsen til AHA er de veldig tydelige på at alle former for minnesmerker må bevares, men ikke nødvendigvis gjennom å la dem stå. De sier at monumenter, på samme måte som all annen form for historiske bevis må bli bevart på passende måter. Etter dette sier de at i forkant av fjerning burde de bli fotografert og målt. Selv om AHA forsøker å forholde seg

⁸⁵ Carbone, Christopher. *Oldest historians group on Confederate monuments: Preservation and 'historical context' needed*. Fox News. Publisert 31.08.2017. Hentet fra URL: <https://www.foxnews.com/us/oldest-historians-group-on-confederate-monuments-preservation-and-historical-context-needed>

nøytrale så kan man lese mellom linjene at de ikke er enige i at mange av dem burde bli stående. Dette kommer etter min mening mest tydelig frem i uttalelsens avsluttende setning det de sier « *African Americans had no voice and no opportunity to raise questions about the purposes or likely impact of the honor accorded to the builders of the Confederate States of America. The American Historical Association recommends that it's time to reconsider these decisions.*»⁸⁶

I artikkelens forsvar så nevnes delen om at bevisene må bli bevart på passende måter, men dette passer igjen ikke helt med hvordan overskriften blir formulert etter min mening. Et annet punkt i artikkelen som jeg reagerte på var «*The American Historical Association released a statement this week that said President Trump was correct on Aug. 16 when he tweeted: "You can't change history, but you can learn from it."*» Igjen føler jeg at artikkelen trekker setningen fra AHA litt ut av kontekst. Etter den gitte setningen skriver AHA i uttalelsen at «*That is a good beginning, because to learn from history, one must first learn what actually happened in the past. Debates over removal of monuments should consider chronology and other evidence that provide context for why an individual or event has been commemorated. Knowledge of such facts enables debate that learns "from history."*» For det første så har vi allerede sett at Trump stille seg støttende til å la monumentene bli stående, men det vil ikke dermed si at AHA støtter Trump. Det eneste de sier er at selv om vi ikke er i stand til å endre fortiden så kan vi bruke den informasjonen og den kunnskapen vi har til å formulere meninger om et monument er verdig å bevares eller ei.

Dette eksempelet er langt fra det mest ekstreme eksempelet på vregning av kilde. Jeg vil tvert imot si at det trenger ikke nødvendigvis være et problem med artikkelen i det hele tatt. Grunnen til at jeg trakk frem dette som eksempel er fordi det var et vagt eksempel som kan eksemplifisere hvor lite som skal til for at noe skal være i stand til å feiltolkes. Det jeg reagerte på var overskriften. Dersom man leser hele artikkelen i sin helhet så inkluderer de stort sett nok av uttalelsen til AHA for at det ikke trenger å være et problem. Enkelte vil ta ting ut av kontekst, lese overskriften og tolke basert på den alene, dette blir eksemplifisert nedenfor.

⁸⁶ Historians.org. *Statement on Confederate Monuments*. American History Association. Publisert 28.08.2017. Hentet fra URL: <https://www.historians.org/news-and-advocacy/aha-advocacy/aha-statement-on-confederate-monuments>

For å gjøre dette punktet noe mer tydelig så går jeg tilbake til rundbordsmøtet i boken *Confederate Monuments and Memorialization*. Jeg vil vise til deler av diskusjonen for å eksemplifisere at historikere også ser på aviser og deres bruk av historikers ord kan være misvisende:

Gallagher: And your headlines are part of the problem, Karen, that we talked about.

Cox: My headlines? They're not "my" headlines.

Gallagher: No, no, you know what I mean. You write a thoughtful piece, and they slap a headline on it. And it's only the headline that people remember.

Cox: It's true because I saw it repeated in foreign papers.

Gallagher: The headline?

Cox: Just the headline! Which is not even what I said. [...].⁸⁷

Karen Cox og Gary Gallagher diskuterer altså et eksempel der en artikkel som Cox skrev i en meningsspalte ble tatt ut av kontekst og brukt for å skrive en annen artikkel med overskriften *'Why monuments must fall'* som etter Cox' egne ord ikke var det hun sa. Poenget her er at historikere kan være utsatt for å havne i en komplisert situasjon der deres ord og meninger blir vrent for å passe en annen artikkelforfatters narrativ. Det er derimot forståelig gitt hvor politisk polarisert nyhetene i USA er og tatt i betraktning kampen om politisk innflytelse. I sitere historikere legger vekt på artikkelforfatterens punkter, noe som gjør det enklere for en leser å akseptere det som blir skrevet. Catherine Clinton oppsummerer det godt når hun sier *«But when we are in the media spotlight, or when we are thrust into the headlines for us, we often get, as Gary mentioned, flattened in a way. We are getting flattened. Can we do our jobs as historians in this climate?»⁸⁸*

4.4.4 Historikere holder seg utenfor?

Dette punktet er jeg noe usikker på om kan anses for å være en konsekvens av debatten eller om det bare er et resultat av debattens natur, men jeg syntes det var interessant nok til

⁸⁷ Clinton, Catherine. *Confederate Statues and Memorialization*. Georgia. University of Georgia Press. 2019. Side 64 – 65.

⁸⁸ Clinton, Catherine. *Confederate Statues and Memorialization*. Georgia. University of Georgia Press. 2019. Side 44.

å inkludere. Det er noe jeg også inkluderte som en del av metodekritikken med bakgrunn i at dersom flere holder seg på sidelinjen så kan det føre til en ubalanse i mengden kildemateriale. Gary Gallagher avsluttet forrige avsnitt med å spørre om historikere i det hele tatt er i stand til å fylle rollen som historikere slik situasjonen er. Dette er et spørsmål som jeg lurte på om hadde noen effekter. Under planleggingen av denne oppgaven så var en av mine intensjoner å inkludere forskningsartikler for å se hvordan debatten fungerte innenfor en sfære som ikke var direkte knyttet til den åpne offentligheten, blant samfunnsvitere, historikere, kunsthistorikere, etc. Dersom man leter i nyhetene så finnes det mange historikere som advokerer for monumentene, enten i form av kontekstualisering, at den historiske verdien de kan tilby er grunn nok til å bevare dem eller annet. Under min søken etter forskningsartikler så var derimot mitt inntrykk at det ikke fantes en stor grad av artikler som skrev i favør av bevaring av monumenter. Jeg begynte å spørre meg selv om kontroversene knyttet til debatten gjør at mange bestemmer seg for å holde seg utenfor debatten.

Dette var et spørsmål som jeg frontet til professor ved University of North Carolina, William Fitzhugh Brundage. Hans verk fokuserer hovedsakelig på rasehistoriske minner siden borgerkrigen. Mitt inntrykk var at han var blant dem som best kunne besvare spørsmålene mine. Brundage syntes at det var et interessant spørsmål og svarte med:

«[...] the public discussion has largely been between professional scholars who advocate the removal of monuments and non-scholars who defend the monuments as a form of "heritage." My sense is that the scholars who do not favor the removal of monuments are not compelled to participate by commitment. That is to say, these scholars would prefer the monuments to remain but the scholars simultaneously do not feel so passionately that they want to enter into the public fray.» (William Fitzhugh Brundage, e-mail, 28.01.2020)

Brundage bekrefter altså mye av det som var min første inntrykk i sin mail tilbake til meg, nemlig at mange foretrekker å holde seg på sidelinjen fremfor å delta i debatten. Han antyder at mange som foretrekker at monumentene blir stående velger å ikke delta fordi deres engasjement, tilknytning til og følelser ovenfor monumentene ikke er tilstrekkelig. Som et resultat av dette så har den offentlige debatten endt opp med å bli en debatt mellom

forskere som advokerer for fjerningen av monumentene og dem Brundage kaller 'non-scholars' som beskytter monumentene i et forsøk på å forsvare det de kaller sin arv. Brundage fortalte meg at han personlig hadde hørt om en del kunsthistorikere som hadde ytret sine ønsker om å bevare monumentene, men at han ikke hadde observert eller møtt mange historikere som ytret seg i debatten. Svaret på spørsmålet som overskriften stiller forblir dermed delvis besvart. Som mine egne undersøkelser og Brundage sine egne erfaringer antyder så er det mange historikere som velger å holde seg utenfor debatten. Hvorfor de velger å gjøre dette føler jeg fremdeles ikke at jeg har nok informasjon om til å kunne besvare, men jeg følte at observasjonen i seg selv var interessant nok til å inkludere.

4.4.5 På randen av en ny borgerkonflikt?

«The Civil War sits like a giant sleeping dragon of American history ever ready to rise up when we do not expect it and strike us with unbearable fire.»⁸⁹ Lenge har det vært kontroverser rundt de mange monumentene som fulgte borgerkrigen og rundt den ekstreme politiske polariseringen som vi fremdeles ser i dagens amerikanske politiske bilde. Året 2020 har vært et svært utfordrende år for verden. COVID-19 har hatt signifikante effekter på USA med de mange dødsfall som har forekommet og flere millioner har mistet sine jobber. På toppen av denne pandemien har vi situasjonen med George Floyd som ble drept etter å ha blitt anklaget for å forsøke å kjøpe sigaretter med en falsk pengeseddel. Denne hendelsen skapte en reaksjon fra folkemassene som mange sammenligner med Dylann Roof i 2015 og Charlottesville i 2017.

Dette bringer oss tilbake til sitatet vi startet med ovenfor, et sitat fra historiker David Blight der han i 2017 hintet til den sterke politiske splittelsen som han observerte i etterkant av ekstremistbevegelsen i Charlottesville. I artikkelen fra The Guardian stiller han spørsmål til om den politiske situasjonen er i en tilstand som berettiger tankene om en ny potensiell sivil konflikt av et eller annet slag. Blight henviser til forfatter Paul Starobin som viser til at USA som samfunn er «*already engaged in a war of words*». Det han viser til her er den ideologiske krigføringen som foregår, på internett, på tv, på gatene i form av flagg og annen symbolikk der hat og fordommer er i sentrum. Er USA rett og slett midt i en 'kald borgerkrig'?

⁸⁹ Blight, David. 'The Civil War Lies on Us like a Sleeping Dragon': America's Deadly Divide – and Why It Has Returned. The Guardian. Publisert 20.08.2017. Hentet fra URL: <https://www.theguardian.com/us-news/2017/aug/20/civil-war-american-history-trump>

spør Blight. Om noe så har de siste 5 årene vist at rasespørsmålet fremdeles er et svært relevant spørsmål. De tre hendelsene som vi har snakket om gang på gang viser at denne ideologiske krigføringen som flesteparten enten holder for seg selv eller kommer frem i ordkrigen som Starobin viste til også kan utfolde seg på langt mer dramatiske og voldelige måter. Monumentene er blant faktorene her. Vi har sett hvordan de kan representere det store skillet innenfor amerikansk politikk og ideologi. Enkelte minnemiljøer har fremdeles sterke røtter, minner og følelser som knytter dem til monumentene og de idealene som bindes til dem. Uavhengig av om det er familieminne eller mer radikale faktorer som The Lost Cause og rasisme denne tilknytningen gjelder, så har det utviklet seg til å bli en sterkt motstridende politisk og ideologisk kamp i USA. På samme måte som i 1850-årene, så er USA i en situasjon med uenigheter knyttet til visjonen om hvordan fremtiden skal se ut ifølge Blight. Monumentene er av mange blitt symboler for en fortid som ikke lenger er verdig å minnes gjennom statuer, noe Blight også brukes som et av sine avsluttende poenger *«Americans have put up more than their share of memory stones and are just now living through a profound process of deciding which ones will remain.»*.

På den annen side så er ikke alle er enige i at situasjonen enkelt kan sammenlignes og kobles til en ny sivilkonflikt. Nina Silber, historieprofessor ved Boston University, ble spurt i et intervju for BU Today om hun fant noen tråd mellom den politiske polariseringen som ser ut som den blir verre og den potensielle starten på en ny sivilkonflikt. Silber svarer at hun ikke ville identifisert dagens situasjon som en potensiell ny sivilkonflikt, hun mener istedenfor at *«I'm not sure that reflects anything other than the political divide we've already witnessed for the last several years»*⁹⁰. Hun argumenterer for at situasjonen ikke kan sammenlignes med den som USA så i 1860-årene der de politiske gnisningene var så sterke at det ikke var mulig å finne noen politisk middelvei. Det vi kan trekke ut av dette er kanskje at selv om det er sterke ideologiske forskjeller mellom minnemiljøene som vi ser som også delvis reflekteres i det politiske bildet så kan det ikke sammenlignes den ekstreme situasjonen som vi så under løsrivelsen av sørstatene og borgerkrigen. Til tross for dette så anerkjenner hun at dagens situasjon også er lik på mange måter, blant annet i form av vanskeligheter for å finne middelvei og ideologiske ulikheter.

⁹⁰ BU Today staff. *BU Historian Answers: Are We Headed for Another Civil War?* BU Today. Publisert 27.03.2019. Hentet fra URL: <http://www.bu.edu/articles/2019/are-we-headed-for-another-civil-war/>

Ingen kan vite hvor dette vil ende opp. Uavhengig av hvor man står med tanke på dette spørsmålet så er det vanskelig å motsi at splittelsen i det amerikanske samfunnet er signifikant. Debatten rundt konføderasjonssymboler, de ideologiske og politiske uenighetene som omringer dem og viljen til å fjerne dem har hatt en merkbar oppgang siden 1990-tallet.⁹¹ Denne oppgangen i oppmerksomhet og involvering har bare fått ytterligere momentum siden da, noe vi har sett spesielt siden Dylann Roof i 2015, Charlottesvillie i 2017 og George Floyd i 2020. Et interessant moment å trekke frem er at både Blight og Silber trekker frem Trump som uromoment. Silber på sin side sier hun er bekymret over rollen som president Trump spiller til å bidra til denne politiske delingen. Denne meningen kan utfylles av Blight og hans meninger om Trumps ignoranse ovenfor amerikansk historie og hans tilsynelatende omfavelse av rasistiske ideer og grupper, noe som vi blant annet delvis så i hans pressekonferanse etter Charlottesvillie. Mange mener at hans uvillighet til å ta et konkret standpunkt og hans motvilje til å fjerne monumentene bidrar ytterligere til denne ideologiske kampen. Uavhengig om man ser på denne situasjonen som en 'kald ny borgerkrig' eller ikke så er det vanskelig å motsi at monumentene er endt opp med å bli totemer for en gjenoppvåkne hvit nasjonalistisk bevegelse. Med dette som grunnlag blandet med de hendelsene vi har sett i de siste fem årene, er det grunn til å føle at saken begynner å bli mer kritisk? Kan den økende graden av involvering og oppmerksomhet rundt monumentene vise til en situasjon der debatten om fjerningen av dem begynner å bli mer hastet?

4.4.6 Flytting av gamle monumenter og en ny bølge

Spørsmålet som mange stiller seg er hvor disse monumentene hører hjemme. Vi har allerede vært inne på dette når vi så på argumentene om at monumentene burde flyttes til steder der deres kontekst og symbolikk kan bli sett fra et historisk perspektiv fremfor deres nåværende plasseringer. Argumentet gikk stort sett inn på museer som den ideelle plasseringen for disse monumentene. I et museum vil monumentene være ute av syne for offentligheten, men vil fremdeles være tilgjengelig for dem som måtte ønske å studere dem og deres historie. Det finnes også tilfeller der monumentene har blitt flyttet til tidligere

⁹¹ Puhak, Shelley. *Confederate Monuments and Tributes in the United States, Explained*. Teen Vogue. Publisert 06.09.2017. Hentet fra URL: <https://www.teenvogue.com/story/confederate-monuments-and-tributes-in-the-united-states-explained>

slagmarker i et forsøk på å plassere monumentene i en mer korrekt kontekst. I november 2016 annonserte Greg Fischer, borgermester i Louisville, at konføderasjonsmonumentet som stod på «Third Street» skulle bli omplassert til en historisk slagmark fra borgerkrigen i Branderburg. Fischers sa selv at «*This new location provides an opportunity to remember and respect our history in a more proper context.*»⁹² I juni 2020 ble også et monument som var plassert langs «Highway 70» i Kingston flyttet til «Wil King Civil War Site», en slagmark som var i overkant av en kilometer fra dens opprinnelige plassering.⁹³ På samme måte som i et museum så er altså tankegangen at omplasseringen av monumentet skal respektere dens historie samtidig som dens nye plassering kan anses for å være mer samfunnsvennlig.

Men det er ikke bare gamle monumenter som ender opp på slagmarker. I rundbordsmøtet i boken *Confederate Statues and Memorialization* påpeker Fitzhugh Brundage at det har vært en nyere vekst i antallet konføderasjonsmonumenter. Som vi snakket om tidligere så har det vært to vinduer etter borgerkrigen der reisingen av monumenter var på sitt sterkeste. Brundage snakker om en ny monument-boom fra 1990-årene til i dag.⁹⁴ Denne nye bølgen av monumenter har hovedsakelig hatt sin reising på forskjellige slagmarker der det største initiativet har kommet fra en av veterangruppene som vi tidligere har snakket om, nemlig 'Sons of Confederate Veterans (SCV)'. Selv om det finnes eksempler på nyere monumenter som fremdeles blir plassert på offentlig grunn så er det interessant at denne bølgen hovedsakelig har funnet sted på slagmarker. Det mest nærliggende spørsmålet blir hvorfor på slagmarker? Brundage svarer på dette spørsmålet med å argumentere for at ved å velge å plassere nyere monumenter på slagmarker så har SCV funnet en trygg grunn. Slagmarker kan altså, ifølge Brundage, bli brukt til å sette opp tilnærmet hva som helst som har tilknytning til den slagmarken. Han går videre med å si at de som er ansvarlige for disse slagmarkene ofte er svært engasjerte til å legge til kontekst til slagmarkene sine for å berike dem og gjøre dem mer attraktive for historieinteresserte og eventuelle turister. Så kan man også stille spørsmål til hva som er formålet til SCV. Er formålet deres å gi historisk kontekst slagmarkene eller å fortsette å dyrke deres entusiasme for konføderasjonen slik de har gjort tidligere? Brundage mener at denne plasseringen har gitt SCV «*a space where they can do what they want with*

⁹² *Confederate monument moving to Brandenburg*. Louisville Government, Kentucky. Publisert 15.11.2016. Hentet fra URL: <https://louisvilleky.gov/news/confederate-monument-moving-brandenburg-0>

⁹³ Scarano, Megan & Basden, Sydney. *Confederate statue relocated to Civil War battlefield*. Virtual Channel 12. Publisert 02.07.2020. Hentet fra URL: <https://wcti12.com/news/local/confederate-statue-relocated-to-civil-war-battlefield>

⁹⁴ Clinton, Catherine. *Confederate Statues and Memorialization*. Georgia. University of Georgia Press. 2019. Side 29.

almost no oversight, no criticism, no politics involved. But their success speaks to the fact there is still energy in a small community to commemorate the Confederacy today.»⁹⁵

Vi kan da anse dette som en konsekvens av den opphetede debatten på offentlig grunn. En av årsakene til at monumentene er så kontroversielle er på grunn av plasseringen deres. Utenfor viktige statlige bygg som rettshus, langs hovedveier, i sentrum av byer, alle disse plasseringene er svært åpne og gjør at de er i syne for en stor del av befolkningen som ferdes i disse områdene på daglig basis. SCV og andre grupper har altså sett dette som særdeles problematisk i forhold til deres ønske om å fortsette hedringen av konføderasjonen og har sett etter løsninger som unngår disse kontroversielle plasseringene. Vi kan si at plasseringen på slagmarker løser problemet deres på nettopp de måtene som Brundage nevner. Svært få vil få vite om reisingen av nye monumenter i disse områdene med mindre det blir dekket i nyhetene, svært få vil se dem med mindre de ønsker å dra ut til disse slagmarkene og enda færre vil se dem på daglig basis. Politisk sett vil det også føre til mindre problemer ettersom det vil være meget enkelt for dem å berettige plasseringen av dem på slagmarker som en måte å berike og kontekstualisere slagmarkene, i tillegg til at det er langt mindre kontroversielt å plassere dem der. Men så spør det også, som Brundage påpeker, om det likevel er en god løsning med tanke på at monumentene fremdeles vil være plassert der for å hedre konføderasjonen. Uavhengig av om noen ser dem eller ei, monumentene vil fremdeles være der og det at de har funnet en foreløpig trygg grunn i slagmarkene kan utvikle seg til å bli en potensiell debatt i fremtiden.

⁹⁵ Clinton, Catherine. *Confederate Statues and Memorialization*. Georgia. University of Georgia Press. 2019. Side 30.

5. Oppsummerende ord og konklusjon

Analysen har tatt for seg en veldig bred debatt. Debatten om konføderasjonsmonumentene i USA kan inkludere et hav av ulike argumenter som igjen kan spres over mange ulike forskningsdisipliner. Hovedformålet med denne oppgaven har således vært å sette lys på debatten, hvem som er inkludert og hvordan argumentasjonen kommer frem. Hvert argument i seg selv kunne kanskje vært et utgangspunkt for en oppgave i seg selv.

Vi startet teorikapitlet med å snakke om Maurice Halbwachs, en mann som har bidratt med veldig mye innenfor sosiologisk forskning og som har inspirert mange teorier i etterkant av sin egen forskning. Halbwachs' teorier tok for seg det han kalte kollektive minner. Kollektive minner refererer til hvordan ulike grupperinger husker sin fortid og hvordan disse minnene så blir tolket i nåtiden. I løpet av denne oppgaven har vi sett ulike minnemiljøer og hvordan de forholder seg til monumentene. Hvis vi kan generalisere så kan vi si at på den ene siden så har vi minnemiljøene som tilhører den konservative delen av befolkningen mens vi på den andre siden har de minnemiljøene som tilhører den mer liberale delen av befolkningen. Den konservative delen av befolkningen har hatt en tendens til å foretrekke. Vi har naturligvis mer radikale tilfeller på begge sider, som blant annet vist av Kyle Smith i delkapittel 4.3.4 der han argumenterte for at venstresiden er fanatiske i sin besettelse av å fjerne alt som kan knyttes til de konservative og alt som har med konføderasjonen å gjøre. Han viser til et eksempel av en plakett som stod ved et tre der plaketten slo fast at treet var plantet av konføderasjonsgeneral Robert E. Lee. Vi har mer radikale tilfeller enn dette, men jeg synes dette eksempelet viser til en stor del av venstresidens ønsker, nemlig å fjerne mye som kan kobles tilbake til dem de anser for å være landsforrædere.

Av de mer radikale minnemiljøene på den konservative siden kan vi inkludere hvite nasjonalister som søker å fortsette hedringen av konføderasjonen og The Lost Cause. Disse miljøene er mer synlige og argumenterbart mer aktive i praktisering, som vi blant annet har sett ved 'Unite the Right'-bevegelsen i Charlottesvillie i 2017. Disse minnemiljøene ser på monumentene som en del av sin historiske arv og fjerningen av dem ville vært et tap for de rasistiske idealene som de mer radikale fremdeles holder ved. Jeg føler at Halbwachs' kollektive minner og hans definisjon av hvordan minnemiljøene og de gruppene man tilhører representerer hvem man er og hvor man kommer fra. Jeg føler de har gitt oss en god måte å

definere disse grupperingene og har gitt oss en god måte å organisere dem på i forhold til analysene vi har sett på.

Assmann har på samme måte som Halbwachs gitt oss gode verktøy som kan bidra til en bedre forståelse av de ulike minnemiljøene som vi har blitt kjent med. Assmann sier at «*Memory enables us humans to live in groups and communities, and living in groups and communities enables us to build a memory.*» (Assmann 2011, s. 16) Han refererer her til de minnemiljøene som vi så hos Halbwachs. Det felles minnet som Assmann sikter til er en av årsakene til at slike minnemiljøer oppstår. Individuer med det samme felles minnet skaper en samfunnsfølelse og en følelse av samhold. Dette er noe som blant annet kan støttes opp mot det vi så av spørreundersøkelsene der vi så at befolkningen har en tendens til å ha ulike meninger knyttet til monumentene avhengig av hvor i landet de kom fra. Mennesker fra sørstatene hadde en tendens til å være mer motvillige til å fjerne monumentene enn mennesker fra nordstatene. Assmann tar blant annet for seg det han kaller kommunikative minner, som kan defineres som minnene som finner sted i den dagligdagse kommunikasjon og interaksjon. Basert på denne definisjonen gir det mening at meninger ville variere basert på hvor i landet de kom fra.

Jay Winters bidrag til denne oppgaven har også gitt fruktbare resultater. For det første så har tankene hans rundt monumenter og minnesteder som «*[...] places where groups of people engage in public activity through which they express "a collective shared knowledge . . . of the past, on which a group's sense of unity and individuality is based".*» (Winter 2010, s. 312) gitt oss mye i den forstand at statuene og minnesteder generelt fungerer som møtesteder og totemer som appellerer til de ulike minnemiljøene. Sitatet ovenfor viser til en sammenheng mellom det Winter forklarer som møtepunkter og det Halbwachs og Assmann forklarer som minnemiljøer. Winter bidro også i en stor grad med tanke på hans begrep om *Historical Remembrance*. Dette begrepet snakket om i utgangspunktet om at historien blir skrevet og fortalt av mange stemmer. Dette gjør at vi kan ende opp i en situasjon der vi har flere versjoner av samme scenario, noe som vi har sett i analysen. De ulike minnemiljøene kan ha forskjellig inntrykk fra borgerkrigen som igjen fører til at deres inntrykk av monumentene og minnestedene blir forskjellige. Der den ene siden forsvarer monumentene på bakgrunn av det de anser som sin historiske arv og familiearv så har vi den andre siden ikke ser annet enn statuer som symboliserer landsforrædere som søkte å bevare slaveriet. Historien skrives og

det kan være en bred konsensus rundt den, men ulike grupperinger kan likevel komme inn å utfordre den skrevne historien fordi de innehar minner om situasjonen.

Vi så også litt på begrepet historiebevissthet, som vi kan definere som en indre sammenheng mellom tolkning av fortiden, nåtidsforståelse og fremtidsperspektiver (Bøe, Jan B. & Knutsen, Ketil 2013. s. 165). Historieprofessor Karen Cox var nådeløs mot dem som ønsket å bevare monumentene når hun sa i en artikkel for The Washington Post at «*Today's defenders of Confederate monuments are either unaware of the historical context or do not care.*»⁹⁶ Hun kritiserer her dem som ønsker å bevare monumentene gjennom å vise til deres historiske kunnskaper. Dette er noe vi også kan trekke tilbake til spørreundersøkelsene som vi så på der det i flere tilfeller var svært delte meninger om hva som var årsaken til borgerkrigen. Eksempelvis var det 49% av svarerne som mente at borgerkrigen var forårsaket av kampen om States' Rights. Dette eksempelet er tatt fra Nord-Carolina, som er en tidligere konføderasjonsstat. Det er derfor enkelt å tenke seg at svarene er påvirket av det, men det er likevel verdt å merke seg i forhold til det Karen Cox viser til.

Til slutt er det verdt å merke seg at uavhengig av ideologisk standpunkt og politisk bakgrunn, så virker det å være mye enighet rundt diskursens verdi. Ikke alle monumenter er laget like og det kan argumenteres for at i kjølvannet av hendelsene i 2015, 2017 og 2020 så har minnelandskapet knyttet til konføderasjonen endt opp med å bli generalisert. På den ene siden har vi de masseproduserte statuene som kunne bli kjøpt for noen få hundre dollar per stykk. På den andre siden har vi noen massive monumenter som er bygget i granitt og marmor. På den ene siden har vi monumenter som ble laget for å undertrykke den mørke delen av befolkningen. På den andre siden har vi monumenter som ble laget slik at familie kunne huske deres falne. Monumentene er ikke like og det er derfor viktig å påpeke argumentet om at diskusjonen er alfa og omega.

Historie er ikke statisk. Samfunnet er ikke statisk. Vi lever i en tid i konstant endring. Vi lever i en tid der historien, tolkningen av den og hvordan vi bringer den videre er under evig debatt. Konføderasjonsmonumentene tolkes på flere måter. Mange mener de representerer historie i seg selv, at det er noe som har skjedd og som ikke kan endres. De mener vi derfor burde

⁹⁶ Cox, Karen. *The whole point of Confederate monuments is to celebrate white supremacy*. The Washington Post. Publisert 16.08.2017. Hentet fra URL: <https://www.washingtonpost.com/news/posteverything/wp/2017/08/16/the-whole-point-of-confederate-monuments-is-to-celebrate-white-supremacy/>

gjøre det beste vi kan, nemlig å lære av den ved å se på monumentene for det de er. Så har vi den andre enden av spekteret, dem som mener at monumentene ikke bare representerer, men også hedrer mennesker og en fortid som omfavnet rasisme og slaveri. Begge sider har argumenter som virkelig er verdt å høre, men til syvende og sist så handler det kanskje ikke om hedringen av historien, men istedenfor så handler det om hvordan vi velger å gå fremover, hvordan menneskerettigheter, likhet og respekt for hverandre best skal bli overholdt?

Du som leser dette har kanskje lagt merke til at introduksjonen trakk frem Dylann Roof og kirkeskytingen i 2015 og senere en ekstremistbevegelse som endte opp som en voldelig situasjon i 2017. Midt under skriveingen av denne oppgaven endte vi opp med enda en situasjon som nok en gang satte ytterligere fyr på debatten om konføderasjonen og dens monumenter. Dette hendte i juni 2020 og kom i form av mordet på George Floyd. Denne hendelsen ble derfor ikke gjennomgått i like mye detalj i introduksjonen, men var fremdeles av særdeles stor viktighet for oppgaven gitt

Er USA så dypt splittet at de vil ende opp med å forbli i denne hatssirkelen? Er den ideologiske delingen så konsekvent at kompromisser blir for vanskelig å oppnå? Dette er noen av spørsmålene som jeg sitter igjen med etter å ha skrevet denne oppgaven. Det er også spørsmål som jeg per nå ikke tror at noen har et definitivt svar på. Tiden vil vise hvor denne debatten vil gå, men basert på det vi har sett så er det større grad av involvering enn det tidligere har vært, større sprik mellom de politiske retningene og lite som antyder at debatten vil minske i nærmeste fremtid. Jeg skal ikke gi noe konkret svar på hva min egen preferanse ville vært i denne oppgaven. Denne oppgaven var ment til å sette lys på og beskrive den situasjonen rundt konføderasjonsmonumentene, for så å fremlegge de ulike sidene i debatten og vise til deres argumentasjon, før jeg til slutt viste til noen av konsekvensene av debatten. Målet var ikke å lene mot den ene eller den andre siden. Det sagt, vi er alle farget av våre egne miljøer. Vi er alle påvirket av den nasjonen vi tilhører og de idealene som følger den. Hvorvidt jeg hører til den ene eller den andre siden får det derfor være opp til leseren å tolke. Det jeg derimot vil si er at konføderasjonsmonumentene som vi finner spredt rundt om i USA burde fortsette å debatteres. De har blitt kritisert og problematisert siden midten av 1900-tallet, en situasjon som bare har intensivert frem til i dag. Deres nåværende rolle fører til hat, vandalisme, vold og død. Fra Dylann Roof, til

Charlottesville, til George Floyd. Situasjonen kan ikke fortsette som den gjør. Monumentenes rolle, plassering, utforming og kontekst burde overveies. Vi trenger diskurs.

Litteraturliste

- Coser, Lewis A. *Maurice Halbwachs: On Collective Memory*. The University of Chicago Press. London. 1992.
- Lawlor, Leonard and Moulard Leonard, Valentine. *Henri Bergson*. *The Stanford Encyclopedia of Philosophy* (Summer 2020 Edition). URL: <https://plato.stanford.edu/archives/sum2020/entries/bergson/>
- Bosch, Tanja E. *Memory Studies*. University of Cape Town. 2016.
- Assmann, Jan. *Communicative and Cultural Memory*. Springer Science + Business Media. 2011.
- Nora, Pierre. *Preface to the English-language edition: From Lieux de mémoire to Realms of Memory*. URL: http://faculty.smu.edu/bwheeler/Joan_of_Arc/OLR/03_PierreNora_LieuxdeMemoire.pdf
- Winter, Jay. *Sites of Memory*. Fordham University Press. 2010.
- Connerton, Paul. *How Societies Remember*. Cambridge University Press. 1989.
- Winter, Jay. *Foreword: Historical Remembrance in the Twenty-First Century*. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science* 617. 2008.
- Andersen, Janice. «Mixed methods»-design i helseforskning. *Sykepleien* 2017;105. URL: <https://sykepleien.no/forskning/2017/12/mixed-methods-design-i-helseforskning>

- Tranøy, Knut Erik og Tjønneland, Eivind. *Analyse* i *Store norske leksikon* på snl.no. Sist oppdatert 18.07.2020. URL: <https://snl.no/analyse>
- Pettersen, Tove. *Fortolkning* i *Store norske leksikon* på snl.no. Sist oppdatert 08.04.2020. URL: <https://snl.no/fortolkning>
- Blight, David W. *Race and Reunion: The Civil War in American Memory*. Harvard University Press. London. 2001.
- Thompson, Kathleen. *Secession Documents: Alabama*. Publisert 12. juli 2018. URL: <http://www.civildiscourse-historyblog.com/blog/2018/6/30/secession-documents-alabama>
- Clinton, Catherine. *Confederate Statues and Memorialization*. University of Georgia Press. Georgia. 2019.
- Bøe, Jan B. & Knutsen, Ketil. *Innføring i historiebruk*. Cappelen Damm Høyskoleforlaget. Kristiansund. 2013.

Kildeliste

- *White nationalist rally turns violent in Charlottesville, VA*. ABC News. Publisert 13.08.2017. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=lul5kfSFAJc>
- *Dylann Roof Sentenced to Death for Charleston Church Massacre*. NBC News. Sist oppdatert 11.01.2017: URL: <https://www.nbcnews.com/storyline/charleston-church-shooting/dylann-roof-sentenced-death-charleston-church-massacre-n705376>

- Green, Dominic. *The war of the statues is a battle for freedom*. Spectator USA. Publisert 10.06.2020. URL: <https://spectator.us/war-statues-battle-freedom/>
- Newsome, Melba. *Is Removing Confederate Monuments Like Erasing History?*. NBC News. Publisert 25.04.2017. URL: <https://www.nbcnews.com/news/nbcblk/are-removing-confederate-monuments-erasing-history-n750526>
- Pew Research Center. *Political Polarization in the American Public*. Publisert 12.06.2014. URL: <https://www.pewresearch.org/politics/2014/06/12/political-polarization-in-the-american-public/>
- Blake, Andrew. *Tucker Carlson compares dismantling Confederate monuments to destroying ancient religious statues*. The Washington Times. Publisert 18.06.2020. URL: <https://www.washingtontimes.com/news/2020/jun/18/tucker-carlson-compares-dismantling-confederate-mo/>
- Hanson, Victor D. *Our War against Memory*. National Review. Publisert 22.08.2017. URL: <https://www.nationalreview.com/2017/08/erasing-history-censoring-confederate-past-rewriting-memory-mob-vengeance/>
- Davidson, John. *Use Confederate statues and names to educate*. USA Today. Publisert 29.06.2020. URL: <https://eu.usatoday.com/story/opinion/todaysdebate/2020/06/29/use-confederate-monuments-place-names-educate-editorials-debates/3282736001/>
- Nelson, Sophia A. *Opinion: Don't Take Down Confederate Monuments. Here's Why*. NBC News. Publisert: 01.06.2017. URL: <https://www.nbcnews.com/think/news/opinion-why-i-feel-confederate-monuments-should-stay-ncna767221>

- O'Reilly, Andrew. *Trump says 'we must build upon our heritage, not tear it down' amis Confederate statue removals*. Fox News. Publisert 16.06.2020. URL: <https://www.foxnews.com/politics/trump-build-upon-our-heritage-not-tear-it-down>
- Carbone, Christopher. *Oldest historians group on Confederate monuments: Preservation and 'historical context' needed*. Fox News. Publisert 31.08.2017. URL: <https://www.foxnews.com/us/oldest-historians-group-on-confederate-monuments-preservation-and-historical-context-needed>
- Brundage, William F. *I've studied the history of Confederate memorials. Here's what to do about them*. VOX. Publisert 18.08.2017. URL: <https://www.vox.com/the-big-idea/2017/8/18/16165160/confederate-monuments-history-charlottesville-white-supremacy>
- Cox, Karen. *The whole point of Confederate monuments is to celebrate white supremacy*. The Washington Post. Publisert 16.08.2017. URL: <https://www.washingtonpost.com/news/posteverything/wp/2017/08/16/the-whole-point-of-confederate-monuments-is-to-celebrate-white-supremacy/>
- Forest, Benjamin & Johnson, Juliet. *Confederate monuments and the Problem of forgetting*. Cultural Geographies, 26(1). URL: <https://doi.org/10.1177/1474474018796653>
- Lowry, Rich. *Mothball the Confederate Monuments*. National Review. Publisert 15.08.2017. URL: <https://www.nationalreview.com/2017/08/charlottesville-virginia-robert-e-lee-statue-remove-right-decision-confederate-monuments-museums/>
- Shapiro, Gary. *The Meaning of Our Confederate 'Monuments'*. The New York Times. Publisert 15.05.2017. URL: <https://www.nytimes.com/2017/05/15/opinion/the-meaning-of-our-confederate-monuments.html>

- Parker, Adam. *Five historians revisit topic of Confederate monuments*. The Post and Courier. Publisert 26.08.2017. Sist oppdatert 15.04.2019. URL: https://www.postandcourier.com/features/five-historians-revisit-topic-of-confederate-monuments/article_10d1d298-8837-11e7-aa7e-e3e6b6ffbcc2.html
- Kytle, Ethan J. & Roberts, Blain. *Take Down the Confederate Flags, but Not the Monuments*. The Atlantic. Publisert 25.06.2015. URL: <https://www.theatlantic.com/politics/archive/2015/06/-confederate-monuments-flags-south-carolina/396836/>
- Marshall, Anne E. *Historian on 'Confederate Kentucky': Time to remove the statues*. Lexington Herald-Leader. Sist oppdatert 17.08.2017. URL: <https://www.kentucky.com/article167643757.html>
- Civil War Times Magazine. *Empty Pedestals: What should be done with civic monuments to the Confederacy and its leader?* Historynet. Publisert oktober 2017. URL: <https://www.historynet.com/empty-pedestals-civic-monuments-confederacy-leaders.htm>
- Johnson, Katrina Dunn. *No Holier Spot of Ground: Confederate Monuments & Cemeteries of South Carolina*. The History Press. South Carolina. 2009.
- Williams, Caroline R. *You Want a Confederate Monument? My Mody Is a Confederate Monument*. The New York Times. Publisert 26.06.2020. URL: <https://www.nytimes.com/2020/06/26/opinion/confederate-monuments-racism.html>
- Smith, Kyle. *Monumentally Naïve*. National Review. Publisert 11.09.2017. URL: <https://www.nationalreview.com/magazine/2017/09/11/confederate-monument-removal-leftists/>

- Davidson, John D. *New Orleans Is Wrong To Remove Its Confederate Monuments*. The Federalist. Publisert 15.04.2017. URL: <https://thefederalist.com/2017/04/25/new-orleans-wrong-remove-confederate-monuments/>
- Beauchamp, Zack. *What Trump gets wrong about Confederate statues, in one chart*. VOX. Publisert 15.08.2017. URL: <https://www.vox.com/identities/2017/8/15/16153220/trump-confederate-statues>
- Belvedere, Berny. *Confederate Monuments Belong in Museums, Not Public Squares*. Washington Examiner. Publisert 26.04.2017. URL: <https://www.washingtonexaminer.com/weekly-standard/confederate-monuments-belong-in-museums-not-public-squares>
- Rostan, Tim. *Some Confederate monuments are from the 19th century, and some are from the 20th*. MarketWatch. Publisert 21.08.2017. URL: <https://www.marketwatch.com/story/some-confederate-monuments-are-from-19th-century-and-some-are-from-the-20th-2017-08-18>
- Shapiro, Ben. *Why Are We Really Talking About Removing Confederate Monuments? Not For The Reason You Think*. The Daily Wire. Publisert 17.08.2017. URL: <https://www.dailywire.com/news/why-are-we-really-talking-about-removing-ben-shapiro>
- PBS Newshour. *The shifting history of Confederate monuments*. PBS.org. Publisert: 14.08.2017. URL: <https://www.pbs.org/newshour/show/shifting-history-confederate-monuments>
- Phelps, Jess R. & Owley, Jessica. *Etched in Stone: Historic Preservation Law and Confederate Monuments* i University of Miami School of Law Institutional Repository. 627-688. 2019.

- Subberwal, Kaeli. *Several States Have Erected Laws To Protect Confederate Monuments*. HuffPost. Publisert 18.08.2017. URL: https://www.huffpost.com/entry/states-confederate-statue-laws_n_5996312be4b0e8cc855cb2ab
- Britt, Lucy., Steelman, Tyler & Wager, Emily. *Effects of Confederate Monuments on Political Attitudes and Behavior*. Center for the Study of the American South. University of North Carolina. 2019.
- Williams, David. *Protesters tore down a George Washington statue and set a fire on its head*. CNN. Publisert 19.06.2020. URL: <https://edition.cnn.com/2020/06/19/us/portland-george-washington-statue-toppled-trnd/index.html>
- Acker, Lizzy. *Protesters pull down Thomas Jefferson statue in front of Portland high school*. OregonLive. Publisert 14.06.2020. URL: <https://www.oregonlive.com/portland/2020/06/protesters-take-down-thomas-jefferson-statue-in-front-of-portlands-jefferson-high-school.html>
- Robinson, Eugene. *There is no earthly reason this nation should be defiled by Confederate statues*. The Washington Post. Publisert 22.06.2020. URL: https://www.washingtonpost.com/opinions/solving-the-confederate-monument-problem-is-easy-tear-them-all-down/2020/06/22/10bb8082-b4ae-11ea-a510-55bf26485c93_story.html
- Historians.org. *Statement on Confederate Monuments*. American History Association. Publisert 28.08.2017. URL: <https://www.historians.org/news-and-advocacy/aha-advocacy/aha-statement-on-confederate-monuments>
- Blight, David. *'The Civil War Lies on Us like a Sleeping Dragon': America's Deadly Divide – and Why It Has Returned*. The Guardian. Publisert 20.08.2017. URL:

<https://www.theguardian.com/us-news/2017/aug/20/civil-war-american-history-trump>

- BU Today staff. *BU Historian Answers: Are We Headed for Another Civil War?* BU Today. Publisert 27.03.2019. URL: <http://www.bu.edu/articles/2019/are-we-headed-for-another-civil-war/>
- *Confederate monument moving to Brandenburg*. Louisville Government, Kentucky. Publisert 15.11.2016. URL: <https://louisvilleky.gov/news/confederate-monument-moving-brandenburg-0>
- Scarano, Megan & Basden, Sydney. *Confederate statue relocated to Civil War battlefield*. Virtual Channel 12. Publisert 02.07.2020. URL: <https://wcti12.com/news/local/confederate-statue-relocated-to-civil-war-battlefield>
- Cox, Karen. *The whole point of Confederate monuments is to celebrate white supremacy*. The Washington Post. Publisert 16.08.2017. URL: <https://www.washingtonpost.com/news/posteverything/wp/2017/08/16/the-whole-point-of-confederate-monuments-is-to-celebrate-white-supremacy/>
- Nakamura, David & Costa, Robert. *Trump embraces culture war with call to preserve Confederate statues*. The Washington Post. Publisert 17.08.2017. URL: https://www.washingtonpost.com/politics/trump-embraces-culture-war-with-call-to-preserve-confederate-statues/2017/08/17/86f57c3c-8368-11e7-ab27-1a21a8e006ab_story.html?utm_term=.b6c0f761a75e
- Natanson, Hannah. *There's a new way to deal with Confederate monuments: Signs that explain their racist history*. The Washington Post. Publisert 22.09.2019. URL: <https://www.washingtonpost.com/history/2019/09/22/theres-new-way-deal-with-confederate-monuments-signs-that-explain-their-racist-history/>

- Nataelson, Rob. *Why removing historical monuments is a bad idea*. The Hill. Publisert 20.09.2017. URL: <https://thehill.com/opinion/civil-rights/351227-why-removing-national-monuments-is-a-bad-idea>
- Dougherty, Michael B. *The Next Lost Cause*. National Review. Publisert 01.11.2017. URL: https://www.nationalreview.com/2017/11/confederate-monuments-slippery-slope-shunning-founders-real-dangerous/?itm_source=parsely-api
- Grossman, James. *Whose memory? Whose monuments? History, commemoration, and the struggle for an ethical past*. Historians.org. Publisert 01.02.2016. URL: <https://www.historians.org/publications-and-directories/perspectives-on-history/february-2016/whose-memory-whose-monuments-history-commemoration-and-the-struggle-for-an-ethical-past>
- Stiem, Tyler. *Statue wars: what should we do with troublesome monuments?* The Guardian. Publisert 26.09.2018. URL: <https://www.theguardian.com/cities/2018/sep/26/statue-wars-what-should-we-do-with-troublesome-monuments>
- Puhak, Shelley. *Confederate Monuments and Tributes in the United States, Explained*. Teen Vogue. Publisert 06.09.2017. URL: <https://www.teenvogue.com/story/confederate-monuments-and-tributes-in-the-united-states-explained>
- Levin, Kevin M. *Why I Changed My Mind About Confederate Monuments*. The Atlantic. Publisert 19.08.2017. URL: <https://www.theatlantic.com/politics/archive/2017/08/why-i-changed-my-mind-about-confederate-monuments/537396/>
- Schuessler, Jennifer. *Historians Question Trump's Comments on Confederate Monuments*. The New York Times. Publisert 15.08.2017. URL:

<https://www.nytimes.com/2017/08/15/arts/design/trump-robert-e-lee-george-washington-thomas-jefferson.html>

Andre nettsteder

- <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED401218.pdf>
- <https://www.allsides.com/unbiased-balanced-news>
- <https://www.allsides.com/media-bias/media-bias-rating-methods>
- [Pre Research Center - More Ideologically Divided than in the Past](#)
- <https://louisville.edu/freedompark>
- [Google kart - Monumenter](#)

Spørreundersøkelser

- Ipsos/Reuters Poll Data. *Confederate Monuments and Race Relations 08.21.2017*. 2017. URL: [Spørreundersøkelse Ipsos/Reuters](#)
- Winthrop Poll Southern Focus Survey. 2018. URL: [Spørreundersøkelse Winthrop](#)
- Elon Poll. *Confederate Monuments and Symbols: Survey of North Carolina Residents*. 2019. URL: [Spørreundersøkelse Elon](#)
- Pew Research Center. *Civil War at 150: Still Relevant, Still Divisive*. 2011. URL: [Spørreundersøkelse Pew Research Center](#)
- Quinnipiac University Poll. 2020. URL: [Spørreundersøkelse Quinnipiac University](#)

UNIVERSITETET I STAVANGER – FAKULTET FOR UTDANNINGSVITENSKAP OG HUMANIORA

Obligatorisk erklæring

(leveres som vedlegg til alle skriftlige innleveringer)

Jeg/vi erklærer herved at innlevert skriftlig arbeid i emne nr:

LMHIMAS-1 19H

Historiedidaktikk masteroppgave

emnenummer

emnenavn

1. ikke tidligere har vært brukt til skriftlige innleveringer ved Universitetet i Stavanger eller annet lærested.
2. ikke gjengir andres arbeid uten at dette er oppgitt ved litteraturhenvisning.
3. ikke gjengir eget tidligere arbeid uten at dette er oppgitt ved litteraturhenvisning.
4. oppgir alle referanser/kilder (også hentet fra Internett) i litteraturlisten.

5. markerer sitater med anførselstegn eller innrykk og anviser hvor sitatet er hentet.

Jeg/vi er kjent med at brudd på disse bestemmelsene er å betrakte som fusk. Fusk eller forsøk på fusk vil bli behandlet slik som beskrevet i Lov om universiteter og høyskoler, §§ 54, nr. 1 b og 42, nr. 3.

Jeg er villig til å la Universitetet i Stavanger få rett til å bruke denne besvarelsen i forsknings- og undervisningssammenheng: Sett ett kryss:

Ja: Nei:

Sted/dato: Stavanger, 25.08.2020

Underskrift(er):

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Ejiv', written over a horizontal line.

(tydelig signatur av studenten/alle gruppemedlemmene)